

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Wednesday, 5th November 1952.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, Madras, at half-past ten of the clock. Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER:—“The Hon. Minister for Education is not keeping good health. So, the questions on to-day's agenda relating to his department, namely, questions Nos. 21 and 47, will be taken up to-morrow.”

Rules under Article 166 (3) of the Constitution.

* 51 Q.—SRI T. VISWANATHAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether rules under Article 166 (3) of the Constitution have been made; and

(b) if so, whether a copy of the same will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“(a) & (b) Yes. Sir. Rules for the transaction of Government Business have been made in exercise of the powers conferred by Article 166 (3) of the Constitution. They are intended for official use in the Secretariat and are treated as confidential and cannot be placed on the table of the House.”

SRI T. VISWANATHAM:—“Sir, may I know whether the fact that the Constitution prescribes that the rules shall be made does not also imply that the rules cannot be treated as confidential?”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“The mere fact that an Act has to be done under the Constitution, I respectfully beg leave to believe, does not imply that it must be treated as public. For instance, the Governor has to do certain things; the Ministers have to give advice and so on. We need not assume that everything is to be treated as public and not confidential. I think we should follow the present practice.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ప్రస్తుతం ఆమలులో ఉన్న ప్రాక్టీసు కేవలం చాత 1935 వ సం॥ ఆర్డు ప్రకారం ఉన్నందువల్ల కొత్త చట్టాలను జినుసరించి కొత్త ప్రాక్టీసును ఆచరణలోనికి తీసుకొని రావడంలోని అవసరాన్ని ప్రధానమంత్రిగారు గుర్తిస్తారా?”

[5th November 1952]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The entire Constitution, if the hon. Gentleman will study it, is very much like the 1935 Act."

SRI T. VISWANATHAM:—"May I draw the attention of the Hon. the Chief Minister to the language of Article 166, clause (3) of the Constitution? The rules relate, I submit, only to business other than that in respect of which the Governor is by or under this Constitution required to act in his discretion. In other words, these rules are in respect of business which is not the concern of the Governor. May I ask the Hon. the Chief Minister whether he will concede the point that the public have got a right, in their dealings with the Ministry and individual Ministers, to know what the rules of business are, whom they should approach for a particular matter, and what rights and remedies they have, and that it is a constitutional right and that, therefore, the rules cannot be treated as confidential?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The point urged by the hon. the Leader of the Opposition will be duly examined. But I am afraid that if any such thing is insisted on, there will have to be two sets of business rules. To-day there is only one set. It is quite possible that we may have a public set of rules and another for internal discipline and the like. The matter will, however, be examined."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"When the Constitution itself is public, how could the rules, which arise from it, be secret?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member may give notice of a separate question."

Representations from the Government servants regarding house rent allowance.

* 52 Q.—SRI M. NARAYANA NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received representations from the Government servants at Hosdrug in South Kanara district requesting the Government to extend the concession of house rent allowance to Hosdrug; and

(b) if so, whether any and what steps the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) Yes.

" (b) The question is under the consideration of the Government."

Co-operative cattle breeding societies, Cuddapah district.

* 53 Q.—SRI P. VENKATASUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the scheme of improving livestock by organizing cattle-breeding co-operative societies in Cuddapah district is considered by the Government to be a success;

5th November 1952]

(b) the number of such societies started in Cuddapah district;

(c) the breed of stud bulls that were used in these societies to improve the local country stock;

(d) the number of improved bull-calves and heifers that were reared in each society;

(e) the pecuniary benefit that was derived by the members in each society; and

(f) the total expenditure incurred on account of this scheme by the Government so far?

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—“(a) Yes, Sir.

“(b) Ten co-operative cattle-breeding societies were started in Cuddapah district.

“(c) Nine societies have stud bulls of Ongole breed and the remaining one is having Hallikar breeding bull.

“(d) The calves are not reared by societies but by the cow owners. Up to June 1952, the ten stud bulls purchased by the societies rendered 814 services which resulted up to now in the birth of 262 bull calves and 178 heifer calves of improved strains.

“(e) Since no regular trade of the young ones of the improved strains was carried on either by the societies or by their members it is not possible to determine the quantum of pecuniary benefit derived by the members of the society.

“(f) An expenditure of Rs. 35,732 towards the scheme has been incurred by Government so far.”

SRI P. VENKATASUBBIAH :—“Will it not be more useful to entrust the supervision of these societies to the Livestock Inspectors, Stockmen-Compounders and the Director of Animal Husbandry, who are technically qualified, than to the Senior Inspectors and the Additional Joint Registrar of Co-operative Societies who are non-technical men?”

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—“The matter will be considered, Sir.”

SRI R. KRISHNAN :—“Will the Government be pleased to state how many such cattle-breeding societies are there in the State as a whole and how many of them are in Malabar?”

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—“Notice, Sir.”

SRI V. RAMA RAO :—“ఈ విధానం ఎన్ని జిల్లాలలో ఉన్నదో మరియు తెలియజేయగలరా?”

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—“A separate question may be put.”

[5th November 1952]

SRI P. VENKATASUBBIAH :—“ Will the Government consider the proposal to open a Cattle Research Station at Cuddapah instead of having several cattle-breeding societies strewn all over the district? ”

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—“ That is a different matter, Sir.”

SRI C. V. K. RAO :—“ Does the Hon. the Minister for Agriculture know Telugu? ”

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA :—“ Yes, Sir. That is why I answered the question.”

Munagala Estate Enquiry Committee.

* 54 Q.—**SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU** : Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether Sri Gottipati Brahmaiah and four others were appointed as an Enquiry Committee by the Government to go into the dispute between the Zamindar of Munagala and the peasants in his estate during September 1947;

(b) if so, whether the Committee submitted any report;

(c) what were the recommendations contained in that report;

(d) whether these recommendations have been implemented and, if not, what are the steps the Government have taken in the matter; and

(e) whether the Government will be pleased to place a copy of the report on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ (a) Yes, in October 1947.

“ (b) Yes.

“ (c) The recommendations of the Committee were—

(i) that the terms of the Brahmaiah Award be enforced by an executive order;

(ii) that all lands, etc., of the ryots, which should have been returned to them as per the award, should be returned to them early together with mesne profits and the loss and damages incurred by the ryots under several items of the award; and

(iii) that a Special Officer be appointed for this purpose.

“ (d) The Government considered that with the taking over of the estate under the Abolition Act, the problems raised would in due course get solved.

“ (e) The Government do not consider that any useful purpose will be served by placing a copy of the report of the Committee on the table of the House.”

5th November 1952]

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ మంత్రిగారు జవాబు చెబుతూ జమీందారీ రద్దు చట్టం అమలుకు వచ్చిన తరువాత చాలా సమస్యలు పరిష్కార మయ్యాయని చెప్పారు. కాని వాస్తవానికి అవిధంగా జరుగలేదు. ఏ సమస్యలపైలే ఆ చట్టం రద్దు చేస్తుందని ఆశించబడినో ఆ సమస్యలు అపరిష్కృతంగానే ఉండి పోయాయి. అంతేకాకుండా ఈ విషయమై చేయబడిన బ్రహ్మయ్య ఆవాద్య ప్రకటించ బడలేదు. దానిని ప్రభుత్వవారు ప్రకటించి అమలు జరుపుటకు పూనుకుంటారా ? ”

10-40 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As far as I could understand the question, it will take some time for the implementation of the taking over of the estate under the Estates Abolition Act.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ ఈ ఆవాద్య 1947 వ సంవత్సరంలో యిచ్చ బడినప్పటికి ఇంతవరకు అమలు జరుగబడలేదు. ఇంకెన్ని సంవత్సరాలు దాని అమలు కావలసి ఉందో మంత్రిగారు చెప్పగలరా ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ It will not take a very long time, Sir.”

SRI G. LATCHANNA :—“ In view of the reply given by the Hon. Minister that the Brahmaiah Award was recommended to be enforced by an executive order, may I know what are the points that are implemented and are to be implemented? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Let me have notice, Sir.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ ఈ ఆవాద్యకు ఇచ్చిన పది గతంలో అంగీకారాన్ని కాంగ్రెస్ కమిటీ ఉపాధ్యక్షులుగా ఉన్న బ్రహ్మయ్య గారు అటువంటి పరిస్థితులలో దీనిని confidential (రహస్యం) అని చెప్పడం ఎందు వల్లనో చెబుతారా ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Notice, Sir.”

SRI K. RAJAGOPALA RAO :—“ ముగ్గురాల ఎస్టేటులో వంచి ఫలసాయ మిచ్చే రైతుల ఘాతుకులను చాలకాలంగా ఆ జమీందారు ఆక్రమించుకొని భుజింపవల్ల ఆ ఘాతుకుల తిరిగి రైతులకిష్టించుటకుగాను బ్రహ్మయ్య ఆవాద్యను సాధ్యమైనంత త్వరలో అమలుపరచుటకు మంత్రిగారు వాగ్దానం చేస్తారా ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I am just trying to pick up Telugu. When such long questions are put for answer, I am frightened and am not able to understand them.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Will the Government explain why the Brahmaiah Award, which should be a public document, has been kept as a confidential one till to-day? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ No useful purpose will be served by publishing it.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ ప్రజలకు సంబంధించిన ఈ దాక్యుమెంటును, పబ్లిక్ లకు తెలియజేయుట ఎందుకు బహిరంగపరచరాదు ? దానిని రహస్యంగా ఉంచుకొను

[5th November 1952]

టలోని అంతర్గతమేమో ప్రజలు తెలుసుకొన లేకపోవుటవల్ల ప్రభుత్వంపట్ల ప్రజలకు వెనుక అభిసాయాలువుట్టే సావకాశమున్నది. అందువల్ల ఆ ఆవార్డును ప్రకటించి సాఫ్యమైన త్వరలో బానిని ఆచరణలో పెడతారా అని మంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను ?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I want notice for answering the question.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ Is it not a fact that the Brahmaiah Award is for the benefit of the peasants and if so, may I know why that should not be made a public document? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ I have already answered that question, Sir.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU:—“ ఈ ఆవార్డును ప్రకటించినందువల్ల కలిగే ప్రయోజనాలేవి లేవని మంత్రిగారు చెబుతున్నారు. ఆ వార్డులోని అంశమేమో, అవి తన కెంతవరకు ఉపయోగపడుతాయో నిర్ణయించుకునేది రైతులు కాబట్టి ఇప్పుడైనా ఆ ఆవార్డును ప్రకటించే విషయమే ఆలోచిస్తారా ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ Notice, Sir.”

Alleged death of Chivakula Sesha Sastri of Bapatla.

* 55 Q.—SRI K. VENKAIAH: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the late Mr. Chivakula Sesha Sastri of Bapatla was arrested and taken into Police custody on 8th May 1950;

(b) whether the mother of Mr. Sastri wired to the then Home Minister on 9th May 1950 that her son had been arrested and taken into custody by the Police and that he might be saved from them;

(c) whether the mother also gave a petition to the Stationary Sub-Magistrate, Bapatla, on 8th or 9th of May 1950, stating that her son had been arrested and that he might be saved from the Police and taken into his own custody;

(d) whether the said Sri Sesha Sastri was shot dead by the Police on 12th May 1950 and, if so, whether the Government have made any enquiry into his case; and

(e) the action taken on the representations of his mother referred to in (b) and (c)?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ (a) It does not appear that the alleged arrest in May 1950 took place.

“(b) & (e) No such telegram is traceable.

“(c) On 8th May 1950 the Stationary Sub-Magistrate received a petition from the mother of Sesha Sastry. He forwarded the petition to the officer-in-charge of the Bapatla Police Station.

5th November 1952]

“(d) From the beginning of 1950, some terrorists in Guntur district embarked on a campaign of violence and conducted raids in villages and police stations committing murder, loot and arson. On the night of 11th/12th May 1950, the Inspector of Police, Chirala, who was camping at Uppalapad received information that about 30 terrorists were taking shelter in a tope nearby with the intention of conducting a raid. He proceeded to the spot with a party of policemen and surrounded the tope. On seeing the police party, the terrorists flashed a torch light and opened fire on them. The Police party returned the fire. In the exchange of fire, five terrorists died on the spot. One of these was identified as Chivakula Sessa Sastry who had been underground for 12 months.

“The Joint Magistrate, Ongole, enquired into the incident on 12th May 1950. As the result of his enquiry it appears that he was satisfied that the police party opened fire in exercise of the right of self-defence and that their action was justified.”

SRI V. SRI KRISHNA :—“ 1950 వ సూచనలను మే 8 వ తేదీన ఉప్పలపాడంలో శేషశాస్త్రిని నిర్బంధించి భట్లకన్నామం పోలీసు క్యాంపుకు తీసుకొని వెళ్లి అక్కడ ఒక లారీకి కట్టి రైపి నాలుగు రోజుల తరువాత కాల్చి చంపినట్లు నేను రుజువుచేస్తాను. ఈ విషయమే పక్క విచారణ జరుపుతారా ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I am grateful for the story tendered on behalf of the communists or terrorists or whoever they may be; but I am not prepared to hold an enquiry about an incident that took place in 1950.”

SRI V. RAMA RAO :—“ ఈ encounter లో పోలీసువారి కెవరికైనా గాయాలుగాని, ప్రమాదాలుగాని సంభవించాయా ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ The hon. Member is cross-examining me as if I had been a party to the incident.” (Laughter.)

SRI M. HANUMANTHA RAO :—“ మే 8 వ తేదీన తన తుమారుడు నిర్బంధించబడినట్లు శేషశాస్త్రి పల్లి గారు మెజిస్ట్రేటుకు పిటిషన్ దాఖలు చేసినట్లు తెలియజేశారు. అయితే శేషశాస్త్రిగారు 11 వ తేదీ రాత్రి ఈ సంఘటనలో ఎలా పాల్గొన గలిగి ఉన్నారో చెప్పారా ? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ This is an argument which I cannot answer. As I said, we must hold an enquiry if at all, and any argument is of no use on this occasion.”

SRI T. VISWANATHAM :—“ May I know whether there is the petition, dated 8th May 1950, from the mother of Sessa Sastry wherein she had made a statement that her son was under arrest? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ I have already stated that on 8th May 1950, the Stationary Sub-Magistrate received a petition from the mother of Sessa Sastry and he

[5th November 1952]

forwarded the petition to the officer-in-charge of the Bapatla Police Station and that no such telegram as mentioned in the question was traceable now. If as a matter of fact the man was killed afterwards, there is nothing inconsistent in that."

SRI T. NAGI REDDI:—"శేషశాస్త్రి గారిని 8 వ తేదీన నిర్బంధించి నట్లు ఆ గ్రామములోని వారి కంఠరకు తెలిసినట్లదే. కాని పాలీసువారు 11 వ తేదీన జరిపిన కాల్యులలో శేష శాస్త్రి వనిపోయినట్లు ప్రధాన పరిశోధకారు చెబుతున్నారు దీనిలోని సత్యా సత్యాలను తెలుసుకొనుటకుగాను ప్రభుత్వంవారు పునర్విచారణ చేస్తారా అని అడుగుచున్నాను?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The question is again repeated in effect that I should hold an enquiry or the Government at present in office should hold an enquiry about the incident in 1950. I have already stated my difficulty. It is impossible to hold any enquiry with any useful purpose. As a matter of fact, there were offences committed after 1950 by friends of the gentlemen on the other side which have ended in their imprisonment and I am letting them out now."

10-50
a.m.

SRI T. N. VENKATASUBBA REDDI:—"If it is true as the hon. Members allege, that this person was shot in the open, is it not open to them to file a private complaint?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"They have reserved it till 1952." (Laughter.)

Number of estates taken over in Chittoor district.

* 56 Q.—**SRI D. SEETHARAMIAH:** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) the number of estates which have been taken over by the Government in Chittoor district; and

(b) the estates which have not yet been taken over with reasons thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" (a) Presumably the Member wants to know the number of the Zamindari estates as well as the under-tenure and inam estates which have been taken over under the Abolition Act in the Chittoor district. The total number of such estates taken over in Chittoor district is 521.

" (b) The information is not readily available with the Government."

SRI D. SEETHARAMIAH:—"ప్రస్తుతము చిత్తూరు జిల్లాలో, ముఖ్యంగా కాళహస్తి తాలూకా, పలమనేరు తాలూకాలో ఉన్నటువంటి యెన్నేటియం కా స్వాధీనము చేసుకొనలేదు కాబట్టి యీ యెన్నేటియం యీ భూములనుండి రైతులను తొలగించడమున్ను, హెచ్చు శిస్తులు వసూలు చేయడమున్ను జరుగుతున్నది. ఇందువల్ల ఈ రైతులు ఆనేక బాధలకు గురికావలసి వచ్చింది గనుక ప్రభుత్వమువారు మేరకు ఈ విషయములో ఆక్రమాలు జరగకుండా ఉత్తరువులను జారీ చేస్తారా?"

5th November 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"It is a long question but I will give a short answer. It will be considered."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Are the Government aware that on account of the delay in taking over estates, the landlords are resorting to illegal evictions, exactions and other illegal collections prohibited by the Zamindari Abolition Act?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I am not aware, Sir."

Number of officers of Government drawing one thousand rupees and above.

* 57 Q.—SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of officers and heads of departments who were drawing Rs. 1,000 per mensem and above during the year 1951-52; and

(b) the amount that is being spent on them in the form of various allowances?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) 198 Officers.

" (b) Rs. 3 lakhs (including special pay and dearness allowance)."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU:—"మన రాష్ట్రము యొక్క ఉన్నతస్థాయి వ్యక్తులకు చెల్లించే ప్రస్తుతము ఒక వేయి రూపాయలకు మించిన జీతాలు ఏసుకోనే, ఉచిత్యముల జీతాలను కట్టించటం సమంజసము కాదని ప్రభుత్వము భావిస్తున్నదా?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I have no answer to give."

SRI K. VINAYAKAM:—"In view of the slender finances of our State, will the Government think it desirable not to have officers drawing above a thousand rupees in our State?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It is rather a difficult suggestion to carry out at present."

DR. K. B. MENON:—"What is the lowest salary drawn by an N.G.O.?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I want notice."

SRI T. NAGI REDDI:—"ఇங்கు 'various allowances' என்று పోட்டీరుక్కిరేతే, అది எన్నెన్నెన్న category என்று சொல்லలరామా?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Dearness allowance, house-rent allowance and in some cases car allowance also."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—"ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம் வாங்குபவர்களில் பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் எவ்வளவு பேர் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கூறுவார்களா?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member may give notice of a separate question."

[5th November 1952]

SRI K. ARANGANATHAN :—“ ‘ Various allowances ’ என்பதில் பர்னிச் அலவன்ஸ் என்றும், டேடர் அலவன்ஸ் என்றும் gazetted ஆபிசர் களுக்குத் தரப்படுகிறதா ? அப்படித் தரப்படுமானால், அது அவசியமா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ எனக்குத் தெரிந்தவரையில் பர்னிச் அலவன்ஸ் ஒருவருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Answering a former supplementary question, the Hon. the Minister for Finance said that it would be difficult to reduce the salaries. When do this Government propose to effect all round retrenchment ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not know whether my Friend suggests retrenchment or cut in pay. If it is cut in pay, we are actively considering the question. ”

Alleged death of Rajagopal Naidu in Police lock-up.

* 58 Q.—**SRI T. VISWANATHAM** : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a representation, dated 15th July 1952, from Srimathi N. Govindammal of Periyakuppam village in Tiruvallur taluk was received by the Government complaining about the death of her husband in Police lock-up at Katpadi Police Station on 2nd June 1952; and

(b) if so, what action has been taken ?

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ (a) Yes.

“ (b) Prior to this representation the Additional District Magistrate, North Arcot, held an inquest over the death with reference to the Standing Orders on the subject. A copy of his Proceedings^a is laid on the table of the House showing conclusively that the death was due to natural causes. On the face of it there was ground for some suspicion. I therefore went through the papers evidence recorded, post-mortem certificate and Chemical Examiner's certificate and satisfied myself that the Additional District Magistrate's conclusions were fully justified. ”

SRI T. VISWANATHAM :—“ May I ask whether the Hon. the Chief Minister is aware that in the extract of the death report the entries as regards the cause of death and the place of death are different from what are stated in the answer. Here is a certified death report extract in Tamil and I would ask my Friend Mr. Nagarajan to read it. ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ Before it is read, may I submit that it is no use ? A question has been asked and I have now answered it. To read an extract from a village munsif's register is neither an answer to my answer nor is it of any use. ”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ For the Tahsildar, somebody has signed the extract. ”

5th November 1952]

SRI T. VISWANATHAM:—" It cannot be disposed of in such an easy way. In the paper placed on the table of the House

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" On a point of order, Sir. Information has been asked of me about a death. I have given the result of an inquest held by a Magistrate, a First-class Magistrate, of the Division. I do not think we should proceed with a further enquiry now, reading from a village munsif's report."

SRI T. VISWANATHAM:—" May I ask the Hon. the Chief Minister whether he can reconcile what he has read out with the entry in the village munsif's register regarding this death (a certified copy of which is available here) stating that the death was due to the beating by the Police at the police station? "

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" If the Leader of the Opposition examines closely what the extract referred to is, he will find that it is an extract, which is certified to be a true copy. That is number one. That it is a true copy, I do not deny. But true copy of what? It is a true copy of the entry which the village official makes in his register as soon as any death takes place and is reported to him, whether it is due to natural causes—cholera or small-pox—or anything. The family which is responsible to give the information goes to the village official and gives the information. The village munsif has no authority to change the information. He must write what is told him. It is of no use to compare that with a magisterial enquiry."

SRI T. VISWANATHAM:—" May I draw the attention of the Hon. the Chief Minister to the fact that in the paper laid on the table of the House, it is written that the cause of death is not known? But the answer read by the Chief Minister was that death was due to natural causes whereas in the certified extract of the village munsif's report, it is stated that death was due to beating by the Police. I am asking the Chief Minister how he will be able to reconcile these various discrepancies and whether he believes that it is likely that a village munsif is capable of writing a report that the death was due to beating by the Police unless it was true."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" I am sorry that my Friend is carrying on a discussion over a definite conclusion arrived at an inquest held by an Additional First-class Magistrate of the district. His proceedings I have placed on the table of this House. The proceedings are the proceedings of the First-class Joint Magistrate of the district. He says it was due to natural causes. The particular natural causes was not known and it makes no difference whatsoever. I wish he had read the proceedings and then put questions. I would ask him to read the whole of the proceedings."

[5th November 1952]

Recoveries of subsidies advanced under well subsidy schemes.

* 59 Q.—SRI V. RAMA RAO: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) whether the subsidies granted for wells are recovered in instalments or in lump sums at a time;

(b) whether there has been any representation from Krishna district that the time of recovery of grants of 1949 be extended to March 1953; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“(a) Subsidies advanced under the well subsidy schemes are recovered summarily (in a lump) with interest in cases in which either the wells were not completed by the last date prescribed under the schemes or where any breach of the conditions of the grant has occurred. However, in the case of wells under the New Well Subsidy Scheme 1947–48 the subsidies are recovered in instalments in respect of incomplete wells where it has been proved that substantial work had been done. Similar provision exists in respect of 1948–49 scheme also but not in the case of any of the later schemes. Proposals for extending this rule to the later schemes are also under consideration by the Government.

“(b) Yes. Representations were received by the Collector. He has reported to the Board of Revenue that he has ordered postponement of collection of subsidies in the taluks of Nandigama, Tiruvur and Nuzvid where conditions are stated to be unfavourable.

“(c) The Collector's proposals are under consideration by Government.”

11 a.m. DR. K. B. MENON:—“Sir, in view of the alleged abuse or misuse of the subsidies granted under the well scheme will the Hon. Minister consider the desirability of conducting an enquiry at least departmentally and make the information available?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Yes, Sir. I will go into the aspect of the question put by the hon. Member.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“Sir, இதுவரையிலும் வெட்டி இருக்கக்கூடிய கிணறுகளில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தாலும், பஞ்சம் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தாலும் கடன் கொடுத்திருப்பதை சர்க்கார் திருப்பி வாங்காமல் இருக்குமா அல்லது தவணைகளைத் தள்ளிப் போட்டு வாங்கிக்கொள்ளுவார்களா என்று கேட்கிறேன்?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Yes, that is being considered in every district on representations made.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட தென்னா
காடு ஜில்லாவில் தண்ணீர் காண்ப-ற்காக இப்பொழுது மிகவும் அதிக
ஆழமாகக் கிணறுகள் வெட்ட வேண்டியிருப்பதால், அங்கேயுள்ள மக்கள்
அதிகமாகப் பணம் செலவழித்த ஆழமாக கிணறுகளை வெட்ட வேண்டி
இருப்பதால் அரசாங்கம் அவர்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக கிணறுகள்
வெட்ட மானியம் கொடுக்குமா ? ”

[5th November 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I do not know whether it is allowed under the present rules. If any specific representation is made, the Government will examine that."

SRI KANDASAMI GOUNDER:—"கிணறுகளை மராமத்து செய்வதற்காக தக்காவிலி கடன் கொடுப்பார்களா வென்று ரெவினியூ மந்திரி அவர்களை நான் கேட்கிறேன்?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"கொடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்."

SRI S. JAYARAMA REDDIAR:—"கிணறுகள் வெட்ட மானியம் கொடுக்குமொழுது இதனை அடி ஆழம் தண்ணீர் கிணற்றில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கால நிலை சரியில்லாததினால் குறிப்பிட்ட அளவு ஆழம் கிணற்றில் தண்ணீர் இருப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் மானியமாக வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் கொடுத்த மானியத்தைத் திருப்பிக் கேட்காதிருக்க ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று மந்திரியை நான் கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"I am glad the hon. Member paraphrased the question of the hon. Member from Chingleput. I think that is a matter for consideration."

SRI S. RAMASWAMI NAIDU:—"Sir, will the Government consider the question of waiving the recovery if the well has been dug to the requisite depth as demanded by the rules?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"If the well is dug to the required depth, then no problem will arise."

Retrenchment in the Anamalais Plantation.

* 60 Q.—SRI T. VISWANATHAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received a representation from the Anamalais Plantation Workers' Union protesting against the retrenchment of workers in the Government Cinchona Plantations?

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—"Yes, Sir. The petition has been referred to the Director, Cinchona department, whose reply is awaited."

SRI T. NAGI REDDI:—"When was the petition received, Sir?" (Laughter.)

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—"I do not have the information with me here. As soon as the report is received I will place it before the House."

5th November 1952]

SRI T. VISWANATHAM:—" May I know, Sir, whether the Hon. Minister has enquired whether this is a long-standing matter and whether the department has been receiving several petitions from the Union for a very long time and may I ask whether the Hon. Minister would take immediate steps to get the information and do the needful? "

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—" Yes, Sir."

SRI A. M. RATNASWAMI:—" How many were retrenched in the Anamalais Plantations and what are the grounds on which the workers were retrenched? "

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—" As soon as the report is received from the Director I will be able to give the information."

Assignment of tank beds to political sufferers in Guntur district.

* 61 Q.—**SRI V. SRI KRISHNA:** Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state—

(a) how many tank beds were assigned to political sufferers in Guntur district;

(b) whether the Government have received any representations from the people of the areas concerned requesting for the cancellation of the orders in view of the difficulties caused by such assignment; and

(c) what steps the Government propose to take in such cases?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" (a) The Government have no information regarding the exact number of tank-bed lands assigned to political sufferers, but about 60 cases of assignment of lands to political sufferers, in the Guntur district involved assignment of tank-bed lands.

" (b) No representation has been received by the Government direct. In certain cases, representations have been received by the Collector for the cancellation of the assignments made.

" (c) In some cases, the objections were overruled, as the tanks were either silted up or as the extents left for use as ' Tank ' were found to be sufficient. In certain cases, the Collector made personal inspection and as the tanks were found useful and well-maintained, the temporary grants previously made were cancelled. Some cases are pending in Civil Court. A few objection petitions are pending enquiry."

SRI K. SUBBA REDDI :—" గుంటూరు జిల్లా, పల్నాడు తాలూకాలో ఉన్న టువంటి ఘాటులను ప్రభుత్వమువారు రాజీయ్ వాధితులకు యిచ్చినందున, ఈ రాజీయ్ వాధితులు ప్రజలను వాధిస్తున్నారని, నిజమేనా? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Notice, Sir."

[5th November 1952]

SRI V. SRI KRISHNA :—“గుంటూరు జిల్లాలో, గుంటూరుకు మూడు మైళ్ళ దూరములో ఉన్న గోల్లమూడి గ్రామంలో సుమారు ఐదువేల అయిదారు మైళ్ళ దూరమునుంచి ప్రజలు మంచినిర్లకు ఉపయోగపడే చెరువు తవ్వారు నాగేశ్వరరావునే మాజీ శాసనసభ్యుని, పాన్సూరులో అలాగే ఉపయోగపడే చెరువు తవ్వటానికి సుబ్బయ్య, అరుణారావులనే మాజీ శాసనసభ్యులకు యిచ్చారు. ఈ విధంగా చెరువులు, కొరువులూ పూడ్చి వాటాలు వేసుకొనే అక్రమచర్యలను ఆపటంకోయి, యిటీవల కూడా జిల్లా కలెక్టరు పట్టాలివ్వటం జరిగింది. అటువంటివి వీలైనా జరిగితే మార్పించుతారా? అనే నా ప్రశ్న.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“That question is also covered by the general answer, but for the specific question I am not in a position to give an answer.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“అయ్యో, గుంటూరు తాలూకా రాజకొండ ఫిర్యాదు శాఖయూ గ్రామములో ఒక పెద్ద చెరువులోని మంచి నీళ్ళ గ్రామస్థులకు ఉపయోగపడుతూ ఉండగా యిందుకు బదులుగా, తేనాలి తాలూకా గుడివాడ కాపురస్తుడైనటువంటి ఒక రాజకీయ వాధులకు సాగుకు యిచ్చి యివ్వడం ద్వారా, ఆయన ఆంధ్రలో చెట్లు వగైరాలను పెంచి గ్రామస్థులకై వేసివేసిన చెట్లను వారికి ప్రయోజనం లేకుండా చేస్తూ అమ్మకొని ధన సేకరించుకోవడం, అటు నీరు లేకుండా చేయడం గ్రామ ప్రయోజనపు పాలం తాను ఆనుభవించడం జరుగుచున్నది అనే విషయము నిజమేనా?”

11-10
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“If the hon. Member makes a representation in English and not in Telugu, I will go into the matter, Sir.”

SRI K. RANGA RAO :—“గుంటూరు జిల్లాలో సరసగూరు పేటలో కూడా, పేద వ్యవసాయ కూలీలు దున్నుకొనేటువంటి భూములను వేయిలలోని రాజకీయ వాధులకు ఇస్తున్నారు. దీనిని వెంటనే ఆపివేసి పేదవారు వ్యవసాయ కూలీలు ఆ భూములలో వ్యవసాయము చేసుకొనుటకు అవకాశమిస్తారా తినిపూర్వము అడుగుతున్నారా?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“నాకు సరిగా తెలియలేదు, చూస్తానంటే.”

SRI G. LATCHANNA :—“If the tenants are cultivating abandoned tank-bed lands is there any objection to giving permanent pattas in their names?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“If the tanks are abandoned ones, I think there will be no objection to giving permanent pattas; but I am not sure of the position.”

SRI T. VISWANATHAM :—“I heard the Hon. Minister saying to an hon. Member that if he made a representation in English and not in Telugu, then he would consider the matter. Does the Hon. Minister mean that hon. Members cannot make even representations in Telugu? I thought the difficulty was only in regard to supplementary questions.”

5th November 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"That was not my point, Sir. If the hon. Member makes a representation in English I would pay greater attention and personally go into the matter."

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Are the Government aware of the fact that grants are given to political sufferers of lands which are used only for purposes of thrashing floors thereby depriving a large number of agriculturists in the villages of their use?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"If the hon. Member brings any specific instance to my notice and if it is true, I will certainly cancel the grant, Sir."

SRI K. R. SAMBANDAM:—"Are the Government still continuing to give lands to political sufferers or have they stopped the policy of giving concessions once and for all?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"There is no top priority for giving lands to political sufferers as before. Now first priority is given to landless poor and then to political sufferers and ex-servicemen, etc. There is a particular order in regard to the grant of lands."

SRI K. SUBBA REDDI:—"ఈ రాజీయ వాధితులకు భూములు ఇచ్చే విషయములో పరిస్థితులు చాలా విషమించి ఎన్నో రిపార్టులు ప్రభుత్వమునకు వచ్చి నప్పటికీ, ఇంకా ఏమి శ్రద్ధ తీసుకోకుండా ప్రభుత్వము ఆలస్యము చేస్తున్నది. ఉదాహరణంగా కొడలూరు విషయము నాకు తెలుసును. ఎందుకు ఆ విధంగా ప్రభుత్వము ఆలస్యము చేస్తున్నారో మంత్రిగారు నెలవియ్యగలరా?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The matter that the hon. Member has referred to is now under the active consideration of the Government."

Model Agricultural Farms.

* 62 Q.—**SRI L. LAKSHMANA DAS:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to start model Agricultural Farms in each district?

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—"No."

SRI L. LAKSHMANA DAS:—"Is it not desirable to have model farms for each district in order to educate the agriculturists in the new methods of agriculture and thus increase production?"

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—"We are doing demonstrations in new methods and better methods of cultivation on ryots' own lands and it is felt that it is better to have Government farms called 'model farms'."

JANAB M. S. MOGRAL:—"I want to know whether all the farms which have started working are working at a loss or profit."

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—"Registered model farms in each taluk were started some time ago during the

[5th November 1952]

grow more food campaign with the idea of educating intelligent agriculturists in the new methods of increasing production and to intensify grow more food campaign. About Rs. 250 was spent in each farm. But that has been abandoned now. Except for the above expenditure, the Government was not in any way concerned with the loss or profit of these model registered farms."

Food value of gruel.

* 63 Q.—SRI D. SEETHARAMIAH: Will the Hon. the Minister for Land Revenue be pleased to state whether the Government have sent a sample of milo and gruel given in the gruel centres to the Food Analyst of the Health Department for finding out its food value and its calorific effect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The answer is in the negative."

SRI D. SEETHARAMIAH:—"Sir, ప్రస్తుతము ఇస్తున్న టువంటి గండి చాలా తక్కువగా ఉన్నది. అదీగాక ఆ గండిలో పిండిహడా చాలా తక్కువగా వేస్తున్నారు. అందువల్ల గండిని ఇంకా ఎక్కువ ఇస్తూ, గండిలో పిండిహడా హచ్చింపటకొరకు ప్రభుత్వము ప్రయత్నిస్తుందా? ఇంకాక విషయము ఏమంటే, గండి కొందా లో గండి త్రాగేటటువంటివారు పనిచూడి చేయవలసియుండునని ప్రభుత్వము తలపెట్టినటు తెలుస్తున్నది. కాని ఇప్పుడు ఇస్తున్న గండివల్ల వారికి కని చేసే శక్తి కలుగునని Health Department వారు అభిప్రాయపడుతున్నారా?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The Government have passed orders for stiffening the gruel. They have also ordered that 'chatnis' should be given. As far as the nutritive value of the gruel is concerned, I understand that milo and other grains which are added on to the gruel (I do not remember them exactly) are more nutritive than rice."

SRI T. NAGI REDDI:—"ఇప్పుడు ఇస్తున్న టువంటి ఈ గండి చాలా తేదనే అభిప్రాయముతో, ఈ గండియందు nutritive value ఎక్కువ చేయాలని రష్యన్లు సుంచి వచ్చితన్న థాన్యాన్ని గూడ దీనిలో కలిపేటట్లు ప్రభుత్వము నిర్ణయించినట్లు పత్రికల్లో చదివాను. ఈ విషయము నిజమేనా?"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The question as I understand, Sir, is whether the new Russian gift has been utilized in order to raise the nutritive value of the gruel that is now given. The answer is that the gruel now supplied is adequately nutritive and the gifts of the Russian friends as well as the gifts from other countries will be utilized whenever necessary. There is no particular point in suggesting that the Russian gift alone is particularly nutritive." (Laughter.)

SRI K. SUBBA REDDI:—"ఈ గండి విషయంలో ఎన్ని నీళ్లలో ఎంత పిండి కలపాలని ప్రభుత్వమువారు నిర్ణయించారు?"

5th November 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“ There is a certain proportion. For every measure of milo, I think about one-fourth or half measure of pulses is added. I do not exactly remember the recipe.”

SRI T. NAGI REDDI:—“ నేను అడిగిన ప్రశ్నను ప్రధాన మంత్రిగారు చాలా చమత్కారముగా తట్టివేయడానికి ప్రయత్నము చేశారు.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ చమత్కార ప్రశ్నకు చమత్కార బదులు.”

SRI T. NAGI REDDI:—“ రష్యానుండిగాని, అమెరికానుండిగాని ఎక్కడ నుండి వచ్చిన ధాన్యాన్ని అయినా సరే, సిండిల్ న్యూట్రీషన్ వ్యూల్యు ఎక్కువ చేయడానికిగాను ఇందులో కలపడానికి ప్రభుత్వము సిద్ధమయిందని పత్రికలలో చదివాము. ఇది నిజమైతే, ఈ పద్ధతిని ఎన్నిచోట్ల, ఎక్కడెక్కడ అమలు జరుపుతున్నారని చూస్తున్నాను.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ I am grateful to the hon. Member for having added America to Russia now. It makes no difference. (Laughter.) Our own grain has all the nutritive value that is necessary and we are taking due steps in the matter on the advice of men who are competent to give advice.”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“ May I know, Sir, how the Russian rice smells? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ According to the political texture of the person smelling it, Sir.” (Laughter.)

SRI K. VINAYAKAM:—“ Joking apart, I want to put a serious question, Sir. Is the hon. Minister aware of the fact that when the Prime Minister of India visited Rayalaseema recently, the gruel supplied in the gruel centres was made sufficiently attractive so as to give the impression to the Prime Minister of India that the gruel supplied was good even though it was not really the case on other days? ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ This is exactly an illustration of the question which if asked, rules require not to be put because it amounts to an ‘insinuation’.”

Development of the Port of Beypore.

* 64 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation relating to the development of the Port of Beypore on the West Coast; and

(b) whether the Government have under consideration any plan for the development of the Port of Beypore? *

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“ (a) Yes.

[5th November 1952]

“(b) The State Port Officer has submitted certain proposals for improvements to the Port. The Special Officer appointed by the Government of India has also made certain recommendations. These can be considered only after a hydrographic survey of the Port which is proposed to be taken up in the near future, has been completed.”

11-20 p.m. SRI M. NARAYANA KURUP:—“In view of the fact that Kozhikode, the only port for Malabar, is not very useful during the south-west monsoon, will the Government expedite the consideration of the matter?”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—“As I already said, Sir, the matter is under consideration.”

Disafforestation in Repalle taluk.

* 65 Q.—SRI V. SRI KRISHNA: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any application recently from the residents of Kothapalem, Repalle taluk of Guntur district, requesting the Government to disafforest an area of 800 acres in Block 2 of the Reserve Forest of the said village and assign the same for cultivation; and if so, the action taken thereon?

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—“Yes, Sir, the matter is under consideration.”

SRI V. SRI KRISHNA:—“అక్కడ వరిదొంగలది ఎకరాల భూమిని అరణ్యముగా ప్రభుత్వము నిర్ణయించింది. కాని అది ఒక మొక్కనూడలేని మహారణ్యము, అలాంటప్పుడు ఆ భూమిని సాగుచేసుకొనుటకు వేదవారికి ఇచ్చినట్లయితే, దాని ప్రక్కనే ఇర్రగేషన్ canal ఒకటి ఉన్నది. దాన్ని ఉపయోగించుకొని 2 వేల ఎకరాల భూమిని సాగులోకి తీసుకొని రావచ్చుననే విషయాన్ని ప్రభుత్వము గమనించి దానిని వేదవారికి సాగుకు ఇస్తారా?”

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—“Yes, Sir, the matter is being considered.”

Rice content of the ration in Upland and Delta areas.

* 66 Q.—SRI V. RAMA RAO: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many ounces of rice are given per head per day in Fair Price shops in (1) Upland areas; (2) Delta areas of Krishna district; and

(b) if there is any disparity between the two areas, the reasons for it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Four ounces in Upland areas and eight ounces in Delta areas.

“(b) The population drawing ration from ration shops in the deltaic areas are mostly agriculturists or agricultural labourers connected with the production of paddy who are accustomed to consume rice as their main diet. But people

5th November 1952]

in the Upland areas, where millets rather than rice is the important crop, are accustomed to take more of millets. In July 1951, when rice stocks were low it was ordered that the rice content of the ration should be reduced to four ounces, in the case of card-holders in the Upland areas of the surplus districts, while it should be retained at eight ounces for card-holders in the surplus areas, the balance to make up 12 ounces in both cases being given in the shape of wheat or milo. The same rice content of the ration is being continued even after decontrol."

SRI V. RAMA RAO :—“ Upland areas లో కూడా కొన్ని ప్రాంతాలలో పెరువుల కిందను కొన్ని కాలివల క్రిందను మరి సాగవున్నది. ఆ ప్రాంతాలలో వారు కూడా వరి పండించి వరి భాగ్యము అనుచున్నట్లు వంటివా రే. కనుక ఆలాంటి వారికి కూడా డెల్టా విరియాన్స్ లో ఇచ్చిన క్లే, 8 డెన్సులైజేషన్లు ఇచ్చే విధానము ఉపాధి ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Notice, Sir.”

Opening of a Rural Dispensary at Obilivaripalli, Rajampet taluk.

* 67 Q.—**SRI P. VENKATASUBBIAH** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the action taken on a petition to start a Rural Dispensary at Obilivaripalli, Rajampet taluk, Cuddapah district, submitted by the M.L.A., Rajampet, some time back?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The President, District Board, Cuddapah, has been asked to consider the question of opening a non-subsidized rural dispensary at Obilivaripalli in Rajampet taluk.”

High Level Canal of Tungabhadra.

* 68 Q.—**SRI S. NARAYANAPPA** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether this Government have recommended to the Central Government about the inclusion of the scheme of High Level Canal of Tungabhadra in the five-year plan and when;

(b) if so, whether any reply has been received either from the Union Government, Delhi, or the Planning Commission; and

(c) what is the probable estimated cost of the said scheme?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ (a) The Planning Commission was requested in December 1951 to include this scheme in the Supplementary Five-Year Plan.

“ (b) No final reply has been received.

“ (c) Rupees nine crores.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ High Level Canal ఎన్ని ఎకరాలకు నీళ్లు పోస్తుందో చెప్పగలరా ? ”

THE HON. SRI N. RANGA REDDI :—“ The latest figures are that it would irrigate about two lakhs of acres.”

[5th November 1952]

SRI N. MAHALINGAM:—"Is the work on the High Level Channel in Mettur proceeding, Sir?"

MR. SPEAKER:—"The hon. Member may put a separate question."

SRI T. VISWANATHAM:—"May I know, Sir, whether the Hon. Minister is aware that the original design was that it would irrigate about 6 lakhs of acres?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—"There are so many plans and estimates prepared on different occasions. I do not know to what plan or estimate the hon. Member is referring."

Coconut research station at Chowghat.

* 69 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish a coconut research station at Chowghat or anywhere else in Malabar; and

(b) if so, the stage where it stands now?

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—" (a) There is no proposal at present to establish a coconut research station at Chowghat or anywhere else in Malabar.

" (b) The question does not arise."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"As coconut is a very important commercial crop earning dollars for this country, will the Government consider establishing such a farm in Malabar?"

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—"That coconut is a very important commercial crop is well-known and is realized by the Government. There are two research stations in Nileshwar and another is maintained by the Indian Council of Agricultural Research. Immediately there is no proposal to start another farm in Malabar."

Appointment of clerks in the Co-operative Weavers' Societies.

* 70 Q.—SRI K. KRISHNA RAO: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Co-operative Weavers' Societies are asked to adopt a model by-law whereby the sanction and appointment of clerks in these societies requires the prior approval of the Registrar of Co-operative Societies; and

(b) whether societies of handloom weavers which delay in adopting or refuse to adopt the by-law in clause (a) are penalised or victimised?

THE HON. SRI D. SANJIVAYYA:—" (a) The answer is in the negative.

" (b) Does not arise."

5th November 1952]

Exemption of " Delahaye Mobile " vans from Motor Vehicles Taxation.

* 71 Q.—SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Delahaye Mobile motion picture vehicles belonging to American Consulate-General at Madras are exempted from payment of motor vehicles tax?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—" Yes, the vehicles of the American Consulate-General have been exempted."

SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR:—" Was this exemption given as per any direction or instruction from the Central Government or was it due to any request from the American Consulate-General?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—" Sir, two factors are considered in giving exemption. Firstly, they must be purely educational and cultural in nature. Secondly, the foreign Consulates must give similar privileges to our vehicles in America. If these two conditions are satisfied, we give exemption."

New Thermal Station at Kadiri.

* 72 Q.—SRI G. SIVASANKARA REDDI: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the survey for the construction of a Thermal Station at Kadiri in Anantapur district has been finished; and

(b) if so, why it has not been taken up for execution?

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—" (a) Yes.

" (b) The scheme is under the consideration of the Government."

SRI G. SIVASANKARA REDDI:—" Is it not necessary that the Government should take up immediately the execution of irrigation and electrical schemes in Rayalaseema as soon as they are ready, in order to keep the area away from the periodical famines to which it is exposed?"

THE HON. SRI N. RANGA REDDI:—" Immediate steps are necessary in all parts of the State, Sir."

Lockout in Malabar Mampuram Tile and Clay Works.

* 73 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Industries and Labour be pleased to state whether the Government have received any representation regarding the lockout in Mampuram Tile and Clay Works in Malabar and if so what action has been taken?

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—" A representation was received from the Mampuram Tile and Clay Works Labour

[5th November 1952]

Union, Munniyur (South Malabar) regarding the matter. The question was examined and the union was informed that the Government cannot do anything as the factory has been closed owing to heavy losses incurred by the management. The union was also asked to advise the workers to seek remedy from the Labour Appellate Tribunal at Bombay under section 23 of the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act, 1950, as an appeal is pending before that Tribunal."

SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR:—"Will it not be advisable for the Government to advise the management to pay unemployment salaries to the workers since the case is before the Appellate Tribunal?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"Sir, it was agreed that the management should pay at the rate of Rs. 25 per mensem from the date of the Interim Order of Stay until disposal of the appeal irrespective of the results. Later, owing to losses the management refused to pay this. Under the Industrial Disputes Act, we cannot prevent any management from closing down the factory for want of funds."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"May I know, Sir, whether the Government were satisfied with the financial position of the company and did they conduct any enquiry or did they depend upon merely the representation of the management?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"No, Sir. Our Labour Officers made enquiries and were satisfied that the management closed down the factory for want of funds."

SRI K. P. GOPALAN:—"Can any management close down the factory when there is an appeal pending before the Tribunal under the Industrial Disputes (Appellate Tribunal) Act? If it is so, is it not an illegal lock-out and if so, what is the action the Government propose to take?"

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO:—"The hon. Member is right that non-implementation of ordinary provisions of the law is wrong. But, whenever the lock-out is done for want of funds, the only remedy is an appeal to the Appellate Tribunal before which this case is pending."

Executive officers of village panchayats.

* 74 Q.—SRI S. NARAYANAPPA: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is an approved list of trained executive officers of village panchayats; and

(b) if so, why, when and by whom that list was prepared?

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI:—" (a) The answer is in the affirmative.

5th November 1952]

“(b) A waiting list of trained candidates for appointment as Executive Officers of panchayats is maintained in order to fill up the vacancies occurring in the service of Executive Officers.

“When the applications are received from candidates for appointment as Executive Officers, suitable candidates are selected by Government or by the Inspector of Municipal Councils and Local Boards and deputed for Executive Officers’ training except in the case of employees of local bodies. On the completion of training the names of candidates are included in the waiting list.

“The Inspector of Municipal Councils and Local Boards prepares and maintains the list.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—TRANSLATION OF SPEECHES IN THE ASSEMBLY.

SRI G. LATCHANNA:—“Mr. Speaker, Sir, on a point of 11-30 information. In order to facilitate hon. Members from the a.m. different regional areas in the State to follow the discussions in our Assembly . . . ”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member cannot suddenly rise at Question hour to make a new suggestion. If he wants to say anything, he may put it in writing, and then I will consider. Is it a point of order that he wants to raise?”

SRI G. LATCHANNA:—“It is nothing but a point of information. You allowed me to ask for the information and I am asking, Sir.”

MR. SPEAKER:—“What is it that the hon. Member wants to ask?”

SRI G. LATCHANNA:—“Nothing but that I want to have some information, Sir.”

MR. SPEAKER:—“But he seems to be reading something.”

SRI G. LATCHANNA:—“No, Sir. In order to facilitate the Members from different parts of the State to follow the discussions and the deliberations of this Assembly, so that they can discharge their duties properly and promptly by their electorates, may I request the Government and the hon. Speaker to do justice to all by providing a modern apparatus such as is used in all international gatherings by which speeches can be simultaneously translated in all the languages for the benefit of the legislators, Sir?”

MR. SPEAKER:—“The Hon. the Chief Minister would like to say something on the matter.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“I do not want to enter into a discussion. I do not think that we can dispose of a matter like that in this manner.”

[5th November 1952]

SRI T. VISWANATHAM:—" May I submit that it is not merely for disposal? We want Government to consider it."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" The Government will be delighted to do everything if money were available. A machine won't translate, and so we must have translators. The machine may be modern, but the price will not be moderate." (Laughter.)

SRI T. VISWANATHAM:—" As regards the question of providing translators, I may submit we have got reporters for the regional languages here; but there is some difficulty felt with regard to Malayalam speeches. I understand a Malayalam reporter is not available here; I can quite understand if he is absent for a day or two; but if it is a question of there being no Malayalam reporter at all, may I ask the Government to make immediate arrangements to provide Malayalam reporters, as otherwise it will be doing great injustice to the Malayalam Members of this House?"

MR. SPEAKER:—" For the present, one of our English reporters who knows Malayalam is taking down the Malayalam speeches."

Sri P. Venkateswarlu rose in his seat.

MR. SPEAKER:—" Whatever the hon. Member wants to say, let him first put it in writing and send it on to me, and then I shall allow him to have his say."

" We now proceed to the next item, the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill."

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE TANJORE TENANTS AND PANNAIYAL PROTECTION BILL, 1952—*cont.*

SRI V. SRI KRISHNA:—"అధ్యక్షా, తంజావూరు జిల్లాలోని కొలుదారుల, పాలేర్ల రక్షణార్థం ఒక అర్జీనెన్నును ఈ ప్రభుత్వం వ్యాపకం చేసి, దానిని శాసనంగా మార్చుకున్నాను. ఈ బిల్లు తమకొనివచ్చినందుకు నాకు సంతోషంగానే ఉన్నది. అయినప్పటికీ ఇట్టి శాసనాన్ని ఆంధ్ర దేశంలోని కొలుదారులకూడా వర్తింపజేయకపోవడం కొంత అశాస్త్రంగాన్ని కలిగించినది. తంజావూరు అర్జీనెన్నును చూడగానే ఆంధ్ర దేశంలోని కొలుదారులూడా తమ రక్షణకుగాను అట్టి బిల్లు లేబడతుందని ఆశించారు. కాని ఎందువల్లనో ఈ ప్రభుత్వం ఇతర ప్రాంతాలలోని రైతులవల్లగాడా తగినంత శ్రద్ధ చూపలేదు. తంజావూరు జిల్లాలో పరిస్థితులు ఎక్కువగా రాష్ట్రంలోని ఇతర జిల్లాల పరిస్థితులకూడా అవిధంగా ఉన్నాయి. అన్నిచోట్ల ఖాస్సాములు కొలుదారులను ఇబ్బందులపాలు చేస్తున్నారు. ముఖ్యంగా తంజావూరు అర్జీనెన్ను వచ్చిన తరువాత ఖాస్సాములు ఇంకను దౌర్జన్యంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. అనేకమంది అహయిక రైతులను ఖాస్సాములు ఖాములనుంచి తొలగించి వేస్తున్నట్లుగా మాకు అర్థమవుతున్నాయి. కొలుదారుల హక్కులను కాపాడే శాసనాన్ని రాష్ట్రమంతటకూ వర్తింపజేయగూ చేయకపోయినట్లయితే ఎంతోమంది రైతులు ఖాములనుంచి తొలగింపబడే అవకాశం కలుగుతుంది. ఖాస్సాములు ఈనాడు రైతులవద్దనుంచి ఫలసాయంలో

5th November 1952] [Sri V. Sri Krishna]

హెచ్చు భాగాన్ని ఏసూల చేసుకుంటున్నారు. ప్రథమ పంట, రెండవ పంటలూ కూడా వారు హెచ్చుగా లీసుకుంటున్నారు. రైతుకు వ్యవసాయ పెట్టుబడులైనను గిట్టుబాటు కావడం లేదు. ఇక వేరు వ్యర్థాలులేని కారణంచేత కనీసం తరువులను మేతగా గడ్డి వైతా మిగుల్పుకొనగలిగినట్లయితేనే చాలని అనేకమంది రైతులు నిస్సృహ చెందుతున్నారు. ఖాస్సాముల ఆత్యాసపల్ల రైతాంగం వీడింపబడుతోంది. ఇట్టి కఠిన్మథలలో ఆరాచక పరిస్థితులు ఏర్పడక తప్పదని గుర్తించ గోరైనా. తంజావూరు జిల్లాలో మిరానీ విధానం ఉన్నట్లుగానే ఆంధ్ర దేశంలో రైత్యానీ విధానం అమలులో ఉన్నది. అనేక ఖాస్సాములు తమ ఖాములను కొలుకొచ్చి ఇతర జిల్లాలలో ఉంటున్నారు. అంతేకాకుండా వందలు, వేల ఎకరాల ఖామిగల ఖాస్సాములు కొలుదార్లను చాలా ఇబ్బందులు పెడుతున్నారు.

“ఈ ఖాస్సాములతోబాటు ఈనాడు దేశస్థులూ కూడా ఖాస్సాములుగా తయారయ్యారు. ఉదాహరణకు కొన్ని విషయాల గురించి మనవి చేస్తున్నాను. మా జిల్లాలోని రేచెల్లె తాలూకాలో మట్లపూడి అనే గ్రామం వున్నది. ఆ గ్రామంలోని 70 ఎకరముల ఖామి క్రిష్ణా జిల్లా బందరులోవున్న దేవునికి చెందివున్నది. ఆ ఖామి ఎంగోకాడంగా రైతులు ఎకరానికి ఒక రూపాయ శిస్తు చెల్లిస్తూ వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. ఆ రైతులు దాదాపు వంశపారంపర్యంగా ఈ ఖామిని దుస్తుకొనుచున్న ఈనాడు ఆ ఖామి వ్యవసాయానికిగాను పాటపెట్టిబడి ఇతరులకు ఇవ్వబడుతుంది. ఇంతకాలం మొత్తం 70 రూపాయలు శిస్తు చెల్లించే ఖామికి ఈనాడు పోటీపెట్టి 3,500 రూపాయలకు, స్వంత పొలం నాలుగైదువందల యకరాలుండి వున్నదే సాగుచేసుకోలేక పాటపెట్టిన గ్రామకరణంగారు ఏకొక ఖాస్సామి పాటపాడారు. ఈనాడు రైతులవద్దనుంచి ఇంత హెచ్చు మొల్తన్న వసూలుచేయవలెనని బందరు దేవుడు చెప్పాడో విచార తెలియదు.

“అదేవిధంగా పొన్నూరు దేవుడు భావనారాయణస్వామి వద్దకొండు వందల ఎకరాలగల పెద్ద ఖాస్సామి. ఈ ఖాములలో కొన్ని ఇదివరలో బంజరులుగా ఉండేవి. ఎంతోకాలంగా కిష్టించు కొందరు రైతులు వాటిని సాగులోనికి తెచ్చారు. ఇంతకాలంగా కొద్దికాలపు శిస్తు చెల్లించినారు. ఆ ఖాములను సాగుచేసుకుంటున్నారు. కాని ఈనాడు ధర్మకర్తలు పోటీపెట్టి దివాజిల్లు కట్టించుకొని బహిరంగంగా పోటీపెట్టి పాటపాడిస్తున్నారు. పాట పెంచారు. ఈ విధంగా దేవాలయ ఖాములను ఎంతోకాలంగా సాగుచేస్తున్న రైతులను ధర్మకర్తలు తొలగించేస్తున్నారు.

“అదేవిధంగా వచ్చి తాలూకా, జూపూడి గ్రామంలోవున్న రోమక్ కాథలిక్ మిషన్ బిషప్ గారుకూడా స్థానికంగా ఉండే కాథలిక్లను, ప్రొటెస్టెంట్లను పోటీపెట్టి మిషన్ కు ఉన్న 110 ఎకరముల ఖామిని ఇదివరలో సాగుచేస్తున్న ప్రొటెస్టెంట్ రైతులను తొలగించి వేశారు. పోలీసు శాఖవారుకూడా ఆయనకే సహాయపడ్డారు. రైతులను ఈ విధంగా ఖాస్సాములు ఇబ్బందులపాలు చేస్తూఉంటే ప్రభుత్వంవారు రైతులు ఎన్ని ఆరీజ్ఞులు పెట్టుకున్నా సహాయపడుటలేదు.

“అలాగే తెనాలి తాలూకాలోని అత్తోట గ్రామంలోవున్న రెండు, మూడు వందల ఎకరముల ఖామిని స్థానికంగావున్న ఖావసలిలేని వ్యవసాయ కూలీలు చిరకాలంగా కొలకుచేసుకుంటుంటే వారిని తొలగించేందుకు ఆ ఖామికి ఖామందు అయిన ఎక్కడో తెనాలిలో ప్లీడరు వృత్తి చేసుకుంటూ డబ్బు సుపాదించుకొనే ఒక

[Sri V. Sri Krishna] [5th November 1952]

అసామికి అండలండి పోలిను సిబ్బందిని వంపించి ప్రభుత్వం. ఈ విషయాన్ని గమనించినట్లయితే ఈ ప్రభుత్వం ఘాన్వాముల ప్రభుత్వమే లేక కార్మిక, కర్షకుల ప్రభుత్వమే తెలిసాతుంది

“అదేవిధంగా రేపల్లె తాబాకా, అడివులదీవి గ్రామ కరణంగారి విషయం చూద్దాం. ఈ కరణంగారికి ఏడు వందల ఎకరముల ఘామి ఆయన తమ్ముడుగారికి 600 ఎకరముల ఘామి ఉన్నది. ఈనాడు వారు ఈ ఘాములనుండి ఇదివరలో సాగు చేస్తున్న రైతులను తొలగించివేసి స్వంత వ్యవసాయంచేయ ప్రయత్నిస్తున్నారు. అందుకుగాను 14 శతల దన్ను పోతులనుకూడా కొంటున్నారని వినిపింది.

“ఇటువంటి విషయాలు ఎన్నింటినో వివరించవచ్చు. కౌలుదారులకు రక్షణ ఇవ్వడం ఈ ప్రభుత్వంయొక్క ఉద్దేశమేనట్లయితే వారు తంజావూరు అక్రినెస్సులో అంగీకరించి స్కూల్లను ఇతర జిల్లాలనుకూడా పరిశీలించాలి. లేనిచో అనేక మంది ఆయాములైన రైతులను ఘాన్వాములు కలవంతుగా ఘామునుంచి తొలగించి వేస్తారు. ఈ సమస్యను సకమంగాను, సకాలంలోను పరిష్కరించవలెనని ప్రభుత్వం వారిని కోరుతున్నాను. రాష్ట్రంలో వివిధ ప్రాంతాల్లో వివిధ వాసంబందాబున్న కారణంగా ఒక సమగ్రమైన బిల్లును తయారుచేసేదిమితమే ప్రతిపక్ష నాయకులు ఒక select committee ని ఏర్పాటుచేయవలసిందిగా కోరి ఉన్నారు. వారి ప్రతిపాదనను నేను కలవరుస్తున్నాను.”

11-40
a.m.

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—“Mr. Speaker, Sir, in supporting the Bill before the House I wish to observe that though it is intended exclusively for the benefit of agricultural tenants and farm labourers of Tanjore district. I as a representative of a district other than Tanjore, namely, South Kanara, am impelled to say a few words in view of the importance and significance of the Bill as a step towards the agrarian reforms in this State. I may be permitted to say that the present Bill is long overdue. I am however glad that at least the present Government under the leadership of one of the greatest statesmen of our country, the Hon. Sri C. Rajagopalachariyar, has brought forward this Bill which has really brought hope and happiness to a large section of the peasantry of our State. It has really created a sort of joy in the minds and kindled a ray of hope in the hearts of millions of peasants of the State. As I have already submitted, though the Bill is intended to deal with conditions in the district of Tanjore, there is a clause in the Bill which provides that the provisions of the Bill may be extended by notification to other areas in the State. When there is such a provision in the Bill and when there is a great demand by the people for a Bill similar to the one which we are now discussing on the floor of the House, I do not see any reason why the Government should hesitate and delay the extension of the provisions of the Bill to other parts of the State. No doubt, Sir, there may be some practical difficulties in extending the provisions of the Bill to the entire State. It may not be possible nor practicable to apply all the provisions of the Bill to the entire State; for example, the provisions of clause 8 of the Bill concerning the rate of rent cannot apply to other districts because the rate of rent varies from district to district. But there are other provisions of the Bill like the provisions with

5th November 1952] [Sri Y. Manjaya Shetty]

regard to the eviction of tenants, which can be conveniently applied to all the districts of the State without any exception. In this connection, I can safely say that except clauses 8, 11 and 12 of the Bill all other clauses may be applied to the entire State without any difficulty but of course with such minor amendments as may be necessary. In the district of South Kanara from which I come, there is a growing feeling among the people, especially among the peasants that the Government has done nothing to redress their grievances in spite of their long-standing demand and agitation. They want a tenancy legislation which aims at fixation of fair rent and which grants security of tenure. Though various responsible organizations of South Kanara district and also Members coming from that district have been agitating for a legislation to prevent the eviction of tenants, I am sorry to state that the Government has not taken any step in that direction. I understand, Sir, recently that no less a person than the President of the Karnataka Provincial Congress Committee, Sri Nijalingappa, has met our Chief Minister and represented to him about the urgent necessity of bringing forward a legislation for preventing eviction of tenants in South Kanara district. I understand from the press that the Hon. the Chief Minister was kind enough to consider his request. To a question put by me in the last session of the Assembly calling for information about the number of eviction suits pending in the various courts of South Kanara, the Hon. Minister for Revenue was kind enough to state that it was about 1,000. Out of this huge number, I would submit that about 50 per cent represents suits filed against tenants who have no arrears of rental to pay. These suits are filed by the landholders either to harass the tenants or to know down the valuable improvements effected by them or to make the tenants pay higher rates of rental. Such being the state of affairs, I would appeal to the Hon. the Chief Minister as well as to the Hon. the Minister for Revenue to apply such of the provisions of the Bill as apply to eviction of tenants to the district of South Kanara and thus save the several thousands of families who are suffering untold hardships for want of such a legislation.

“ Sir, the Bill, as it is, seems to be defective only in one sense. The Bill confers security of tenure only for a period of five years. According to the Bill, at the end of the fourth year the landholder or mirasdar can issue notice of eviction to the tenant and ask him to vacate the land in his possession at the end of the fifth year. My submission is that the general trend of opinion is in favour of granting security of tenure for tenants for all time to come provided they pay rent promptly and regularly as fixed by the Government and provided the lands held by tenants are not necessary for the personal use of either the landlord or any of his family members. The period of five years, as fixed in the Bill, is too short and I feel there would not be any love, enthusiasm or incentive for the tenants to grow more food or to improve land because they are not sure of their position after the lapse of five years. Under these circumstances, I would request the Government to make necessary amendments in the Bill so that there may

11-50
a.m.

[Sri Y. Manjaya Shetty] [5th November 1952]

be security of tenure for tenants for all time to come. With these observations and with a personal request to the Hon. Minister for Revenue to apply the provisions of the Bill at least with regard to eviction of tenants, to South Kanara district, I support the Bill. Thank you, Sir."

* SRI G. C. KONDAYYA :— “ అధ్యక్షా, తంజావూరు అర్జి నెన్సు లుమీద మాట్లాడుతున్నప్పుడు ముఖ్యంగా వ్యవసాయ కూలీలలో ముఖ్యమైన యీ కొలుదార్ల విషయం ప్రస్తావిస్తూవున్నపుడు ఆ బిల్లును వొక్క తంజావూరు జిల్లాకు మాత్రమే యెంచుకుని పెట్టింకజేయాలా అర్థంకావటం లేదు. ఎందుచేతనంటే యీ తంజావూరు జిల్లాలోవున్న మిరాసీదార్లందరు కొలుదార్లను యే విధంగా బాధించి యిబ్బది పెట్టుచున్నారో ఆ విధంగానే దేశమంతటను అసగా మద్రాసు రాష్ట్రమంతటను భూస్వాములు మిరాసీదార్లు మొదలగువారందరు యీ కొలుదార్లను యీ అర్జి నెన్సు వచ్చిన తర్వాత బాధలు పెట్టుట కారంబించినారు. ముఖ్యంగా యీ తంజావూరు జిల్లాలో అర్జి నెన్సువచ్చిన తర్వాత కొలుదార్ల రక్షణ గల్గటానికి భూస్వాములయొక్క యీ కొలుదార్లయొక్క హక్కులను కాపాడుటకు ప్రభుత్వమువారు ఈ అర్జి నెన్సును తెచ్చియున్నారు అన్ని ప్రదేశాలలో అసగా ఆంధ్ర జిల్లాలలో దాదాపు డెల్టా విరియాలలో గాకుండా నాక డెల్టా విరియాలలో గూడా యీ భూస్వామ్య విధానంలో కొలుదార్లకు రక్షణవస్తే బాగుంటుందని నా అభిప్రాయము కాని తంజావూరు జిల్లాలో యీ అర్జి నెన్సును ఆములు జరిపిన తర్వాత ఆక్కడే వరిస్థితులను గమనించి యీ బిల్లును ప్రభుత్వ వారు ప్రవేశపెట్టినపుడు ప్రభుత్వ విధానం యేమిటో తెలుసుకొనవలసియ్యవచ్చును. కొలుదార్లకు మిరాసీదార్ల ద్వేషంపూర్వకం జరిగి రక్షణతములు అగువరకు ప్రభుత్వమువారికి తెలియలేదు. గలగలేదు. ఈ అర్జి నెన్సు యితర జిల్లాలకుగూడ వర్తింపజేపారని భూస్వాములు కొలుదార్లను దొర్లవ్వముగా తోలగొందుటకు ప్రయత్నాలు జరుగుచున్నవి. అందువల్ల యీ బిల్లును కొలుదార్ల రక్షణకొరకుగాను దేశమందంతటను పెట్టకుండా ఒక్క తంజావూరుకు మాత్రమే పెట్టటం అర్థంలేని వాదము ఎందుచేతనంటే యీ కొలుదార్లకు రక్షణ గల్గటం యీ భూస్వామ్య విధానము రాష్ట్రంలో ఆతరునువున్నది గాన రాష్ట్రమందంతటను వర్తింపజేయుట ముఖ్యమైన విషయము. అంతేగాక యీ బిల్లులోని వరిస్థితులు దూచినపుడు కేవలం ఆంధ్రదేశానికి వర్తింకజేయకపోవటం చూస్తే కాలయాపనజేయుటకేనని నేనభిప్రాయపడుచున్నాను. ఈ విషయంలోనే నొకమాట చెప్పదలచాను. రాష్ట్రంలో కొలుదార్లు భూస్వాములకు పంటలో కొన్నిచోట్ల పాతయిస్తున్నారు. కాని ఆంధ్రదేశంలో కొలుదార్లు భూస్వాములకు సగానికి సగంగాని యింకా జాస్తిగాగాని యిస్తున్నారు. మా ప్రాంతాలలో సగానికి సగంపాటు వుంటున్నది. అందువల్ల రాష్ట్రమంతా యీ బిల్లును అనువర్తింపజేసినపుడు కొలుదార్లకు భూస్వాములకు గల హక్కులను పూర్తిగా ఆలోచించవలసియ్యవచ్చును. కొలుదార్లు భూస్వాముల కివ్వవలసిన పాళ్లు యేదే జిల్లాలో యింతెంత యిస్తున్నారో గమనించవలసియ్యవచ్చును. కొన్నిచోట్ల సగానికి సగంవంటే మరికొన్నిచోట్ల కొలుదార్లకు మూడువంతులు భూస్వాములకు నాలుగువంతులు వుండేటట్లు పంటను పంచుకుంటున్నారు. రాష్ట్రమంతటను యీ బిల్లు ఆముల జరిపే విషయంలో యేదే జిల్లాలో యేదే వరిస్థితులున్నవో ఆలోచించి కొలుదార్లకు న్యాయమైన హక్కులు అసగా భూస్వాములకు రెండు వంతులు, కొలుదార్లకు మూడువంతులు వుండులాగునజేసి రాష్ట్రమంతటను కొలుదార్లకు రక్షణ కల్పించి బిల్లును ప్రభుత్వం చేపాలని నా అభిప్రాయము. అప్పుడే కొలుదార్లకు న్యాయం కలుగును. ఈ విషయంలో యీ బిల్లుకు యింకా కొన్ని క్లాజులు చేర్చవలసియ్యవచ్చును. ఈ విష

5th November 1952] [Sri G. C. Kondayya]

యములన్నియు పరిష్కరించుటకుగాను సభ్యులు సూచించియుండిన కమిటీలో రివిన్యూ ఆఫీషియల్సువేపి సక్రమమార్గాన యీ బిల్లు తేగలరని నే సన్నిహయ పడుచు న్నాను.

“తంజావూరు జిల్లాలో యీ ఆర్డినెన్సు పెట్టగానే ఘాస్వాములు పృథక్తమకొలను ప్రారంభించి కాలిదార్లను తొలగించి, ఘామును స్వాధీనంచేసుకొని ప్రభుత్వం వారు కాలిదార్లకు యేకో తీసి, హక్కులను అదనంగా కలుగజేస్తారను ప్రద్దేశంతో ఆర్డినెన్సు తమవేరే యిక్కువగాలేకుండా ఘాములను భార్యలపేర్లతోను తమ్ములు ఇతర బంధువులపేర్లతోను విక్రయములుచేసి ప్రభుత్వం చేదలను బిల్లునుండి తప్పించుకొనజూచుచున్నారు. కాలిదార్లు ఘాములను కొనుక్కు తీసుకొని అనేక సంవత్సరములుగా అనుభవించుచున్నారు. ఎన్నో సంవత్సరాలుగా కొల అనుభవించుచున్నటువంటి యీ కాలిదార్లను దౌర్జన్యంగా తొలగించుట అనేది అన్యాయమని ప్రభుత్వవారిని గమనించగోరుచున్నాను. ఆ నేతలగు ఘాస్వాములు కాలిదార్లకు కొలనామాలుగాని యే యితర సత్రాలుగాని ప్రాసియివ్వకుంటా. కాలిదార్లకు హక్కు యేర్పడకలదను దురుద్దేశముతో ఓరీవగా ఘాములను కొనుక్కు కేయించుకొనుచున్నారు. ఎంతోకాలము నుండి కాలివుక్కు కాలిదార్లుచుగాని, కాలివుక్కు లేకున్న అనుభవించుచు, కొల చేయుచున్న కాలిదార్లను దౌర్జన్యంగా తొలగించుటనుండి చాల అన్యాయము. అందువల్ల యీ ఘాస్వాములకు కొలదార్లకు సరియైన హక్కులు యేర్పడుటకు అవసరమైన క్లాజులు యీ బిల్లులో చేర్చవలసియున్నది. ఘాస్వాములు సరియైన హక్కులు కాలిదార్లకు యీయహాదని లభిద్దేశపడుచున్నారు. వీరు తమ ఘాములను కాలిదార్లకు విడిచి యేయే దేశాలలో వెళ్లియున్నారు. ఈ ఆర్డినెన్సు ఖయాన యిప్పుడు తిరిగి వచ్చి ఘాములను స్వాధీనంచేసుకొనుచున్నారు. కాలిదార్లకు చాల అన్యాయం జరుగుచున్నది. ఇదివరలో ఘాస్వాములు యెరువులుగూడా కాలిదార్లకు యిచ్చుచుండెడివారు. ఇప్పుడు ఆ ప్రకారం ఎరువులు యిచ్చుట మానివేయుచున్నారు. ఘాస్వాములు కాలిదార్లను పెట్టు బాధలు అనేకములువ్వురి. ఘామిలేని కారణం చేత కాలిదార్లు అన్యాయంపొందుచున్నారు. ఘాస్వాముల అన్యాయ స్వాధీనాలవల్ల కాలిదార్లు నష్టపోకుండా రక్షణ యివ్వకలసియున్నది. కేవలం తంజావూరు జిల్లాలో నేగాక రాష్ట్రమందంతటను యేర్పాటుచేయుటకు కోరుచున్నాను ప్రత్యేకంగా వాక నెలత్తు కమిటీని వేసి అనవసర కాలయాప చేయకుండా ఈ బిల్లును అమలుపరచవలయునని కోరుచున్నాను.”

[Sri C. Muthiah Pillai] [5th November 1952]

“மேலும், இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு சில ரயத்துக்களுடைய மனப் பாண்மை எப்படியிருக்கிறதென்பதை நான் கொஞ்சம் விளக்கிக்கூற ஆசைப் படுகிறேன். சட்டம் வந்த பிறகு மிராசதாரர்கள் சில சில சூழ்ச்சிகளைச் செய்து இருநாறு ஆண்டுகளாக இருந்த கட்டு வகுலிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். பரம்பரைப் பழக்கம் என்னவென்றால் பழைய கடன்களை ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கு முன்பு அவ்வப்போது கொடுத்ததாக எழுதி விவசாயருவதுதான் வழக்கம். அதேபோல அவர்களுக்கு பிடிக்காத விவசாயிகளை கடன் பாக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி கோர்ட்டில் கேஸ்கள் தாபா செய்து அதன்மூலம் அவர்களை நிலத்திலிருந்து நீக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இதற்காக எங்குத் தோன்றக்கூடியது என்னவென்றால், குறைந்த பட்சம் மாயவரம் அகரிமெண்ட் செய்துகொண்ட காலத்திற்கு முன்பு உள்ள கடனைத் தள்ளும்படி செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இதை கவனிக்காவிடில் வருகிற அறுவடை காலத்தில் அதிக கிளர்ச்சி ஏற்படக்கூடும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

“மேலும் விவசாயிகள் குடியிருக்கும் மனைக்கருகே பரம்பரையாய் அனுபவித்து வருகிறார்கள். அதில் தென்னை முதலான பலன் தரக்கூடியவைகளை வளர்த்து அதில் கிடைக்கும் சொற்ப லாபத்தையும் அடைந்து வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு அதற்குப் பகுதி கொடுக்கவேண்டுமென நிர்வந்தம் செய்ய ஆரம்பித்திருப்பது பல இடைஞ்சல்களைத் தருவது. ஆதலால் விவசாயிகள் குடியிருக்கும் இடத்திற்கு மட்டும் பகுதியில்லாமல் குடியிருக்கவும், அதாவத்தையும் அடையவேண்டுமெனச் செய்ய வற்புறுத்திக்கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதாவது பரம்பரையாக இனாமாக அனுபவித்து வந்த பஞ்சை நிலங்களுக்கு பகுதி வகுல் செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் வற்புறுத்தவேண்டும்.

“இப்பொழுது வாரச் சாகுபடியாளருக்கு நாற்பது வாரம் அதாவது 2/5 பங்கு என குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் அவர்கள் விதை சாகுபடி சிலவு, எருவிடுதல், வாய்க்கால் வெட்டுதல், நிலத்தைச் சீர்தெய்தல் இவைகளைச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. நடைமுறையில் ஒரு நாள் 3-1/3 ஏக்கர்தான் சாகுபடி செய்யமுடிகிறது. அதாவது குருவை இருபேரகமும் சம்பாவும் சேர்த்து சாகுபடி செய்தால் நூறு கலத்திற்குமேல் 12) கலத்திற்குக் கீழ் விளைவு கிடைக்கிறது. இதற்கு அவர்கள் வருடம் பூராவும் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களின் பங்கு என் தாலுக்காவில் நாற்பது கலத்திற்குமேல் ஐம்பது கலத்திற்குக் கீழ் கிடைக்கும். இதில் செலவு விதை எட்டு கலமும், காலத்தில் சாகுபடி செய்ய சிலவு எட்டு கலமும், எருவிடுதல் பத்து கலமும், ஆக 26 கலம் சிலவாகிவிட்டால் மீதி 14 கலம்தான் கிடைக்கும். அதலால் எருவிடுதலான ஒரு பகுதியை ரயத்துக்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் பொருளாதாம் இல்லாத விவசாயிகள் எருவிட வசதியில்லை.

“பிறகு பண்ணையான் சாகுபடி செய்யும் விஸ்தீர்ணத்திற்கு அவனுக்குக் கிடைக்கும் வீதம் வரவேண்டும் என இருக்கவேண்டும். 6-2/3 ஏக்கருக்கு கொடுக்கவேண்டும் என இருந்தால் சாகுபடி செய்யாத விஸ்தீர்ணத்திற்கு கேட்டு பல இடத்தில் கிளர்ச்சி ஏற்படும். மாயவரம் அகரிமெண்ட் ஒன்றே போதுமானது. அதன்படி இருந்தால்தான் பூரா நாடகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கு வேலை கிடைக்கும்; இரண்டு மரக்கால் கொடுப்பதாக இருந்தால் பஸ்ர ஒற்றுமையில்லாமல் வேலை கிடைப்பதில்லை, அவர்களுக்கு அதிகப் படியான சலுகை காட்டமாட்டார்கள். பண்ணையில் எந்த விஸ்தீர்ணம் சாகுபடி செய்கிறார்களோ அந்த விஸ்தீர்ணத்திற்கு மட்டும் பங்கு கிடைக்க வேண்டுமென்று கண்டிப்பாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். சாகுபடி செய்த விஸ்தீர்ணத்திற்கு மேலும் பாகம் கிடைக்கவேண்டுமென்று சில இடங்களில் கிளர்ச்சி செய்து நடைமுறையில் இருப்பதை நன்றாகக் காணலாம்.

“மேலும், மனுக்கள் தாக்கல் செய்வதற்கு கொஞ்ச காலம் தள்ளிக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு இந்த சட்டத்தின் அம்சம் தெரியாததால் சிலர் மனுக்களை தாக்கல் செய்யமுடியாமல் காலம் கடத்திவிட்டார்கள். அதற்கு அனுசூலமாக அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் காலத்தைத்

5th November 1952] [Sri C. Muthiah Pillai]

தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இப்பொழுது ரயத்துக்கள் வாரச்சீட்டுகளை எழுதிக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அவகாசம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். அதற்குக் கலம் தள்ளிக்கொடுக்கவேண்டும். மேலும் ரெவினியூ கோர்ட்டுகளில் விசாரணைகளை விசாரிக்க மனுதாரை மட்டிலும் அனுமதித்து விசாரணையை நடத்தவேண்டும். அப்படி விசாரணை நடத்தும் போது விசாரணையை அடிக்கடி தள்ளிவைக்கக் கூடாது. உடனடியாக மனுக்களை விசாரித்து தீர்ப்பளிக்கவேண்டும். டண்ணையாட்கள் வார சாகுபடி செய்யவிரும்பினாலும் வாரசாகுபடியாளர் பண்ணையாளாக விரும்பினாலும் அதை ரெவினியூ கோர்ட்டார் அங்கீகரிக்க சட்டத்தில் இடமளிக்க வேண்டும்.

“மேலும் அதிகமான நிலங்களை குத்தகை எடுத்திருப்பவர்கள் அதாவது ஆயிரம் முதல் ஏக்கர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்திருப்பவர்களுக்கு இப்பொழுது சட்டத்தில் ஒன்றும் காலவிலலை. அவர்கள் நான் ஆதரிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த அவசரசட்டத்தினால் பாதிக்கும்படியான கூடுதலான அளவை ரயத்துக்கள் பறிந்து கொடுக்கவேண்டும்.

“கடைசியாக இந்த அவசரசட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு கிளர்ச்சிக் காரர்கள் வாரத்திற்கு ஒரு நாள் விடுமுறையேண்டும் என்றும் ஒரு நாளைக்கு எட்டுமணி தேர்மான இலையை செய்யவேண்டும் என்றும் சொல்லிவருகிறார்கள். அதன் மாதிரி தீர்ப்பான கிளர்ச்சிகள் நடக்காமல் பாதுகாக்கவேண்டும். குடியை வளர்கள் நாற்பது கலம் நெல்லை எடுத்துக் கொண்டு பாக்கியை களத்தடியில்தான் போட்டுப்போகும்படியாக கிளர்ச்சி செய்து வருவதால் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த விதமான கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டு வருகிறதை சமையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமல் இருக்க முடியாது.

“இந்த அவசரசட்டம் ஐந்து வருஷங்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு நன்மையை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறபடியால் இதைக்கொண்டுவந்ததற்காக முதன் மாதிரி அவர்களுக்கு என்ன நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் முடித்தக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI C. KANDASWAMI :—“கனம் சட்டா நாயகர் அவர்களே, இப் 12-10 பொழுது சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் தஞ்சை ஜில்லா குடிபயானவர்கள், பண்ணையாளர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்று கனம் விசுவநாதம் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்றிருக்கிறேன். பொதுவாக அரசாங்கத் தரப்பிலேயே இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். ஏனென்றால் இந்த சட்டத்தை அடியேன் எதிரிக்கும் மனப்பான்மையில் யாரும் இல்லை. இந்நகையில் இதில் சில அபிவிருத்திகள் செய்யவேண்டுமென்ற பிரச்சனையில்தான் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. காலம் கத்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இந்த தீர்மானத்தை கொண்டு வரவில்லை என்பதை அரசாங்க தரப்பில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இதுவரையில் பேசி இருக்கக் கூடிய பல கனம் அங்கத்தினர்களில் குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்திருக்கக் கூடிய கனம் அங்கத்தினர் வெங்கட்டராமய்யர் அவர்கள் பேசும்போது நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுவது பிரமாதமாக ஒன்றுமில்லை என்றும் அவரும் கூச்சல் போடுவதாகத்தான் இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். சில இடங்களில் சுமார் 20,000 பேர்களுக்கு மேல் என்று மிகைப்படுத்தி குறிப்பிட்டதைகண்டு வருத்தப்படுவதாகக்கூறுகிறார். சில இடங்களில் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றியிருப்பதைக் கண்டால் ரொம்பவும் வருத்தப்பட்டு வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவ்விதம் நிலைமை இருக்கும் போது அவர் இவ்விதம் சொல்லி இருப்பதைக் கண்டால் அவருக்கு கிராமங்களில் அதிக பழக்கம் இல்லை என்றே நினைக்கவேண்டியதாக

[Sri C. Kandaswami] [5th November 1952]

இருக்கிறது. இன்றையதினம் சட்டபூர்வமாக அநேக கன்சிலியேஷன் ஆபிசர்கள் வந்தும் இன்னும் அங்குள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. ஆனால் உண்மையில் பார்த்தால் பல லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள் என்பது தெரியவரும். விவசாய சங்கங்கள் மூலமாக இந்தப் பிரச்சினையை எடுத்துச் சொல்லியும் இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பது கண்கூடாகத் தெரியவரும். இதைப்பற்றி கனம் முத்தய்யா பிள்ளை அவர்கள்கூட தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதாவது இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான விஷயங்களில் தீர்ப்பளிக்கப் படுகிறதே என்றும் அதைப்பற்றி உத்தியோகஸ்தர்கள் கவனம் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். எங்கள் பக்கத்தில் பத்தாயிரக் கணக்கான விவசாயிகளை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவும் அரசாங்கத்திற்கு தெரியும்போதே இவ்விதம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதைச் சமாளிப்பதற்காக கனம் பிரதமமந்திரி அவர்கள் இந்த அவசர சட்டத்தை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

“நேற்றையதினம் கனம் வெங்கட்டராமய்யா இதைப் பற்றி பேசும் போது இதில் நல்ல அம்சங்கள் இருக்கிறது என்றும், அதில் சில திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்றும் குறிப்பிட்டார். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தினால் அங்கே ஒரு நிரந்தர பரிசாரம் தேடிவேண்டும் என்பதற்காக இதைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். இந்த சட்டத்தின் பிரியாம்பின் (Preamble) நோக்கத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் தஞ்சை ஜில்லா சம்பந்தப் பட்ட வரையிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையின் காரணமாக, ஒரு நிர்வாகப் பந்தத்தினால் இது கொண்டு வரப்பட்டது என்பது தெரியவரும். வெற்றியைப் பொறுத்து வேறு எந்த ஜில்லாவில் இதற்கு டிமாண்டு இருக்கிறதோ அங்கே யெல்லாம் இதை வித்தரிக்கப்படும் என்றும் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது இருக்கும் ஆளும் கட்சி விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் இதைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த சட்டம் பல வருஷங்களுக்கு முன்பாகவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சம்பந்தமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் 1943-ம் வருஷத்திலிருந்தே சமார் பத்து வருஷங்களாக பெரிய போராட்டங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. அதலும் இந்த மாகாண மக்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே ஏற்பட்ட இந்த சிக்கலைத் தவிர்க்க அரசாங்கம் இம்முறையில் அக்கரை காட்டுகிறார்கள் என்பது தெரியும். அந்த அடிப்படையின் காரணமாகவும் தஞ்சை ஜில்லாவில் விசேஷமான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும் இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தஞ்சை ஜில்லாவின் அனுபவத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு மாகாணம் பூராவும் இதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று நோக்கத்துடன் இந்த சட்டத்தை முதலில் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. எந்த நோக்கத்துடன் கொண்டு வந்தாலும் சரி, அரசியல் கட்சி இதன் மூலம் செல்வாக்குத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்ற நோக்கத்துடன் கொண்டு வந்தாலும் சரி, அதைப் பற்றி பிரசாரம் செய்வதில் யாதொரு ஆட்சேபமையும் இல்லை. எந்தக் கட்சியாக இருந்தாலும் தன்னுடைய செல்வாக்கைப் பெருக்குவதற்கு பிரசாரம் செய்ய வேண்டியதுதான். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்பட்டுள்ள விவசாய தகராறுகளை நீக்குவதன் பொருட்டுதான் இந்த சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்டத்தின் வெற்றியை முறியடிக்க வேண்டுமென்ற தொனியில் நான் சொல்லவில்லை. யதார்த்தமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக இன்று நிலப் பிரபுக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்தால் அது விவசாயிகளை பாதிக்கும். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்தால் அது நிலப் பிரபுக்களை பாதிக்கும் என்ற ரீதியில் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பக் கூடாது. சட்டத்தை பரிசீலனை செய்யும் போது இந்த தேசத்தில் இருக்கக் கூடிய பெரும்பகுதி மக்களின் மதிப்பு என்ன, தேசத்தில் இருக்கக் கூடிய பொருளாதார நிலைமை என்ன, தேசத்திலுள்ள வாங்கும் சக்தி என்ன, தேசத்தின் பெரும்பகுதியாயுள்ள விவசாய மக்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறார்கள், ஜனநாயகம் எந்த நிலைமையில் இருக்க

5th November 1952] [Sri C. Kandaswami]

கிறது என்பவைகளை முதலில் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலைமை பாதிக்கப்படுகிறதா என்பதைப் பல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இந்தப் பிரச்சினையை பார்க்கவேண்டும். எவரவர்களை பாதிக்கும் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ அடுத்தடியாக இன்றுள்ள அரசியல் நிலைமையில் பொருளாதார நிலைமையில் இது யாரை பாதிக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள 80 சத விதம் உள்ள விவசாயிகளின் நிலைமை என்ன என்பதை கவனிக்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் யோசித்து நாட்டில் சுபிட்சத்தையும் அமைதியையும் நிலைநாட்டு இந்த சட்டம் பாதுகாக்கும் நிலையில் ஏற்படவேண்டும். உண்மையாகவே இந்த சமுதாயத்திலுள்ள நிலப் பரத்திய முறைகளை கவனித்து அதற்குத் தக்கபடி இந்தச் சட்டத்தை அமைக்கவேண்டும்.

“ இதைப் பற்றி பல நாட்கள் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். தஞ்சை ஜில்லா அவசர சட்டத்தைப் பற்றி நேற்றையதினம் பேசிய போது கனம் வெங்கட்டராமையர் குறிப்பிட்டார், கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்த அவசர சட்டத்தைச் செய்த விடே தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த போது பல லட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் கனம் ராஜாஜி அவர்களைப் பார்க்க வெகு ஆவலாக வந்தார்கள் என்று. வாஸ்தவம். ஒரு பிரதம மந்திரி அவர்கள் பிரதேசங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும் போது ஜனங்கள் அவரைப் பார்க்க ஆவலாக இருப்பது உண்மையே. அதில் ஒன்றும் விசேஷம் இல்லை. அதற்கு மாறாக கனம் சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் சொன்னார்கள், கிசான்கள் கூட்டத்திற்கு வரக்கூடாது என்று தடுத்துவிட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அப்படி ஒன்றும் நடைபெறவில்லை. மந்திரிகள் வரும்போது அவரைப் பார்க்க நாங்கள் பட்டினி கிடக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக் கூற வேண்டும் என்று தான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அவர்களும் சொல்லுகிறார்கள்.

“ சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது சுப்ரமணியம் கமிட்டியின் சிபாரிசின் சில பகுதிகளை இதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அதிலுள்ள சில முற்போக்கு பகுதிகள் விடப் பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் பல பிரச்சனைகளைத் தொடரவே இல்லை. கனம் முத்தையா பிள்ளை சொன்ன மாதிரி தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு இவை அவசியமானது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். இருக்கும் கடனுக்கும், கடன் வசதிகளுக்கும், மனைக் கொல்லை முதலியவைகளுக்கும் இதில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த மாதிரியான பிரச்சனைகளையே எடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளைப் போல் பண்ணையாட்களையும் குடியிருப்பு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று சட்டத்தின் மூலமாக செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதைப் பேரன்ற பண்ணையாட்களும் ஐந்து வருஷத்திற்கு குடியிருப்பு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக் கூடாது என்று பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் நாளைக்கு மிராசுதார்களுக்கும் பண்ணையாட்களுக்கும் சண்டை ஏற்பட்டு இதே பிரச்சனை மறுபடியும் எழலாம். அதனால் குழப்பம் ஏற்படலாம். அதைப் பொறுத்தும் இப்பொழுதே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ காலத்திற்குத் தகுந்தபடி நிலச் சேர்த்திருத்த மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். மிராசுதார்களும் காலத்தை யாட்டி தங்கள் கொள்கைகளை மாற்றிக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு எல்லா செளகரியங்களையும் செய்து கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது யாரோ விவசாயிகளைத் தூண்டி விடுகிறார்கள்; அதனால் தான் அவர்கள் இம்மாதிரி குழப்பத்தை உண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இது தவறு. விவசாயிகளை யாரும் தூண்டிவிடவில்லை. இன்னும் உண்மையைச் சொல்லப் போனால் விவசாயிகள் எப்பொழுதும் தன்னையார் அவமானச்

12-20
p.m.

[Sri C. Kandaswami]

[5th November 1952]

படுத்தினாலும் தன்னை அவம் எனப்படுத்துகிறான் என்பதை உணராமல் இருக்கக்கூடிய அப்பாவிகள். அவர்கள் யாராலும் தூண்டிவிடமுடியாத நிலைமையில் இருப்பவர்கள். வெகு சலபத்தில் அவர்களை ஆத்திரம் அடையச் செய்ய முடியாது. இருந்தாலும் கூட மிராசதார்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களை அவர்களாகவே உணர்ந்து அதைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று உள்ளத்திலே குமுறிக்கொண்டிருந்தார்கள். சுப்பிரமணியம் கமிட்டி போன்றவைகளை நியமித்ததால் தங்கள் குறைகள் தீர்க்கப்படுமென்று அவர்கள் எண்ணி இந்தமட்டும் சும்மா இருந்தார்கள் என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இன்னும் எத்தனையோ பெரிய மாறுதல்கள் எல்லாம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். பண்ணையாட்களுக்குக் கடன் கொடுத்துவிட்டு, அதற்காக சீட்டுகளை எழுதி வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மிராசதார்கள் கடனுக்காக இன்றைய தினம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் தொந்தரவுகள், இடைஞ்சல்கள் சொல்லமுடியாது. இது போன்ற கொடுமைச் செயல்களெல்லாம் நாம் தடுக்கவேண்டும். உண்மையாகவே விவசாயிகளின் நலனுக்கு இந்தச் சட்டம் பெரிதும் பயன்படுத்தக்க வகையில் நடைமுறையில் சாத்தியமாகும் வகையில் கொண்டு வரப்படவேண்டுமென்று நான் அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒன்றைப் பார்க்கவேண்டும். குடிவார பாத்தியதையை ஐந்துவருஷத்திற்கு உத்தரவாதம் அளித்திருப்பதை இன்னும் 10 வருஷங்களாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளத் தயாராவிலே. ஏனென்றால் இன்னும் ஐந்து வருஷத்திற்குள் எத்தனையோ எத்தனையோ பெரிய பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு விடலாம். விவசாயச் சீர்திருத்தம் இன்னும் வெகு வேகமாக முன்னேறக் கூடும். ஆனால் ஒன்று மாதிரி உண்மையானது. குறைந்த பகும் குடிவார பாத்தியத்தை நிச்சயம் இருக்கவேண்டும். நிரந்தரமான குடிவார பாத்தியதையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம்தான் என்றாலும் அது உடனடியாக அமுலுக்கு வரவது சாத்தியமில்லை என்பதால்தான் ஐந்து வருஷத் தற்கு வது குறைந்ததடக்கமாக குடிவார பாத்தியத்தை உரிமையை அளிக்கவேண்டுமென்பதாக சுப்பிரமணியம் கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. இப்பொழுது இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் 40 சதவிகிதம் விவசாயிகளுக்கு வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் சுப்பிரமணியம் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் விவசாயிகளுக்கு 55, 60 சதவிகிதம் வாரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி ஒரு வித பெருத்த கிளர்ச்சி தஞ்சை ஜில்லாவிலே இன்றைய தினம் நடக்கிறது. மிராசதார்கள் பக்கத்திலிருந்தும் பெரிய பெரிய கூக்குரல்கள் கிளப்பப்படுகின்றன. மாகாநாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. சுப்பிரமணியம் கமிட்டி தஞ்சை ஜில்லாவிலிருக்கக் கூடிய நிலங்களின் தரத்திற்கு ஏற்ப முதலில் 55 சதவிகிதம், 45 சதவிகிதம் என்றும், பிறகு 60 சதவிகிதம், 40 சதவிகிதம் என்றும் இரண்டு வார அளவுகளைப் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது சுப்பிரமணியம் கமிட்டியின் சிபாரசுப்படி நாம் நடக்க வில்லை. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் இன்றைய தினம் 16 சதவிகிதத்திலிருந்து, 40 சதவிகிதம் வரை வார விகிதம் அமுலில் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இம்மாதிரி பலதரப்பட்ட வார விகிதம் இருக்கக் கூடிய அந்த ஜில்லாவிற்கு அவைகளையெல்லாம் கணக்கில் வைத்துக் கொள்ளாமல் சாசரியாக 40 சதவிகிதம் வாரம் நிர்ணயிப்பது சரியல்ல, 16 சதவிகிதம் வாரம் வாங்கிக் கொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு இப்பொழுது 40 சதவிகிதம் கிடைக்கும்பொழுது சந்தோஷம் அடைவான். அது நியாயமானது என்று எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுவார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்பே 40 சதவிகிதம் வங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு விவசாயிக்கு இதனால் கொஞ்சம் கூட லாபம் கிடைப்பாது. அவன் கஷ்டம் இதனால் ஒரு பொழுதும் நீங்க வசதியில்லையென்பதை நாம் எல்லோரும் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டியது அவசியமாகும். இதனால் பல இடங்களில் புதிய கிளர்ச்சி ஏற்படும் போலிருக்கிறது ஆகையால் இதையும் கவனத்தில் வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படுத்தக்க வகையில் நாம் இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியாக வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். அந்தந்த இடத்திற்குத் தகுந்தபடி பலவேறு வார விகிதங்களை நாம்

5th November 1952]

[Sri C. Kandaswami]

ஏற்படுத்தமுடியாது. ஏற்படுத்தினாலும் அதை அமுலுக்குக் கொண்டு வருவது சாத்தியமான காரியம் அல்ல என்பதை நான் உணர்வேன். இருந்தாலும் கூட நியாயமானதை, சாத்தியமானதை நாம் செய்ய மறுக்கவும் கூடாது. ஆகையால் இதைப் பற்றி நாம் நன்றாக யோசிக்கவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். குற்றத்தபச்சுமக எல்லா விவசாயிகளுக்கும் ஓரளவு லாபம் கிடைக்கத்தக்கவகையில் இந்த வார விதித்ததை நாம் நிர்ணயம் செய்யவேண்டியது அவசியமென்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் ரொம்பவும் குறைவு தான். பலர் மிக அதிகமாக மிகைப்படுத்திக் கூறுகிறார்களே தவிர கண்விலேஷன் அதிகாரிகளுக்குப் போடப்பட்டிருக்கும் விண்ணப்பங்ளைப் பார்த்தால் பெரியும், அவர்கள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு தான் என்று கூறினர், ஸ்ரீ வெங்கட்டராமையர் அவர்கள். அவர் சொல்லியதிலிருந்து அவருக்குச் சரியான விவரங்கள் தெரியாது. ஊர் ஊராகச் சென்று அவர் ஒன்றும் பார்க்கவில்லையென்பது தெரிகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நிலச் சுவாந்தார்கள், விவசாயிகள் தங்களுடைய உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகப் போராடுகிறார்கள், கிளர்ச்சி செய்கிறார்கள் என்பதாகப் பலவாயிரக் கணக்கான விவசாயிகளை பண்ணைகளிலிருந்து விலக்கியிருக்கிறார்கள். பெரிய பண்ணை மிராச்தாரர்களால் அவர்களுக்கு இழைக்கப் பட்டிருக்கும் தொந்தரவுகள் பலவாகும். சென்ற ஸ்ரீ குமாரசாமிராஜா அவர்களுடைய மந்திரி சபையினால் விவசாயிகளின் இயக்கங்களையெல்லாம் சசுக்குவதற்காகக் கையாளப்பட்ட அடக்கு முறைகள் பற்றியெல்லாம் உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்கு தெரியும். சூரியக் கணக்கான விவசாயிகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்கள். சிறையில் சித்திரவதை செய்யப்பட்டார்கள். மண்டை நெடுங்குடும்படி அடிக்கப்பட்டார்கள். கைகால்கள் முறியும்படி நொறுக்கப்பட்டார்கள். அந்தக் காலங்களில் போலீசார்களின் உதவியைக்கொண்டு, பலவந்தமாக விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றி அவர்களுடைய நிலங்களையெல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொண்டு, இன்றைய தினம் சொந்தப் பண்ணையென்ற முறையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ வெங்கட்டராமையர் ஒவ்வொரு கிராமங்களுக்கும் சென்று பார்த்திருந்தால் இந்த உண்மையை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகையினால்தான் கடந்த 4, 5 வருஷங்களுக்குள் பண்ணை நிலங்களாக மாற்றப்பட்ட எல்லா நிலங்களுடைய, அதற்கு முன்னால் பயிரிட்டக் கொண்டிருந்த விவசாயிகளிடமே திருப்பிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதுதான் ரொம்பவும் நியாயமானதாகும். போலீசார்களின் உதவியைக்கொண்டு பலாத்காரமாக நிலத்திலிருந்து விரட்டப்பட்டு இன்றைய தினம் நிராதாவாக இருக்கும் பல விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்பதை உங்கள் எல்லோருக்கும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக பணிய பாக்கிகளைப் பற்றி ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை அவர்கள் நன்கு சொன்னார்கள். அது பற்றிலும் உண்மை. இன்றைய தினம் நீங்கள் பெரிய பெரிய பண்ணைகளில் பெரிய பார்த்தால், அந்த பண்ணைகளின் மிராச்தார்கள் விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுத்ததற்காக பாண்டுகள் நிறைய எழுதி வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அறுவடைக்குப் பின் ஏதோ பணம் கொடுத்து, கணக்கைத் தீர்த்து, விவசாயிகளால் புரிந்துகொள்ள முடியாதபடி ஏதோ ஒன்றை எழுதி கையெழுத்து வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்கள். தான் கையெழுத்துப் போடும் பத்திரத்தில் என்ன எழுதியிருக்கிறதென்பதை அறிந்து கொள்ளாத விவசாயி கைப்பொப்பம் போட்டு பாண்டு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறான். இம் மாதிரி கலியாணத்திற்கு கொடுத்த கடன், மாடு வாங்கக் கொடுத்த கடன் என்பன விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்ததாகப் பத்திரங்கள் இருக்கின்றன. அதை வசூல் செய்ய மிராச்தாரர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சம்பந்தத்தில் பாக்கைத் தொண்டைமான் என்பவர் பழைய பாக்கிக்காக நிலத்தை விட்டு விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்துவது சரியல்ல, போர்டு மூலமாக தாக்கல் செய்து பணத்தைத் திரும்பப் பெற முயற்சிக்கலாமென்றார். ஆகையினால் இனிமேல் என்ன விதமாக மிராச்தார்கள்

[Sri C. C. Kandaswami]

[5th November 1952]

விவசாயிகளின் மேல் பழி வாங்கும் படலத்தை ஆரம்பிக்கப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆகையினாலே சர்க்கார் உடனடியாக, கடைசி வருஷத்தில் கொடுக்கவேண்டிய பாக்கியை மட்டும் குறிப்பிட வேண்டுமே தவிர, பழைய பாக்கிகளையெல்லாம் கொடுத்தால்தான் நிலமென்று இருக்க விடக்கூடாது. பழைய பாக்கிக்காக நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தாமல் நாம் சட்டத்தின் ஷரத்துக்களில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்.

“அது மாத்திரமல்ல; நிலங்களுக்கு எருப் போடும் பொறுப்பும் இன்றைய தினம் விவசாயிகளைச் சேர்ந்ததாக இருக்கிறது. இதனாலும் பல சிக்கல்கள் உண்டாகின்றன. ஒரோரு பிரதேசத்தில் ஒவ்வொரு மாதிரியாக உரம் போடப்படுகிறது. ஒரு இடத்தில் சாம்பல் போடுகிறார்கள். மற்றொரு இடத்தில் பசுந்தான் போடுகிறார்கள். இம் மாதிரி பலதரப்பட்ட பழக்க வழக்கங்கள் நடைமுறையில் இருப்பதை நாம் கவனிக்கவேண்டும். அதோடு மிராச்தார் தன்னுடைய நிலத்திற்கு நூறு ரூபாய்க்கு உரம் போட வேண்டுமென்பான். ஆனால் விவசாயியினால் 25 ரூபாய்க்கு மேல் உரம் போட முடியாது. அவனது நிலைமையிருக்கும். ஆகையினால்தான் இவ் விஷயத்திலும் எவ்வித தகராறும் உண்டாகாதபடி பழக்க வழக்கங்களுக்குத் தக்கபடி எரு போட்டுக் கொள்ளலாமென்று நினைவோடு இருக்க வேண்டுமென்று இந்த சபையில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மொத்தக் குத்தகைதாரர்கள் இருக்கக் கூடாதென ஸ்ரீ முத்தையா பிள்ளை கூறியதை நான் வரவேற்கிறேன். குத்தகைதாரர்களை ஒழிப்பதற்கு இந்தச் சட்டம் அதிகமாக உதவ வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“குறிப்பாக தேவஸ்தான நிலங்களையெல்லாம் நேரிடையாக குடியான வர்களிடமே குத்தகைக்குக் கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, மொத்தமாக ஒரு பெரிய குத்தகைக்காரரிடம் விடக்கூடாதென்பதாக சம்பிரமணியும் கமிட்டியும் கூறியிருக்கிறது. ஆகையினாலே, இங்கே இருக்கக்கூடிய அற நிலைய இலாகா மந்திரி அவர்களும் இனிமேல் தேவஸ்தான நிலங்களையெல்லாம் சிறிய சிறிய பகுதிகளாகப் பல விவசாயிகளிடம் சாகுபடிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைய தினம், ஆயிரம், பத்தாயிரமென பணத்தைக் கொண்டு வந்து ஒருவன் தேவஸ்தான எல்லா நிலங்களையும் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, தான் கொள்ளை கொள்ளையாக சம்பாதிப்பதோடு மட்டுமல்ல; விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் செய்து கொண்டிருக்கும் அக்கிரமங்கள் கொஞ்சம் நஞ்சுமல்ல. கடவுள் நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு, கடவுள் உம்சமான, வாயில்லாப் பூச்சிகளான விவசாயிகளை அவர்கள் பண்ணும் சித்திரவதை கொஞ்ச நஞ்சுமல்ல. கட்டி வைத்து அடிக்கிறார்கள், கற்பாடிக்கிறார்கள். உடனடியாக இந்த அக்கிரமங்களையெல்லாம் நிறுத்தியாக வேண்டும். அதனால்தான் தேவஸ்தானம், மடங்கள் இவைகளைச் சொத்துக்களை தனிப்பட்ட ஏழை விவசாயிகளிடம் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஏழை பங்களானான் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்தால் அதுதான் ஆண்டவனுக்கே மிகவும் சந்தோஷத்தை உண்டு பண்ணும். அதனால் தான் ஒருவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஏக்கருக்கு மேல் கோயில், மடம் போன்றவைகளின் நிலம் குத்தகைக்கு விடக்கூடாது என்று சட்டம் போட்டு நிர்ணயம் செய்பவேண்டும். ஆகையினால் அதிக பசுளம் ஒருவர் இவ்வளவுதான் நிலம் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொள்ளலாமென்றும் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டுமென்று நான் கருதுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நான் இன்னொரு விஷயத்தை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் அவசரச் சட்டம் எந்த முறையில் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறதென்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். கடந்த மூன்று மாத காலமாக இந்த அவசரச் சட்டம் வந்த பிறகு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பல ஆயிரக் கணக்கான விவசாயிகள் அதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டார்கள். சிலர் வெற்றியும் பெற்றார்கள். அதிகாரிகள் அந்த விவசாயியிடம் நிலத்தை

5th November 1952]

[Sri C. Kandaswami]

ஒப்படைக்க வேண்டுமென தீர்ப்பு அளித்தும் கூட, விவசாயி பேப்பரில் தன்னுடைய அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டானே தவிர நடைமுறையில் அவனால் அந்த நிலத்தை இன்னமும் நிலச் சுவரந்தார்களிடமிருந்து பெற முடியவில்லை. பசியால் தவிக்கிறான். அவசரச் சட்டத்தை மிராச்தார்கள் சட்டை செய்யவேயில்லை. அதேபோல அதிகாரிகளின் தீர்ப்பையும் லக்ஷியம் செய்யவில்லை. பழைய மேல் சபையில் அங்கத்தினராக இருந்த வலி வலம் தேசிகர் இன்றும் விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து விரட்டிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். நான் தாராளமாக அதை ருசுப்பிக்க முடியும். அவருக்குப் பாதுகாப்பாக இன்று போலீஸ் படைகள் விவசாயிகளின் மேல் எவப்படுகிறது. ஆகையால் தீர்ப்பை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகள் என்ன செய்ய முடியும். ஆகையினால்தான் நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்கு நயாயம் வழங்க, வழங்கிய நிதியை அமுல் நடத்த, அத்தியாவசியமான காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் செய்தாக வேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக சிறு மிராச்தார்களுக்கு சலுகை காட்டுவதற்காக ஒரு வேலிக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

“ஆனால் சென்னை கோட்டையில் வேலை செய்கின்ற குமாஸ்தாவுக்கு ஒரு வேலிக்கு குறைந்த நிலம் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து, அவன் சட்டத்தில் கண்பாடி வாரமோ, கூலியோ, கொடுக்க மறுத்தால், நடைமுறையில் அது நியாயமா? அல்லது அவனுடைய நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய யாராவது முன் வருவார்களா? அவனுடைய நிலம் தரிசாகக் கிடக்க வேண்டி நேரிட்டாலும் நேரிடுமே தவிர, பக்கத்து மிராச்தாரிடம் சட்டப்படி கூலி வாங்கும்போது இவன்ிடம் குறைந்த கூலிக்கு யாரும் சாகுபடி செய்ய முன் வரமாட்டார்கள். ஆகையால் ஒரு வேலிக்கு குறைவானவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளித்து, சலுகை காட்டுவதாக நினைப்பது தவறு. அந்தச் சட்டம் நடைமுறையில் நிறைவேறுதல். அதற்கு நேர் மாறாக அப்படி செய்வதுதான் நியாயமாவென்றும் பார்க்க வேண்டும். ஒரு பண்ணையானுக்கு தரத்திருஷ்டவசமாக ஒரு வேலி மிராச்தாருக்குக் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய நிலைமையேற்பட்டால் அவனுக்கு இந்தச் சட்டத்தால் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் கிடைக்காதென்பது பெரும் அநீதியாகும். அது அதரிடமாகும். அதனால்தான் இதை மாற்ற வேண்டும்.

“கடைசியாக நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இந்தச் சட்டம் வர வேண்டியேண்டியதுதான். ஆனால் குறைபாடுகள் நிறைய இருக்கின்றன. பொறுக்குக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்யவேண்டிய பிரச்சினைகள் நிறைய இருக்கின்றன. அவைகளை இப்படி சபையில் விவாதம் செய்து தீர்க்க முடியாது. ஆகையால் சனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இதன் முக்கியத்தை உணர்ந்து இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று நண்பர் தென்னேட்டி விஸ்வநாதனின் திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU:—“மதிப்பிற்குரிய உப தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டம் ஏன் கொண்டுவரப்பட்டது? எப்படிக்கொண்டுவரப்பட்டது? கிளர்ச்சியின் காரணமாக எனச் சிலர் நினைக்கிறார்கள். கிளர்ச்சியின் காரணமாகவே இது கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும், சர்க்காருடைய முதல் மந்திரி அவர்களைத் தவிர வேறு யார் இன்றையதினம் இதை கொண்டுவந்திருந்தாலுங்கூட அவருடைய சர்க்கார் கமிஷ்ந்திருக்குமென்பதை அங்கத்தினர்கள் நன்கு புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

“தஞ்சாவூர் ஜில்லா மிராச்தார் என்றால் அவர்கள் சலயமாக விட்டுக் கொடுக்கின்ற ஆட்கள் அல்ல என்பதையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். தஞ்சை ஜில்லா மிராச்தார்கள் தான் இன்று அகில இந்திய சர்க்கார் என்றாலுங்கூட அது மிகையாகாது. இன்று இருக்கக்கூடிய பிரசித்தி பெற்ற பத்திரிகைகள், பிரசித்திபெற்ற மனிதர்கள், ஹைகோர்ட் ஜட்ஜுகள்கூட, எங்களுடைய ஜில்லாவின் மிராச்தார் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுக்கு விரோதமாக ஒரு காரியத்தைச் செய்வது சாதாரண மனிதர்களால்கூட முடியவே முடியாது. அவர்களுக்கு விரோதமாகச் செய்வ

12-30
p.m.

[Sri G. Narayanaswami Naidu]

[5th November 1952]

தென்றால் அதற்கு ஒரு துணியும் தைரியமும் இருக்கவேண்டும். சமீபத்தில் சட்டம் வந்தவுடன் எல்லா பத்திரிகைகளும் என்ன செய்தன? இந்த அவசரச் சட்டத்திற்கு விரோதமாக, இந்த சர்க்கார் கமிஷன்தாலும் சரி, மிருகதார்கள் உரிமைகளில் தலையிடக்கூடாது என்று எழுதிவந்தன. ஆனால், சற்று புன்சிரிப்போடு, ஓரிரண்டு தினங்கள் பொறுத்து அந்த எதிர்ப்படையெல்லாம் பிரதம மந்திரி அவர்கள் சமாளித்தார். கிளர்ச்சி எங்கும் எல்லாவற்றிற்கும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். கிளர்ச்சியைப் பார்த்து ராஜாஜி சர்க்கார் புயந்து ஏதோ செய்துவிட்டதென்றால் அதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. அவர் அனுபவம் அப்படியல்ல. முன் ராஜாஜி மந்திரிசபையில் கடன் பாதுகாப்பு மசோதா கொண்டுவந்தபோது எந்தக் கிளர்ச்சி இருந்தது? அந்த சமயத்திலும் எதைச் செய்யவேண்டுமோ அதை அவர்கள் செய்தார்கள். எப்போதும் உமவர் கிளர்ச்சி இருந்தது. கட்சிக்கு வெளியேயும் கிளர்ச்சி இருந்தது. கட்சிக்கு உள்ளேயும் கிளர்ச்சி இருந்தது. நல்ல எண்ணத்தோடு, இதைச் செய்துதான் ஆகவேண்டுமென்று நிலைமை பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டவுடனே சட்டத்தைச் செய்தார்கள். இதைத்தவிர, எங்கள் ஜில்லாவின் சமுதாய அமைப்பில் இதுமாதிரியான ஒரு சட்டமும் செய்யமுடியாத அவைக்கு நிலைமை இருந்தது. பெரிய நிலச் சுவாந்தார்களின் ஆதிக்கத்தால், பெரிய மிராச்தார் என்றால் யார்? எங்கள் ஜில்லாவில் 33 சதவிகிதம் நிலத்தைக் கடவுளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். என் ஜில்லாவில் கடவுள்தான் பெரிய மிராச்தார். அந்தக் கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பண்டார சந்திகள் என்று இரண்டொருவர் இருக்கிறார்கள். அவர்க ளெல்லாம் 50 ஆயிரம், 60 ஆயிரம், 70 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள். அவர்களுக்கு விரோதமாக யாரும் சித்தனாக செய்யமுடியாது. எனென்றால், அது சிவத்திற்கு விரோதமாகவிரும். அதைத் தொட்டால் சிவ சொத்து; அழிந்து விடுவார் கள் என்றுகூட சொல்லப்பட்டது. அதையெல்லாம் எதிர்ப்பதென்பது சாமானிய காரியமல்ல. பண்டாரசந்தி இந்தச் சென்னை மாகாணத்தில் மாத்திரமல்ல, மேலே டில்லி சர்க்காரில்கூட செல்வாக்கு வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். காந்தியடிகளோடு உழைத்த பல காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக்கூட காந்தியடிகளுடைய அஸ்தி கிடைக்கவில்லை. ஆனால், திருவாரூரை பண்டாரசந்தி அவர்களுக்கு அது கிடைத்ததென்றும், அவர்களுடைய அபாரமான அரசியல் பலம், வைதிக பலம், நில பலம் அவ்வளவு என்பதையும், அவைகளைக்கொண்டு அவர்கள் எதையும் சாதித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவர்களையும் இன்றையதினம் பாதிக்கும் இந்தச் சட்டம்.

“ஏற்கனவே, பல்லக்கில் ஏறினவர்கள் இன்று நவீன காலத்தில் பல பல கார்களை வைத்துக்கொண்டு தங்களுக்கு யாரும் விரோதமாக நடந்து கொள்ளாமல் இருக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான பலத்தை அரசியல் ரீதியிலும், வைதிகத்திலும், வைத்துக்கொண்டு, கடவுள் பக்கத்தில் இருக்கின்றோம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த மனிதர்களுக்கு விரோதமாக ஏதாவது செய்வதென்றால் அது முடியவே முடியாது அவர்கள் எதைச் செய்தாலும்கூட அதை யாரும் எதிர்த்து ஒன்றும் செய்ய முடியாமல், அவர்களால் நீதியைக் கூட விடக் கொடுத்து வாங்கமுடியும். அவர்களுக்காக வாதாடக்கூடிய சிலர், ‘அவர்கள் குற்றமே செய்யாதவர்கள்; அவர்கள காலி உடை தரித்தவர்கள்; அவர்களை யாரும் எதிர்க்கக்கூடாது; எதிர்த் தால் இந்த உலகத்தில் மாத்திரமல்ல, மேல் உலகத்தில்கூட அவர்களுக்குக் கெடுதல் ஏற்படும்,’ என்று பயமுறுத்தக்கூடிய ஆட்கள் இருக்கிறார்கள்; ஆகையால், இம்மாதிரியான நிலையில் இவர்களுக்கு விரோதமாக சட்டம் செய்வதென்பது முடியாத காரியம். நினைத்திலே 33 சதவிகிதம் கடவுள் பக்கத் தில் இருப்பவர்களைச் சேர்ந்தது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களின் செல்வாக்கில் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் குத்தகைக்காரர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். பெரிய பெரிய மிராச்தார்களேவிட இந்தக் குத்தகை தாரர்கள் எல்லா வகைகளிலும் சக்தி உடையவர்கள்; பத்திரிகை பலம், அரசியல் பலம் எல்லாம் அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. அதைத்தவிர

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

அவர்கள் சொந்தமாகச் செய்யமுடியாத காரியம் கிடையாது. ஆனால், இந்தப் பக்கத்தில் உழவர்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்களை எதிர்க்கக்கூடிய சக்தி இவர்களுக்கு கிடையாது. கச்சேரியில் அவர்களுக்கு எதிராக நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிற வேறு ஒன்றும், எதிர்த்து வாதாடுவதற்கு சக்தி இல்லை. தங்களுடைய சொந்த மனைவியை மிராசதார் அடிக்கிறபோது கூட அதைப் பாத்துக்கொண்டு சம்பள இரப்பானேதவிர, எதிர்த்துப்போக முடியும் வருவாயில்லை. கண்ணைதிரிலேயே மனைவியை அடிக்கும்போது ரோஷம் அடையாமல், உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்றுவரை மிராசதாரர்களுக்கு அடங்கி உழைத்து வருகின்றனர். தன்னுடைய சொந்த மனை அடிக்கப்படும்போது, அந்த விவசாயி பரிதாபத்தோடு பார்க்கும் கொண்டிருப்பானேயல்லாது வேறு ஒன்றும் செய்யமாட்டான். அவனுடைய மனதிலே நொந்துகொண்டதேயில்லை. அடிக்கும் ஒரு கை, அடிக்கும் ஒரு கை என்று தனக்குள்ளே சமாதானம் செய்துகொண்டு, மிராசதார் கொடுப்பதை வாங்கிக்கொள்வான். 'நெல்லு முகத்திலே நெருப்பு, சோற்று முகத்திலே சிறிப்பு' என்ற பழமொழிப்படி நெல் கேட்டால், சீறுவார். உழம்போது உழவன் உற்சாகமாக வேலை செய்யவேண்டுமென்பதற்காக மகிழ்வார் களத்தில் இருக்கின்ற நெல் எல்லாம் வீட்டில் வந்து சேரவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது நெருப்பாவார். அந்தச் சமுதாயத்தில் ஒன்றும் தெரியாதவகை உழவர்களை வளர்த்திருக்கிறார்கள் அந்த மிராசதார்கள். சமுதாய கட்டுப்பாடு இவ்வளவு தூரம் இருந்ததை உடைத்தெறிந்து இன்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால், அதை நாம் வரவேற்கவேண்டும். நிலமுடையவரை யாரும் எதிர்க்கமுடியாது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டத்தை எந்த சட்ட நிபுணரும் செய்யமுடியாது. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமையிலேயே இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தைச் செய்திருக்கக்கூடிய பிரதமருடைய துணைவரும், நல்லெண்ணத்தையும் நாம் பாராட்டி இதை நாம் வரவேற்கவேண்டும்.

“இந்த வாரம் விவசாயிகளுக்கு போதுமானது என்ற காரணத்திற்காக நான் இதை வரவேற்கவில்லை. இந்தச் சட்டத்தில் உழவனின் தேவை பூர்த்தி ஆகிவிட்டதென்றும் இதிலே போதுமானது என்று நினைத்தும் இதை வரவேற்கவில்லை. கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டுபிடித்தான். அவனைப் பாராட்டுகிறோம். அவன் சென்ற பாய்மரக் கப்பல் இப்பொழுதும் போதுமென்று சொல்லமுடியுமா? உழவர்க்கான முதல் சட்டம் என்ற முறையில் இதை வரவேற்கிறேன். இதவரை விவசாயிகள் நன்மைக்கு ஏதும் செய்யமுடியாமல், யாரோ ஒரு சிலர் சிறைக்குச் சென்றோ, பிரசங்கம் செய்தோ, கிளர்ச்சி செய்துகொண்டிருந்ததைத்தவிர, காரியத்தில் ஏதவும் நடக்கவில்லை. ராஜாஜி சர்க்கார் அவர்களால்தான் இந்தக் காரியத்தை ஓரளவு சாதிக்கமுடிந்தது. இன்றையதினம் நிச்சயமாக இதைத் தொழிலாளர்கள் வரவேற்கின்றார்கள். இன்றையதினம் கூலி கிடைக்காவிட்டாலும், அதற்காக அவர்கள் எம்மானெட்டம் கோபித்துக் கொள்ளாது குளத்திலுள்ள மீன், நண்டு முதலியவைகளைப் பிடித்து ஆகாரமாக உண்டு உயிர்வாழ்ந்தார்கள். எது கொடுத்தாலும் அதை ரொம்ப சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இன்று எங்காவது இருக்கிறார்களென்றால் அது தஞ்சை ஜில்லா விவசாயத் தொழிலாளர்கள்தான். அவர்கள் திருவேது என்பது ஒரு படி என்றால் அதுவே அபாரமானது என்பது அவர்களுடைய எண்ணம். தானியம் கையோ பணத்தையோ அவர்கள் திருடிவிடுவார்கள் என்று காவல் எதுவும் அவசியமில்லை. பெரிய இரும்பு வேலி தேவையில்லை. ஆயிரம் ஆயிரம் கலம் நெல்லை ஒரு திறந்த வெளியில் போட்டு, ஒரு சாணிக் கோட்டிலுல் கோடுபோட்டு, ஒரு குறி வைத்திருப்பார்கள். அதற்கு ஒரு கிழவன் காவல் நாட்டாடையாக இருப்பான். சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பின் காரணத்தால் இந்தத் தொழிலாளர்கள் நெல்லைத் தொடக்கூட மாட்டார்கள். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதைத்தான் அவர்கள் கூலியாக வாங்கிக்கொள்ளுவார்கள்.

“கடவுளுக்கு ஏழை பங்களானன் என்றும் பிசுபாண்டவர் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ஆனால், இன்று தஞ்சை ஜில்லா கடவுள் பூராவும் பாங்கர்களாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலமுடைவர்களாக காட்சி

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

யனிக்கிறார்கள். சமுதாயக் கட்டுக்கோப்பில் உழைத்து உழைத்து வந்த விவசாயிகள் இன்னும் உழைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள். கடவுளுக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றவர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளுபவர்கள் இன்று அதர்ம வாதிட்களாக இருந்துகொண்டு, தங்களுடைய நிலையை உயர்த்திக் கொள்ள பல அக்கிரமமான வழிகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடவுளுக்கும் ஒன்றும் பணி செய்யவில்லை; கடவுளுடைய நிலத்தில் உழைக்கின்ற ஏழைகளுக்கும் ஒன்றும் நன்மை செய்யவில்லை. இன்று அவர்கள் வரி வசூலிப்பவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு நிலம் ஐயர் கையில் இருக்கும், நாளைக்கு ஒரு நாயுடு கையில் போகும், பிறகு முதலியாரிடம் போகும், பிறகு யாராவது பிள்ளைக்குப் போகும். இப்படி நிலம் பல மிராச்தார்கள் கைகளில் மாறிக்கொண்டே இருக்கும். ஆனால், உலகம் தோன்றிய மூன்றாம் நான் ஐம்பவான் பிறந்தார் என்றால், நான்காவது தினத்தில் பிறந்த உழைவர்கள் இன்றைய தினம்வரை பூமியில் உழைத்து வருகிறார்கள். நாகரீகம் தோன்றி மனிதன் நிலத்தில் உழைக்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து உழைவர்கள் நிலத்தைப் பண்படுத்தவதையே ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டு, அன்றையத் தினத்திலிருந்து இன்றைய தினம்வரை வாழ்க்கை நடத்திவருகிறார்கள். மிராச்தார்கள் மாறிக்கொண்டே இருந்தார்கள். ஆனால், உழைவர்கள் இடம் மாறியதே இல்லை. நிலத்தில் பிறந்தார்கள். நிலத்தில் மடிக்கின்றார்கள். நிலத்தைப் பண்படுத்திய அறிவிலிருந்து இன்றுவரை அந்த நிலத்தலேயே உழைத்தவர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களென்றால் அவர்கள் தான் விவசாயத் தொழிலாளர்கள். ஆனால், இவர்களுக்கு நிலத்தில் உரிமையில்லை.

“கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிராயாணம் செய்துவிட்டு வந்த பிறகு அங்கே இருக்கக்கூடிய அந்த சேழிப்பையும், கொழிப்பையும் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவை இவ்வளவு வளம்பெருந்திய பிரதேசமாகச் செய்வதற்குக் காரணம் யார் என்றால் அவர்கள் தான் எங்கள் ஜில்லா விவசாயத் தொழிலாளர்கள்.

‘தொட்டால் கை மணக்கும்
சொன்னால் வாய் மணக்கும்
வாய்யெல்லாம் தீர்த்தம் . . .

என்பதாகவெல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவின் வளத்தைப் பாடுவதற்கு, கிலோன் தோட்டத்தை வளப்படுத்திய இந்தியர்களைப்போல, மலேயா நாட்டை வளப்படுத்திய இந்தியர்களைப்போல தஞ்சை ஜில்லா விவசாயிகளே யாகும். இந்தியர்கள் இதன்னைப்பிரிக்காவைப் பொன்னாடாக்கினார்கள். சிலோனில் நம் தொழிலாளர்கள் சென்று காட்டை அழித்து கழனியாக்கினார்கள். ஆகையால், அங்கே வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று கோருகிறோம். ஆனால், சொந்த நாட்டிலே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் சமுதாய ரீதியிலும் அரசியல் ரீதியிலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். வளத்தை உண்டாக்கியவர்களுக்கு வாழ்வு, வசிக்க உரிமையில்லை.

12-40 p.m. “தஞ்சை ஜில்லாவில் கடவுளுக்கு எதிரிடையாக, இவ்வளவு நாளாக இருந்த அடிமைத்தனத்திற்கு எதிரிடையாக, சமுதாய ரீதியில் விவசாயிகளை அடக்கி ஒடுக்கி மதத்தின் பெயரால் அவர்களைப் படுகுழியில் அமுக்கி வந்த கடவுள் பிரதிநிதிகளுக்கு எதிரிடையாக, ஒரு சட்டம் செய்வது என்றால் அது சாமான்யமான காரியமல்ல. அதைச் செய்வதற்கு மிகவும் துணிச்சலான ஒரு தலைவர் வேண்டும். அதைச் செய்வதற்கு மிகவும் தெரியுமானதோர் தலைவர் வேண்டும். தெரியமும், துணிச்சலும் மிக்க நம் மாபெரும் தலைவர் ராஜாஜி ஒருவரால் தான் சட்ட ரீதியாக இதைச் செய்ய முடிந்தது என்று எண்ணும்போது நான் பெருமைப்படுகிறேன். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. சென்ற மந்திரி சபையில் அங்கம் வகித்த ஸ்ரீ காளா வெங்கட்டராவ் அவர்களை நான் எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் அழைத்துச் சென்றேன். ஒவ்வொரு சேரிக்கும் அழைத்துச் சென்று விவசாய மக்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைய தினம்

5th November 1952]

[Sri G. Narayanaswami Nayudu]

அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற கஷ்டங்களையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, நேரிடையாகவும் காட்டி உடனடியாக அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு நீங்கள் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வேண்டுமென்று சொன்னேன். அவரும் ஏதேனும் செய்யவேண்டுமென்றும் விரும்பினார். ஆனால் அவர்கள் கற்றுப் பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு சென்னை வந்தவுடன் அவரால் ஒன்றுமே செய்யமுடியவில்லை. செய்வதாக அவர்கள் மக்களுக்கு வாக்களித்ததும் எண்ணியதும் உண்மைதான். ஆனால் இங்கே இருக்கிற அதிகார வர்க்கத்தினரை அவரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. இங்கே இருக்கிற தஞ்சை ஜில்லா மிராச்தார்களின் குட்டிகளான உயர் பதவிகளிலுள்ள அதிகாரிகளை இவரால் திருப்பி, விவசாயிகளுக்கு நன்மையைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி சமாளிக்க முடியாமல் போய்விட்டது. துணிச்சல் இல்லாமல் போய்விட்டது. அப்படியே ஏதாவது அவர் செய்ய முயற்சித் திருந்தால் மேலதிகாரிகள் சீறுவார்கள். ஜில்லா அதிகாரிகள் கர்ஜிப்பார்கள். பத்திரிகைகளோ, சர்க்காரே கலிக்கூடிய நிலையிலே இவர்களைத் தாக்கு தாக்கு என்று தாக்கி எழுதியிருக்கும். ஏனென்றால் இங்கெல்லாம் தஞ்சை ஜில்லா மிராச்தார்களின் குழந்தைகள் தானே பதவி வகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே தஞ்சையில் சுய புத்தியற்ற, தைரியமற்ற, ஆண்மையற்ற, எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கும் திறமையற்ற உழவர்கள் கதிகலங்க அடிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நமது மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி எதிர்ப்பைக்கண்டு அஞ்சாதவர்: உருட்டலுக்கும், மிட்டலுக்கும் அசைந்து கொடுக்காதவர். ஆகையினால் தான் இவரால் இந்த சட்டத்தை வெற்றிகரமாகக் கொண்டு வரமுடிந்தது என்று நான் நிச்சயமாகக் கருதுகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் மிக்க பொறுமையான வர்கள். இன்றைக்கும் அதிகாரிகளின் அருகில் போய் நின்றால், அவர், ‘சே எட்டி போடா’ என்றாலும் கோபித்துக்கொள்ளாது கை கட்டிக் கொண்டு அப்பாற்போய் நிற்கக்கூடிய பரம சாதகன். பண்ணையில் அவன் அடிமையாக வாழையடி வாழையாக உழைத்து வந்த நாள் முதல் இன்றைய உரைக்கும் அவனுக்குத் தன் மாணம் என்பதே கொஞ்சம்கூட இருந்ததில்லை. ரோஷம் என்பது அவனுக்கு வேயவே கிடையாது என்று நாம் சொல்லிவிடலாம். ஆகையால் சமுதாயத்தை உடைத்து, கட்டுப் பாட்டை தகர்த்தெறிந்து, பழக்க வழக்கங்களைச் சிலை பின்னப்படுத்தி ஒரு அவசரச்சட்டத்தை ராஜாஜி கொண்டு வந்ததின் காரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வில் ஒரு புது சகாப்தம் தொடங்கி விட்டது. விவசாயிகளின் வாழ்வில் புதியதோர் மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவதற்கு வித்து ஊன்றியாகிவிட்டது என்பதற்காக நான் தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயிகளின் சார்பாகவும் கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜிக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் சில மாறுதல்களைச் செய்யவேண்டுமென்பதாக சில நண்பர்கள் பேசினார்கள். அதைப்பற்றி நான் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“எங்கள் ஜில்லாவில் இன்றைய தினம் அமுலில் இருக்கிற வாரம் என்பது, பெரும் பாலான வேறு ஜில்லாவாசிகளுக்குத் தெரியாது. அம்மாதிரி தெரியாததின் காரணமாகத்தான் எனக்கு முன் பேசிய சில நண்பர்கள் மிருகதாரர்களுக்கு எரு முதலியவைகள் போடுவதற்குச் சில சலுகைகள் அளிக்கவேண்டுமென்பதாகப் பேசினார்கள். எங்கள் ஜில்லா மிருகதாரர்கள் தங்கள் ஆதிக்கியத்தை வைத்துக் கொள்வதற்காக, விவசாயிகளை என்றைக்கும் அடிமைகளாக வைத்துக் கொள்வதற்காக தன்னுடைய செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்குப் பக்கபலமாக விவசாயிகளை உபயோகித்துக் கொள்வதற்காக, இந்த வார முறையை உண்டு பண்ணியிருக்கிறார்களே தவிர, ‘விவசாயிகள் பிழைத்துப் போகட்டும், அவர்கள் நன்றாக வாழட்டும்’, என்ற நல்லெண்ணத்தால் அவ்வளவு என்டை முதலில் நாம் எல்லோரும் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு மிருகதார தன்னுடைய நிலத்தில் பெரும் பகுதியைத்தான் சொந்தப் பண்ணையில் வைத்துக்கொள்ளுவார். சில நிலங்களை ஆடுக்குக் கொஞ்சமாக வாரத்திற்குப் பிரித்துக்கொடுத்திருப்பார்கள். இந்த நிலங்களை வாரத்திற்கு ஒப்புக்கொண்ட விவசாயிகள் தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட நிலத்தில்

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

கூட முதலில் உழக்கூடாது. மிருசுதார்கள் பண்ணைக்காக வைத்திருக்கும் நிலத்தில் வேலை செய்து விட்டேதான் பிறகு தன் னுடைய நிலத்தை சாகுபடி செய்யவேண்டும். அவன் கொல்லையில் இருக்கும் ஏருவையும் பண்ணைக்கு வைத்திருக்கும் நிலத்திலிடவேண்டும். இது மாதிரியாக பண்ணையில் இருக்கும் தன்னுடைய நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ஆள்பலத்தை இல்லமாகத் தேடிக்கொள்வதற்காகத் தான் இந்த வார முறை எங்கள் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதோடு கூட மிருசுதார் வீட்டில் ஒரு நல்ல காரியமானாலும், கெட்ட காரியமானாலும் இந்த வாரக்காரர்கள் அவர் வீட்டில் கையைக் கட்டிக்கொண்டு நிற்கவேண்டும். ஊருக்குப் போவதாக இருந்தாலும் சரி, ஊரிலிருந்து அவர்கள் வீட்டுக்கு யார் வந்தாலும் சரி இந்த விவசாயிகள் அவர்கள் சாமான்களைத் துக்கிவரச் செல்வதென்றும். ஆக இப்படியாக கூலிக்கு பணம் கொடுக்காமல் ஆட்களை நியமித்துக் கொள்வதற்காகத்தான் இந்த வார முறை எங்கள் ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி தன்னுடைய வருமானத்தை செலவின்றி பெருக்கிக் கொள்வதற்காக மிருசுதார்கள் இம்முறையை ஏற்படுத்தினார்களே தவிர, 'எழை விவசாயிகளிடம் மாடு இருக்காதே, கன்று இருக்காதே. அவர்களும் தான் கொஞ்சம் நன்மையை அடையட்டுமே; சுகமாச் வாழட்டுமே,' என்ற நல்லென்னத்தால் அல்ல என்பதை சபையிலுள்ளோர் முதலில் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும், சின்பாட் என்ற மாலுமியின் சதை. போனால் போகிறதென்று நடக்கமுடியாமல் உட்கார்ந்திருந்த ஒரு கிழவனை அவன் தோளில் எடுத்து வைத்துக் கொள்ளப்போய், அவன் தன் ஆகாரத்திற்காக அங்கு போ, இங்கு போ என்று விறட்டியதோடு கூட தன் கால்களால் இவன் கழுத்தையும் நெறித்த கைத்; அதைப் போல தஞ்சை ஜில்லா மிருசுதார்கள் விவசாயிகளின் கழுத்தில் ஏறி உட்கார்ந்துகொண்டு தங்கள் லாபத்தை, தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வதுடன் கூட அவர்கள் கழுத்தையும், வாய்வையும் மரியாதையையும் நெறிக்கிறார்கள்; நசுக்குகிறார்கள், நசுக்குவதையோ, நெறிப்பதையோ அந்த விவசாயிகள் உணர்முடியாத வகையில்; சமுதாய கோப்டாடு, கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கிய விவசாயிகள் இன்றைக்கும் தன் எஜமான் உண்டு. எஜமான் வீட்டுப் பண்ணை உண்டு என்ற நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறான். அப்படி பரம்பரை பரம்பரையாக அடிமைப் பட்டு வந்த விவசாயிகளை, 'எந்தை தந்தை தந்தை தந்தை தம் மூத்தப்பன் ஏற்படிகால் தொப்பி வந்து வந்து வழி ஆடச் செய் கின்றோம்,' என பணியாற்றிவரும் விவசாயிகளை, சமுதாய ரீதியில் நசுக்கப்பட்டு வந்த விவசாயிகளை, மக்க் கட்டுப்பாடுகளின் மூலம் அழுத்தப்பட்டு வந்த விவசாயிகளை முன்னேற்றுவதற்காக கனம் ராஜாஜி சட்டம் கொண்டு வந்ததற்காக நான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் சார்பாக அவருக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒரு விழிப்பை உண்டு பண்ணி, அவர்களுக்குத்தக்க பாதுகாப்பையும் இந்த சர்க்கார் கொடுக்க முன்வந்தது வருங்காலச் சந்ததிகள் எல்லாம் வாழ்த்தவேண்டிய தொரு மகத்தான செய்கையாகும்.

"இப்பொழுது சட்டம் வந்திருக்கிறது. சட்டம் எந்த முறையில் அமுல் நடத்தப்படுகிறதென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அதனால் எந்தவிதமான நன்மையும் இல்லையென்பதாகப் பலர் ரொம்பப் பரிதாபகரமாகப் பேசுகிறார்கள். வாரம் விவசாயிகளுக்கு 40 சத விதிக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும்பொழுது மிருசுதார்களிடையே பலத்த சூக்குரல் கேட்கிறது. இன்றைய தினம் நானும், மணலி கந்தசாமியும் மிருசுதார்கள் இல்லை. மிருசுதார்களாக இருந்தால் நான்களும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டிருப்போமோ என்னவோ? இவ்வளவு நாளாக அனுபவித்த வந்த செளகர்யங்களில் கொஞ்சம் விவசாயிகளுக்கு விட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமென்றால் அவர்கள் கூச்சல் போடுகிறார்கள். விவசாயிகள் கிளர்ச்சி செய்ததின் காரணத்தை அவர்கள் உணர்ந்திருந்தால் அவர்கள் இப்படி எதிர்ப்பு மகாநாடுகள் நடத்தவேண்டிய அவசியமிருக்காது.

"இன்றைய தினம் விவசாயிகளின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு சர்க்கார் இந்த அவசரச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்தார்கள். இருந்தாலும் சர்க்கார் அதிகாரிகள், சர்க்கார் என்ன நோக்கம் கொண்டிருக்கிறதோ அதை

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

நிறைவேற்றி வைக்கிறார்களா என்று பார்க்கவேண்டியது அவர்களை நிர்வகிக்கும் அரசாங்கத்தின் கடமை. குறிப்பாக சர்க்கார் அதிகாரிகள் விவசாயிகளை அனுபாபத்தோடு பார்ப்பதேயில்லை. அவர்களுக்குச் சலுகை காட்டுவதேயில்லை. பணமுடையவர்களிடம் தான் செல்வாக்கு உள்ள சீமான் களிடம் தான் அவர்கள் கருணையோடு மரியாதையோடு நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். மிருசுதார்கள் ஒன்று சொல்லி விட்டால் அதுவே அவர்கள் வேதவாக்கு. ஏனென்றால் அவர்களை நம்பித்தான் இவர்கள் அங்கே வாழ்கிறார்கள். பொருளாதார வசதியுள்ள, பணத்தைப் பக்கபலமாக உடைய மிருசுதார்களுக்குத்தான் சர்க்கார் அதிகாரிகள் உதவியாக இன்று இருக்கிறார்களே தவிர, ஏழை விவசாயிகளின் சார்பாக அவர்கள் உதவி செய்யும் மனப்பான்மையே கிடையாது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளத்தான்வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த பிறகு எங்கள் ஜில்லாவுக்கு விஜயம் செய்த முதல் மந்திரிக்கு எவ்வளவு ஆர்வத்துடன் எங்கள் ஜில்லா மக்கள் வரவேற்பு அளித்தார்கள் என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். மடை திறந்து விட்டாற்போல அவர்களது மகிழ்ச்சி எல்லையாகக் கடந்து நிற்கிறது. ஆகையினால் இப்பொழுது அந்தச் சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்தப் போட்டிருக்கின்ற சமரச அதிகாரிகள் சமரச மனப்பான்மையுடன் இரு சாரரிடமும் நடந்துகொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

“அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் சட்டத்தினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சலுகையை பூர்ணமாக அனுபவிக்க முடியும். சமரச அதிகாரிகள் சட்டத்தில் கண்ட விஷயத்தை மனச்சாட்சிக்கு விரோதமில்லாமல் நடத்தி வைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். நடு நிலைமை வகிக்கவேண்டிய சமரச அதிகாரிகள் சரியாக நடந்துகொள்ளவில்லைபென் புகார்கள் வந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. அவர்கள் மனப்போக்கிலும் சீர்திருத்தம் வேண்டும்.

“உளுந்து பயர் எல்லாம் விவசாயிகளுக்கே சொந்தம் என்பதை மிருசு தார்கள் வலிமையாக எதிர்க்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் விவசாயிகளுக்கு 40 கலம் வரம் என்று தஞ்சாவூர் ஜில்லா பூராவக்கும் ஒரே மாதிரியாக இருப்பதை எதிர் தரப்பிலுள்ளவர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ஏனென்றால் இந்தச் சட்டத்திற்கு முன்பே அவர்களுக்கு சில இடங்களில் 40 கலம் கொடுத்தேக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இதனால் லாபம் இல்லையென்பது உண்மைதான். என்னைக் கேட்டால் உளுந்து பயிர்ல் விவசாயிகளுக்கு 60 கலமும், மிருசுதார்களுக்கு 40 கலமும் கொடுத்தால் போதுமென்று தான் நான் சொல்வேன். ஒரு விஷயத்திலும் மிருசுதார்கள் 60 வீதம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இருந்தாலும் இருக்கக் கூடிய நிலவரங்களையெல்லாம் ஒட்டி ராஜாஜி கொண்டு வந்திருப்பதை ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்த முடியாதபடி செய்ய மிருசுதார்கள் போலீஸ்காரர்களின் உதவியைக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு மிகவும் தொந்தரவு அளித்து வருகிறார்கள். சமரச அதிகாரிகள் கும்புகோணத்தில் ஓரளவு சரியாக நடப்பதாக அறிகிறேன். மாயவரத்தில் கோவில் நிர்வாகிகள், பண்டார சந்நிதிகள் ஆட்சிக்கு உட்பட்டே நப்ப தாகவும், நன்னிலத்தில் அடியோடு மோச மென்றும் புகார்கள் வருகின்றது.

“குறிப்பாக அணியமலை, பாஸ்காரஜாபுரம் போன்ற கிராமங்களில் பல பல சிறிய மிருசுதார்களின் நிலங்களை எல்லாம் பெரிய மிருசுதார்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு தனக்கு உளுந்து பயறு எதுவும் வேண்டாமென்று எழுதிக் கொடுத்தால்தான் உன்னிடம் நிலத்தை ஒப்படைப்பேன் என்பதாக விவசாயிகளிடம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டு அக்கிரமங்கள் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இன்னும் பல இடங்களில் இம்மாதிரியாக நடக்கிறார்கள். முதலிலேயே நிலத்தை விவசாயிகளுக்குள் போட்டிக்கு விட்டு, யார் உளுந்து பயறு வேண்டாம் என்று எழுதிக்கொடுக்கிறார்களோ அவர்களிடம் அவ்வாறே எழுதி வாங்கிக்கொண்டு நிலம் கொடுத்து வருவதாக அறிகிறேன். இம்மாதிரியாக வெல்லாம் நடக்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பாகும். விவசாயிகளுக்கு சொந்தமாக உணர்ச்சி கிடையாது.

‘என்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன் தன்னோடு உற்றோமேயாவோம் உனக்கே நாம் ஆட்சையேவோம்’.

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

என்பதாக விவசாயிகள் பண்ணையாரிடம் அடிமையாகவே இருக்கிறார்கள். பரம்பரை பரம்பரையாக அடிமைப்பட்டு, சமுதாய ரீதியில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு சாகுபடி செய்து வந்த விவசாயிகள் இன்னமும் பழைய மனோபாவத்தை விட மனமில்லாதவர்களாக பண்ணையார் சொல்வதையே வேதவாக்காக அவர் சொல்வதற்குக் கட்டுப்பட்டு, அடிமைப்பட்டு நடக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பண்ணையார்களிடம் பட்டிருக்கும் கடன் நிறைய இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் நீக்கி அவர்களை விடுவித்து, சுய மரியாதையோடு, சுய உணர்ச்சியோடு அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்த நாம் ஏற்பாடு செய்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

12-50
p.m.

“நாம் சட்டம் செய்கிறோம். அதை அமல் நடத்துவது அதிகாரிகளின் கையில் தான் இருக்கிறது. மேட்டூர் அணை திறந்தாலும் வாய்க்கால் தலைப்பு மூடியிருந்தால் வயலின் கண்ணீர் பாடியுமா? பண்ணையாட்களுக்கு விவசாயிகளுக்கும் நன்னம் ஏற்படக் கூடிய முறையில் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்த வேண்டும்.

“இன்றைய தினம் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு வந்து பார்த்தால் உங்களுக்குத் தெரியும். மிருசுதாரர்கள் ஒரு சீட்டு ஒன்றில் எதையோ எழுதி பண்ணையாட்களிடம் பக்கத்தில் இருக்கும் வண்டியிலுள்ள மணியில் விரலை வைத்து பத்திரத்தில் குறிபோடச் செய்து கடன் கொடுத்ததாகப் பத்திரத்தில் எழுதி வாங்கிக் கொண்டு விடுகிறார்கள். மிருசுதாரர்களிடம் என்ன கடன் வாங்கியிருக்கிறோம், பத்திரத்தில் என்ன எழுதி இருக்கிற தென்பது அவனுக்கு தெரியாது. என்ன எழுதி இருக்கிறதென்று கேட்டு விட்டால் அடுத்த வருஷம் அவனுக்கு அந்த நிலம் கிடைக்காது. அதனால் அவன் ஒன்றும் கேட்கவும் மாட்டான். பத்திரம் எப்படி எழுதப்பட்டிருந்தாலும் சரி அவன் அதில் கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டியது தான். இப்படி பழம்பாக்கிக்காக ஏராளமான பத்திரங்களை மிருசுதாரர்கள் இன்றைய தினம் எழுதி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“அதோடு கூட தை மாதத்தில் அறுவடை முடிந்த அன்றைய தினமே அடுத்த வருஷத்திற்கு நிலப் போட்டி ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. ஆண்டானும், சாம்பானும் மிருசுதாரர்கள் வீட்டு கம்பக் காலே சுத்திச் சுத்தி வந்து கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் வீட்டு மாட்டைக் குளுப்பாட்டுதல், கன்றைக் குட்டியைப் பிடித்துக் கட்டுதல், எஜமானர் வேஷ்டியை துவைத்தல், பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும் குழந்தைகளுக்குக் கறிகாய்கள் அனுப்புதல், சமாசாரங்களைக் கொண்டு செல்லல், பரங்கிப் பிஞ்சு, பூசனிப்பிஞ்சு விநியோகம் இவைகள் ஆற்றில் தண்ணீர் வந்து வாய்க்காலில் தண்ணீர் விழும்படும். சாகுபடி வேலை ஆரம்பித்த பின் யார் அதிக குத்தகைக்கு ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களோ, யார் குறைந்த வாரத்திற்கு வேலை செய்ய ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்களோ அவர்களுக்கு நிலம் விடப்படும். எஜமானரின் சொந்த விருப்பப்படி. அதை என்னென்று யாரும் கேட்க முடியாது. என்னிடம் ஒரு புகார் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது கும்டகோணத்தில் உளுந்து பயறு இல்லாமல் நிலத்தை குத்தகைக்கு ஒப்புக்கொள்ள திருவிசை நல்லாலிருந்து ஒரு சில பேர்கள் சென்று தெருப்பக்கத்தில் எஜமானனிடம் குத்தகைக்குப் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது அதில் ஒரு விபீஷணன் கொல்லப்பக்கமாக அம்மாளிடம் சென்று உயர்ந்த குத்தகைக்கு உளுந்து பயறு இல்லாமல் நெல் அளப்பதாக சொல்லி சிபார்சு தேடித்தாக அறிகிறேன். இப்படியெல்லாம் நடக்கும் சமுதாயக் கட்டுப்பாட்டைத் தான், பழக்கவழக்கங்களைத் தான் இச்சட்டம் உடைத்தெறிகிறது, இன்னும் ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு.

“சட்டத்தினால் பிரயோசனம் ஏற்படாமலிருக்க மிருசுதாரர்கள் இன்றைய தினம் பழம்பாக்கிக் கணக்குகளைக் கொண்டு வந்து ஏழை விவசாயிகளை விரட்டுகிறார்கள் : மிரட்கிறார்கள். மிருசுதாரர்கள் சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் தங்களுக்கு இருக்கும் செல்வாக்கை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு அணியமலை, பாஸ்கராஜபுரம், சாத்தனூர், வண்ணக்குடி, முள்ளிக்குடி, முதற்கட்டை இந்த கிராமங்களில் அதிகாரிகளிடம் இருக்கும் தொடர்பு காரணமாக உழவார்களுக்கு மேல் வழக்கு எடுத்து வருகிறார்கள். வாங்காத கடனுக்கு அவர்கள் வாங்கியிருப்பதாக பொய் பத்திரங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Nayudu]

கிறார்கள். அதனால் தான் சட்ட ரீதியாக விவசாயிகளைக் கட்டுப்படுத்த கஷ்டப்படுத்த ஆயிரம், இரண்டாயிரம் கொடுத்து சட்ட நிபுணர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் கடன் நிவாரணம் அளிக்க நாம் முயலவேண்டும்.

“இந்தச் சட்டம் நல்ல சட்டம் தான். இருந்தாலும் எல்லா மாறுதல்களையும் ஒரே நாளில் கொண்டுவர முடியாது என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். பொறுத்துப் பார்த்து பல திருத்தங்களை இதில் நாம் நாளாவட்டத்தில் செய்தாகவேண்டும். இந்தச் சட்டம் வந்திருப்பதே தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பல விவசாயிகளுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் பத்திரிகைகள் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் அல்லர். ரேடியோவும் கேட்பது கிடையாது. அவ்விதம் கேட்பதற்கும் ரேடியோ எல்லா கிராமங்களிலும் கிடையாது. அவர்களுக்குச் சட்டத்தினால் ஏற்படக் கூடிய நன்மைகளையும், உரிமைகளையும் எடுத்துச் சொல்லவேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். அதற்குப் போதுமான அவகாசம் கிடையாது. முப்பது நாட்கள் தவணையில் உழவர்கள் இதை புரிந்து கொண்டு செயலாற்றி விடுவார்கள் என்று எண்ணுவது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும். இன்னும் கொஞ்சம் காலத்தைக் கூட்டிக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். ஏதோ தகராறுகள் இருக்கும் இடங்களில் தான் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி கொஞ்சம் உழவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இடங்களில் நிலைமை அப்படியில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றியது கொம்பவும் குறைவு தான். கன்வரிலேஷன் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப் பட்டிருக்கும் மனுக்களிலிருந்து இதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று ஒருவர் பேசினார். ஆனால் அதை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அநீதிகளை நாம் மதிப்பிட முடியாது. ஸ்ரீ மணிலி கந்த சாமி சொல்லியதைப் போல பல இடங்களில் சமரசமாக மிருகதாரர்கள், விவசாயிகள் தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையினால் இன்றைய தினம் சமாதானம் எப்படி அந்தப் பிரதேசங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கிற தென்பதையும் சர்க்கார் ஆராயவேண்டும். சட்டத்தை அமுல் நடத்த முடியாமல் இருக்கும்படியாக அங்கு இருக்கும் மிருகதாரர்கள் வேலை செய்து வருவார்கள். அவர்கள் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்கு வேண்டிய சக்தியும், திறமையும், பலமும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

“பல இடங்களிலே விவசாயிகளுக்கு வாரம் கொடுக்கும்பொழுது நல்ல நெல்லையே கொடுப்பது கிடையாது. போரடி நெல்லைத் தான் கொடுக்கிறார்கள். முறித்துக் கேட்டால் அடுத்த வருஷம் அவனுக்கு நிலம் கொடுக்கமாட்டார்கள். நெல் அளக்க எங்கள் ஜில்லா மிருகதாரர்கள் மூன்று வித மரக்கால்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒன்று கூலி மரக்கால். அது முத்திரை அளவு மரக்காலே விட 25 சத விதம் குறைவாக அளக்கும். இரண்டாவது கனத்து மரக்கால். இது அளவு மரக்காலே விட 1½ மடங்கு பெரியதாக இருக்கும். மூன்றாவது தான் முத்திரை மரக்கால். கூலி மரக்காலால் தான் பண்ணையாட்களுக்கு போரடி நெல்லை அளந்து கொடுப்பார்கள். கனத்து மரக்காலால் தான் விவசாயிகளிடமிருந்து வாரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது நல்ல நெல்லை அளந்து வாங்கிக் கொள்ளுவார்கள். வியாபாரிக்கு நெல் விலைக்குப் போடும்பொழுது மாத்திரம் முத்திரை மரக்காலே உபயோகப்படுத்துவார்கள். போரடி நெல்லையும் அளவு குறைந்த கூலி மரக்காலால் ஏன் அளந்து கொடுக்கிறார்கள் என்று எந்த விவசாயியாவது கேட்டு விட்டால் அடுத்த வருஷம் அவனுக்கு நிலம் கிடையாது. ஊரை விட்டே அவன் குடும்பத்தோடு ஓட வேண்டிய நிலைமை தான் அவனுக்கு ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட தஞ்சை ஜில்லா மிருகதாரர்களின் உடம்புப்பிடியிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிக்கத்தான் இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டம் வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் விவசாயிக்கு 40 சத விதமும், நிலச்சவானுக்கு 60 சத விதமும் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கப் பட்டிருக்கிறது. உரம்போட்டு வெள்ளாமை செய்தால் விவசாயிக்கு ஒன்றுமே மிஞ்சாது. அவனுக்கு 16 கலம் வாரம் கட்டிவந்தால் பெரிய பாடாக இருக்கும். அதனால் தான் என்னைக் கேட்டால் 60 சத விதம் விவசாயிக்கும், 40 சத விதம் நிலச்சவா

[Sri G. Narayanaswami Nayudu] [5th November 1952]

னுக்கும் கொடுத்தால் போதுமானது. அதே போல உளுந்து பயிரில் 6 சத விசை உழவனுக்கும், சவானுக்கு 40 சதமும், எருச்செலவில் சவானுக்கு 60 சதமும், விவசாயிக்கு 40 சதமும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும். மேலும் உளுந்து பயிரில் தான் விவசாயிக்கு லாபம் கிடைக்கும். ஆகவே நிலத்தில் எந்தப் பயிரை போடலாமென்ற உரிமையையும் விவசாயியிடமே கொடுத்து விடவேண்டும். நிலத்தில் எந்தப் பயிர் போடவேண்டுமென்ற உரிமை நிலச்சவானுக்கும் இருக்க வேண்டுமென்பதாக எதிர்ப்பக்கத்திலுள்ளவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொண்டால் விவசாயிக்கு எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது. பழைய நிலைமையிலேயே இருக்கவேண்டும். ஆகையினால் தான் விவசாயிகளிடமே அந்த உரிமையைக் கொடுத்துவிட்டால் விவசாயி நன்றாக வேலை செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவான். உணவுக் கொள்முதலுக்கு ஏற்று நாம் வெளி நாட்டுக்கு 180 கோடி ரூபாய்களை அனுப்பி வருகிறோம். அவையும் நின்றுவிடும். விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் செய்ய போதுமான பணத்தையும் நாம் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் நிலச் சோதிருத்தம் செய்து நாட்டை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

“என் இந்தச் சட்டத்தை தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு மட்டும் கொண்டுவர வேண்டும்? மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் ஏன் கொண்டுவரக்கூடாது? என்று எதிரிலுள்ள பல பேர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டின் நெற்களஞ்சியம் எனப் பெயர் பெற்ற தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள பிராசுதாரர்களின் கட்டுப்பாட்டை உடைத்து, பழக்க வழக்கங்களைச் சிதைத்து, சமுதாய கோட்பாட்டைப் பிளந்து, ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட்டால் அதை மற்ற இடங்களுக்கு தேவைப்படும்போது விஸ்தரிப்பதில் கஷ்டமிருக்காது என்று தான் முதலிலேயே இந்த ஜில்லாவிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. ராஜாஜியைத் தவிர வேறு யார் இதைக் கொண்டு வந்திருந்தாலும் அவருடைய சர்க்கார் மறுதினமே கவிழ்ந்திருக்கும். ஆகவே எந்த இடத்தில் கொண்டுவருவது கஷ்டமோ எந்த இடத்தில் கொண்டுவருவது அவசியமோ அந்த இடத்தில் கொண்டுவந்தது குறித்து சந்தோஷப்பட வேண்டும். இதைப்பற்றி ஸ்ரீ குமரப்பாவிடம் நான் நேரே சொல்லியிருக்கிறேன். அப்போதைய பிரதம மந்திரி ஸ்ரீமான் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியாரிடம் இது மாதிரியான விவசாய சோதிருத்தச் சட்டத்தை உம்மால் கொண்டுவர முடியுமா? கொண்டு வந்தால் உம்முடைய சர்க்கார் மறுதினமே கவிழ்ந்துவிடாதா? என்று கேட்டேன். அதற்கு நான் துணைக்காகப் பேசுவதாக பதிலளித்தாவிட்டார். இன்றையதினம் உண்மையைச் சொல்கிறேன், இந்தச் சட்டத்தை அவர் கொண்டுவரவேண்டுமென நினைத்தாலுங்கூட அவரது மந்திரி சபை அன்றே கவிழ்ந்திருக்கும். ஏனென்றால் அவ்வளவு பண பலமும், சமுதாய பலமும் படைத்தவர்கள் தஞ்சை பிராசுதாரர்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படக்கூடிய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களுக்கும் இதை இந்த சர்க்கார் விஸ்தரிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது. அப்படியே செய்யவும் செய்வார்கள். ஆகையால் அதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. கடைசியாக இன்னும் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துவிடுகிறேன்.

“கோயில் நிலங்களை அனேகம் பேர்கள் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் திருநெல்வேலியிலிருந்தும், பொள்ளாச்சியிலிருந்தும் ஆயிரக்கணக்கான பணத்தை எடுத்துக்கொண்டு வந்து நிலத்தை இங்கே குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களால் விவசாயிகளுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. தங்கள் காரியத்தைச் சாதித்துக்கொள்ள இவர்கள் சென்னை செகரடேரியட்டுக்கு குட்பகாணத்திலிருந்தே பரங்க டெலிபோனில் பேசுகிறார்கள். அதிகாரிகள் காலமோ பாலிடன் கிளப்பில் இருக்கும்போது குத்தகைதாரர்களுக்குச் சாதகமாக காரியங்கள் முடிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகள் எவ்வளவு மனுக்கள் போட்டுக்கொண்டாலும் கவனிக்கப்படுவதில்லை. விவசாயிகளை ஆதரிக்கும் அதிகாரிகளையும் மேலதிகாரிகள் ஓரிடத்தில் இருக்க விரும்பவில்லை. குத்தகைக்கு எடுத்து நஷ்டப்பட்டவர்களுக்குப் பரிசாரம் வேண்டும். விவசாய கூன்கள் அனைத்தையும் ரத்து செய்யவும் வேண்டும். கோவில் மனை

5th November 1952] [Sri G. Narayanaswami Naidu]

களிலிருந்து குடிசை அப்புறப்படுத்தாமலும், அவர்கள் கொல்லையில் வைத்த மரங்களை வெட்டாமலும் பாத்துக்கொள்ளவேண்டும். மனைக் கட்டுகளைப் பிரிப்பதை உடனடியாகத் தடுக்கவேண்டும். பழைம குத்தகை பாக்கிகளுக்கு ஒரு முடிவு செய்யவண்டுமென்று தான் தேற்றிய துணை எண்ணெய்மென்ட் மந்திரிபை கண்டு பேசினேன். அதற்குப் பரிசாரம் செய்ய கூடிய சீக்கிரம் இம்மாதக் கடைசியில் தஞ்சை வரப்போவதாக என்னெண்ணெய் மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். இதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, கடைசியாக இந்த விவசாயச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பரிசாரத்தமாக தஞ்சை ஜில்லா வில் முதன் முதலாக இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதைக் குறித்து பிரதம மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டி கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“I am fixing a time-limit of ten minutes for each hon. member to speak.”

*SRI K. R. NALLASIVAM:—“கனம் உபதலைவர்கள் அவர்களே, 1 p.m. புதிய சட்டம் வந்ததற்குப் பின்னால் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது, நமது மாகாணம் பூராவும் ஜனங்களுடைய மனதில் எப்படியிருக்கிறதென்று பார்த்தால், குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அது ஒரு பெரிய விழிப்பை உணர்பண்ணியிருக்கிறது. ஆனால் அங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் சகலவற்றையும் இந்தப் புதிய சட்டமானது தீர்க்கவில்லை. அங்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சனைகளைப் பற்றி இங்குள்ளோரின் சிலர் தெளிவாகப் பேசினார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலே அவசரச் சட்டம், உண்மையிலேயே அது ஒரு பிற்போக்கானதாக இருந்தாலும், அதில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும்கூட, இவ்வளவு நாட்களாக யாரும் செய்யாமலிருந்த, இன்று ஆட்சியில் இருக்கின்றவர்கள் இதைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப் பாரட்ட வேண்டும்.

“இந்தப் பிரச்சனையிலே தலையிடுவதற்கு முன்னால் ஆட்சிக்கு வந்தவர்களெல்லோரும் உண்மையிலேயே பயப்பட்டார்கள். காரணம் என்னவென்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்தப் பிரச்சனையில் தலையிட்டால், நண்பர் சொன்னதுபோல், மாகாணத்திலுள்ள அத்தனை மிராசதாரர்களும் சேர்ந்துகொண்டு சர்க்காரைக் கவிழ்க்கக்கூடிய அவாயம் இருந்தது. அனையெல்லாம் எதிர்த்துக் காரியம் செய்யக்கூடியவர்கள் அப்பொழுது இல்லாமலிருந்தார்கள். அதற்கு பின்னால் நீண்டதோர் கிளர்ச்சி மாகாணம் பூராவும் மிகவும் கடுமையான முறையில் நடந்தது. அதன் காரணமாக சபையில் பேசியவர்கள், அதாவது இந்தத் தஞ்சாவூர் அவசரச் சட்டத்தைப்பற்றி பேசியவர்கள், நான் உள்பட, ஸ்ரீமான் கந்தசாமி உள்பட, ஸ்ரீமான் நாராயண சாமி நாயுடு உள்பட, எல்லோரும் ஒரே காலத்தில் சிறையில் இருந்தோம். அதற்குப் பின்னால், அதாவது 4 வருஷங்களுக்குப் பிறகு இந்தச் சட்டம் வருகிறது. இந்தச் சட்டத்தில் குறைபாடுகளையிலையென்று ஒரு சாரர் வாதிடுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திலே குறைபாடுகள் உள்ளன. சாதாரணமாக சட்டம் தெரிந்தவர்கள், விவசாயத் துறையில் பழக்கம் இல்லாதவர்கள், அல்லது வெறும் அனுதாபிகள் யாரும் உணர்ந்து கொள்ளமுடியாது; அறிந்து கொள்ளலாம், தெரிந்து கொள்ளலாம். புரிந்துகொள்ளலாம்; உணர்ந்து கொள்ளமுடியாது. அந்தத் துறையில் நேரடியாக விவசாயம் செய்பவர்கள், அல்லது அவர்களுடைய திணைசரி வாழ்க்கையில் தொடர்பு உள்ளவர்கள், அவர்கள்தான் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். அந்த முறையில் பார்க்கும்போது பல குறைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைகள் தீர்க்கப்படவேண்டும். திருத்தவதற்கு சந்தர்ப்பம் வேண்டுமென்பதற்கு கத்தான் இதை Select கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கோருவதன் நோக்கம்.

“ஆரம்பத்தில், நமது மாகாணத்தில் ஒரு ஜில்லாவில் சட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சட்டமானது இந்த மாகாணம்

[Sri K. R. Nallasivam] [5th November 1952]

பூராவுக்குமே நிறைவேற்றப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த மாகாணத்திலுள்ள மிராசுதார்கள் எல்லோரும் எப்படியாகிலும் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு வழிகள் கண்டுபிடிப்பதற்கு சுந்தர்பம் கிடைத்துவிடும். உடனடியாக இந்தச் சட்டத்தை திருத்தத்தோடு மாகாணம் பூராவும் கொண்டுவந்தாகவேண்டும்.

“எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள பண்ணையடிமை முறைபோல கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் இந்த பண்ணையடிமை முறை பல ரூபங்களாக இருக்கிறது. ஏறத்தாழ கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலும் பண்ணையார்கள் மிராசுதார்களில் கொடுமையாக நடத்தப் படுகிறார்கள் என்பதை அந்த நேரில் சென்று பார்த்தால் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆகையால் உடனடியாக இது மாகாணம் பூராவும் வரவேண்டுமென்று திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படவேண்டும். மிராசுதார்களுக்கும் குடியாஸ்வர்களுக்கு முள்ள உறவு நிலை கெட்டுவருகிறது. உறவு நிலை கெட்டால், சகஜமான முறையில் இவர்களுடைய உறவு நிலை இருக்கவேண்டுமென்று பலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், சமீபத்தில் விஜேபாஜி அவர்களின் பிரதிநிதியாக ஸ்ரீ சங்கர ராவ் தேவ் அவர்கள் தமிழ் நடட்டிலே சுற்றுப்பரியாணம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற அவர்கள் பூதான யக்குத்திரு நிலம் கேடுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய மட்சிமைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர் அந்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால் சமீபத்தில் அவர்—சோழவந்தானில் என்று நினைக்கின்றேன்—நிலம் கேட்ட போது ஒரு ஆங்குலம் நிலம் கூட கிடைக்கவில்லையென்று சொன்னார்கள். அந்த இல்லாவிவிருந்து கூட பலர் வேலூர் தீறையில் இருந்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், அப்படிப்பட்டவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களில் நிலம் கிடைக்கவில்லைபென்று சொன்னால், உண்மையாகவே மிராசுதார்கள் மனதில் மாறியிருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் மனதில் கொஞ்சங்கூட மாற்றம் ஏற்படவில்லை. சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒட்டைகளை மலும் மேலும் தங்களுடைய சாதகத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பார்க்கிறார்களே யொழிய, மேலும் மேலும் விவசாயிகளை நசுக்குவதற்கு இவர்கள் முயற்சி செய்கிறார்களே தவிர, சட்டத்திலே இருக்கக்கூடிய அந்த நன்மைகளை உத்தேசித்து, ஏழைபங்களாளர்களாக அவர்கள் இன்றும் மாறிவிடமாட்டார்கள் என்பது இந்த விஜேபாஜி அவர்களுடைய இயக்கத்திற்கு ஒத்துழைக்காததிலிருந்து நன்கு தெரியவருகிறது.

“இவையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு பார்க்கும்போது உடனடியாக அதிசீக்கிரமாக இந்தச் சட்டத்திலிருக்கக்கூடிய சிறு சிறு குறைகளை நீக்குவதோடல்லாமல், இன்னும் பலவிதமான பிரச்சனைகள் விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்றன, அவைகளுல்லாவற்றையும் தீர்ப்பதற்கு நிலச் சீர்திருத்தம் அவசியம். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நிலச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக முதல் அடி எடுத்து வைத்திருக்கிறோம். இதில் தப்ப அடி போட்டுவிடக்கூடாது. இப்பொழுது தப்பு அடி வைத்துவிட்டால் பின்னால் கஷ்டம் ஏற்படும் ஆகையால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

“இந்தச் சட்டம் வந்தவுடனே விவசாயிகள்-மிராசுதார் உறவு பாதிக்கப்படாமல் நல்ல முறையில் உற்பத்தி அதிகமாகுமென்று எதிர் பார்த்தார்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள். ஆனால், சட்டத்திலிருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளின் காரணமாக உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்குப்பதிலாக குறைந்திருக்கிறதென்று நம்புகிறேன். சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய குறைகளை வைத்துக்கொண்டு அங்கிருக்கக்கூடிய நிலச்சுவாந்தார்கள் திசைரி அங்கே விவசாயிகளை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரி அமைப்பு இருக்கின்றதே, அது அனேகமாக மிராசுதார்களுக்குச் சாதகமாக இருக்குமென்பதைப் பத்திரிகை வாயிலாக தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும்.

(At this stage Mr Speaker resumed the Chair.)

5th November 1952] [Sri K. R. Nallasivam]

“ இந்த அவசர சட்டத்திலே பல திருத்தங்கள் செய்தாகவேண்டும். உதாரணமாகச் சொல்லப்போனால், இரண்டு வாரங்களுக்கு முன்னால், அந்தப் பிரதேசத்திலே காங்கிரசில் சேவை செய்து, அங்கு ஒரு விவசாய இயக்கம் நடத்தக்கூடிய பிச்சை அவர்கள் வீட்டைச் சுற்றிலும் மிராச்தார்கள் எவ்வளவு கொடுமைகளைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு கொடுமைகளையும் இழைத்து வருகிறார்கள். இந்த நண்பர் சமீபத்தில் விண்ணப்பம் கொடுத்து எல்லோரிடத்திலும் சொன்னார். இதை ஏன் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேனென்றால், அவர்களுக்கே அந்த கதியென்றால் சாதாரண நிலையிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை நீங்கள் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். எதிர்க் கட்சியிலிருந்து சொல்லப்படுகின்றது என்ற எண்ணத்தோடு பார்க்காமல் மனிதாபிமானத்தோடு பார்க்கவேண்டும். அந்த எண்ணத்தோடு பார்த்தால் திருத்தங்கள் அவசியமென்று உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆகவே, இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டியின் பரிசீலனைக்கு விட்டுவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—: ఆధ్వర్య, ఈ

Tanjore Ordinance విషయంలో పెట్టుబడిదారులను, ధనవంతులను, భూస్వాములను బలపరచడమే కాకుండా రైతాంగము యొక్క సమస్యలను ఎదుర్కొన్నందుకు చాలా సంతోషిస్తున్నాము. దీనిని support చేసి చాలాలో సేవకూడ జక్కడిది. అయితే ఈ సందర్భమున ఒక విషయము చెప్పవలసియున్నది. ఈ Ordinance ను తంజావూరు జిల్లాకు ప్రభుత్వము ఇప్పుడు తీసుకొనివచ్చుటకు ప్రధాన కారణాన్ని గమనిస్తే, ఈ ప్రభుత్వము marxism సిద్ధాంతాన్ని అనుసరిస్తున్నట్లున్నది. ఎక్కడైతే class struggles ఉన్నదో, వర్గపోరాటము, కలహము ఉంటుందా అక్కడనే వాని దృష్టిని కేంద్రీకరించేట్లున్నది. ఎప్పుడైతే వర్గకలహము, class troubles ప్రారంభమవుతాయో అప్పుడే తన వర్గము తీసుకొంటామనే ఈ విధానము వారి ధర్మకర్తృత్వ సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకమగుచున్నది. దీని ఫలితంగా, అన్నిచోట్ల ఈ వర్గ పోరాటాలు class struggles బయటపడుతాయి. ఇది ఈ వర్గపోరాటాలకు దారినిపెడతట్టుతుంది. మన రాష్ట్రములో జరిగిన ప్రాంతాలలోకూడ ఇదేమిటా సమస్యలు ఉండినప్పటికీకూడా, వాటిని గమనించక Tanjore లో కలహము బయటపడవని గమనిక అక్కడ మాత్రము ఈ Ordinance ను ప్రవేశపెట్టుట సమర్థవదికాదు. ఈ Ordinance యొక్క ప్రధాన సిద్ధాంతములు ఆశయములుబట్టి ఇది అన్నిచోట్లకు వర్తించజేయవలసి యుంది. Tanjore విషయములోని ప్రత్యేక పరిస్థితులగురించి ఆ జిల్లా పరిస్థితులు తెలిసినటువంటి మిత్రులు చెప్పుతున్నారు. కనుక ఆ విషయముగురించి సేవ చెప్పవలదుకోలేదు. కాని దీనియొక్క ప్రధాన ఆశయములుబట్టి చూచినట్లయితే, మన రాష్ట్రములో ఇతర ప్రాంతాలలోను చాలా చోట్ల ఇటువంటి సమస్యలున్నవి. కనుక రాష్ట్రములో అన్నిచోట్లకూడ దీనిని ఆచరణ జరుపవలసియుండుంది. జమీందారీ areas కు సంబంధించినంతవరకు, జమీందారీ రద్దు చట్టము వచ్చిన తరువాత, యీ జమీందారీల క్రింద ఉన్నటువంటి భూమిపై వాకే హక్కు పోయినది. ఈ ప్రాంతాలలో sub-tenancy వ్యాప్తిగొప్పని చెప్పారు. అది ఆపుటికి అంగీకరించాలనివిషయమే. అయితే జమీందారీ areas లోనే మిగిలిపోయి ప్రాంతాలలో tenancy విధానము ఉన్నది. ఈ ప్రాంతాలలో చూడవచ్చాడు, అయడవచ్చాడుకూడా sub-tenant గా ఉండే అవకాశమున్నది. కాని ముఖ్యముగా పాలమునున్నవాడికే ఆ పాలముమీద హక్కుఉన్నదనే ప్రధాన సిద్ధాంతాన్ని సగం ఆచరణలో పెట్టలేకున్నారు. ఈ సిద్ధాంతాన్ని ఆచరణ సాధ్యంగా చేసేసేగాని ప్రయోజనములేదు. ముఖ్యంగా అంధ్ర దేశములోని రైతాగ్రీ విధానాన్ని ఆలోచిస్తాము. ఈ ప్రాంతాలలో అనేక సంవత్సర

1-10
p.m.

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [5th November 1952]

ములుగా తరతరాలుగా అనేక కుటుంబాలు ఖామి దున్నె కనిచేస్తున్నప్పటికీ కూడా యీనాడు ఖాస్వాములు, యీ దున్నె వారికి ఎక్కడ ఖామి వైస హక్కు కలుగుతుందో అనే భయముతో వీరిని పొలాలలో ఉండికుండా వెళ్లగొట్టుతున్నారు. తరతరాలుగా యీ పొలాలలో దున్నె కొంటాయుండి వీటిపైన ఆధారపడి జీవనంచేసే టటువంటి అనేక కుటుంబాలను యీ నాడు వెడలగొట్టుతున్నారంటే ప్రభుత్వము ఏమి చేయలేకండాడున్నారు. ఈ మీద రైతాంగము ఎవరితో చెప్పుకోగలదు. ఖాస్వాములు ఎన్ని దొడ్లస్వామిచేసి, ఎన్ని బాధలు పెట్టినప్పటికీ కూడా యీ మీద రైతాంగానికి ఎవరు సహాయము చేయవలెను. ఈయన వారిని ఖామి నుండి వెడలగొట్టిన తరువాత ఖామి దున్నె వానికే ఖామి మీద హక్కు గలదనే తాసనము అమలులో వచ్చినప్పటికీ కూడా అవివరకే ఖామి నుండి వారిని వెడలగొట్టి ఉటారు కాబట్టి, దానిపైన వారికి హక్కు లేకుండా అయిపోతుంది. ఖాస్వాములందరు దొడ్లస్వామిలతో యీ రైతు కూలీలంత వెడగొట్టి, అనుభూతి పుస్థితులు కలుగజేసికొనిన తరువాత, యీ తా సనము వచ్చినాడ వాని ప్రయోజనముండదు. కనుక యీ ఖామి దున్నె వారికి ఖామి వైస హక్కు అనే తాసనాన్ని అమలు జరుపడలలో retrospective effect ఇస్తేనేగాని ప్రయోజనముండదు. మరియు యీ చట్టాన్ని రాష్ట్ర మొత్తంగా సర్వ వ్యాప్తంగా అమలు జరిపవలసియున్నది. ఇతరలో Debt Conciliation Bill వచ్చినప్పుడు దీనియొక్క ఆశయము మీద రైతాంగాన్ని ఆస్థుల బాధనుండి తొలగి వదిలి ఆయినప్పటికీ దీనివల్ల మీదవారికెవరికీ ప్రయోజనము కలుగలేదు. అంతా పెద్ద పెద్ద రైతులు, ఖాస్వాములు, ఏ హర్వాడీలవద్ద ఆస్థు తీసుకొన్నటువంటివారికే ఇది ఉపయోగపడింది. గాని సామాన్య రైతులకెవరికీ మేలుకలుగలేదు. కనుక యీ tenancy protection విధానములో అటువంటి లోపములు రాకుండా మీద రైతాంగ మంతా దీనివల్ల ఉపయోగపడవలెంటే దీనిని రాష్ట్ర మంతటా సర్వ వ్యాప్తంగా అన్ని చోట్లకు వర్తింపచేసి retrospective effectలో అమలు జరుపవలసియుంటుంది. రెండవ విషయమేమంటే ఇది అమలు జరుపుటలో ఖామియొక్క అదాయములలో ఎంతభాగము రైతుకు ఉండాలి అనే విషయములలో గూడ ఇందులో న్యాయము జరుగలేదు. ఇమిందారీ, ఈనాందారీ areasలో కుడివరము హక్కు మేలువరము హక్కు అని tenancy-rights ఇచ్చాను అయితే యీ చట్టములో రైతుకు ఒక రీ సంవత్సరములలో రీ protection ఉన్నదిగాని, రీ సంవత్సరములయిన తరువాత ఏమి ఆశ్రయిందనే విషయము తెలుపబడలేదు. ఈ రీ సంవత్సరములయిన తరువాత వాళ్లను వెళ్లగొట్టడం తప్ప మరేమీకాదు. మిరాశిదార్లు వీటిపైన కోర్టు ద్వారా పేదలు పెట్టి వెళ్లగొడతారు. ఈ మీద రైతులు ఎక్కు సంవత్సరములనుండి తరతరాలుగా సాగుచేస్తున్నటువంటి ఖామిని వదిలిపెట్టి జీవనాధారములేకుండా పోయే పని విధిస్తుంది. ఈ చట్టము ప్రకారము యీ చట్టము అమలులో వచ్చేటప్పటికి ఎవరు ఖామిని దున్నెతుంటే వారికే ఆ ఖామి వైస హక్కు విధిస్తుందిగాని అంతవరకు ఎక్కు సంవత్సరములుగా ఖామి వైస కనిచేస్తుండిన మీద రైతు కు ఏమి ప్రయోజనముండదు. ఈ చట్టము మిగతా ప్రాంతాలలో అమలు జరిపేలోపల యీ రైతు ను వెళ్లగొట్టుంటారు. ఉదాహరణకు నాకు తెలిసినట్లుగా మా ప్రాంతంలో ఒక డిభ్రణి మాన్యు ఖామి వ్రున్నది. ఈ ఖామిని ఒకరినుండి మరొకరు యీలాగు కొంతమంది ఒకరిని ర్యాత ఒకరికి మారినది. అటువంటి కంస్థిలలో ఈ Act రాగానే, వీరిలో ప్రతి ఒక్కరు నాకా సీకా ఈ ఖామి మీద హక్కుని పోరాడవలసియున్నది. దున్నె వారికే ఖామి అనే సిద్ధాంతమువైన ఈ చట్టమును అమలుజరుపులోగానే ఖాస్వాములు, వారి ఖామిని సాగుచేస్తున్నటువంటి మీద రైతాంగాని లేదాని పేదలు పెట్టుకొని వారిని ఖాములనుండి తొలగించి వెళ్లగొడతారు. కడపట ఈ ఖామి వైస ఎవరిది హక్కు అనేది విచారణకు వచ్చినప్పుడు యీ ధనిక

5th November 1952] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

భూస్వాములు పోలీసులను అధికారులను తమ సరిముచ్చేసుకొని వారి హక్కులను దృఢ పరచుకొంటారు. ఈ tenants ఏలాటి support ఉండదు. వీరికి పోలీసులుగాని యితర అధికారులుగాని సహాయము చేయరు. కనుక tenancy protection కొరకు తంజావూరులో tenants కు యీ రక్షణ యిస్తామంటే సంతోషమే కాని దీనివల్ల తక్కిన జిల్లాలో tenants కు రక్షణలేకుండా పోతుంది. వీరిని ముందుగానే వారు సాగు చేస్తున్న టువంటి భూములనుండి వెడలగొడతారు. అటువంటిపుడు యీ బీద రైతులకు ఇతరత్రా ఏమి సహాయము లేకుండా పోతుంది. కనుక tenants కు ఇవ్వ దాచుకొన్న యీ సహాయాన్ని సగము చేతితో ఇవ్వకుండా చూడయి పూర్వీకుగా పూర్వీకగా ఇచ్చి అన్ని ప్రాంతాలకు వర్తింపజేస్తూ, retrospective effect తో బీద రైతులకు వారు దుస్తుకొంటున్న భూములపై హక్కును కలుగజేయవలసిన కోరు చున్నాను. Retrospective effect ఇచ్చేందుకు విరోధక సంవత్సరమును నియమించి అనగా 1943 అనండి, 1944 అనండి లేక స్వరాజ్యము వచ్చిన రోజునుండి అనండి లేదా కాంగ్రెసు ఉధ్యమము ప్రారంభించిననాటినుండి అనండి, 1937 వ సంవత్సరము అనండి విరోధక సంవత్సరము, లేదని నియమించి అప్పటినుండి భూమి దున్నేవారికి హక్కు ఇచ్చేట్లు విచ్చూచేయవలసియందుట ధర్మము, న్యాయముకూడాను. లేకున్న ఈ చట్టముయొక్క ప్రధానాశయము సరేరేదరు కనుక ఈ మంత్రివర్గాన్ని ముఖ్యముగా శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని నేను కోరుచుంటిమనిగా, ఎవరైతే ఇప్పుడు పోలము దున్ను చున్నారో, వాళ్లను భూస్వాములు మరి హక్కులు దృఢపరచుకొనే దుకు వెడలగొట్టే పరిస్థితి ఏర్పడుతున్నదికాబట్టి, యీ చట్టాన్ని ఒక Tanjore జిల్లాకే కాకుండా అన్ని చోట్లకును ఇటువంటి సమస్యలున్న అన్ని ప్రదేశములకును వర్తింపజేయవలెను. ఆయా ప్రాంతాలలో తగాదాలనిచ్చిన తరువాత మేము చూస్తాము లెప్పుని అని ఇతటితో ఊరకుంటే ప్రయోజనము లేదు. ఇప్పటికే అనేకచోట్ల యీ చిక్కులు ఏర్పడ్డాయి. ఇప్పుడు తంజావూరు జిల్లాకు మాత్రము ఈ Act ను వర్తింపజేసినట్లయితే ఇతర ప్రాంతాలలోని భూస్వాములంతా మేలుకొని రైతులతో పేమీ పెట్టడంవల్లగా తగాదాలు ఇంకా విషమిస్తాయని చెప్పవలసియొస్తుంది. తరువాత మరికొ విషయమున్నది. ఇందులో disputes, తగాదాలు వస్తే వాటికొరకు conciliation officers ను నియమించారు అయితే వీరివల్ల ప్రయోజనములేదు. ఎట్లైతే లాండ్స్ విషయములో Inam Commission Officer లను వేశారు కాని దానివల్ల ప్రయోజనములేదన్నారు. కనుక conciliation officer లకు తోడ్పడిడానికి ఒక presiding officer ను నియమించి, ఈ conciliation officer ను ముగ్గురిని నియమించినచుండల వాగుంటుంది. ఎందుకనగా ఈ ముగ్గురును, ఒకరు tenant తరపునను, ఇంకొకరు మిరాసీదారు తరపునను, మూడవ అతను గవర్నరు మెంటు తో పునరుండి వారవారి సత్తుగా ప్రత్యేక శ్రద్ధలీసుగానగలరు. అప్పుడు presiding officer న్యాయముగా పరిస్థితులను సరిగా గ్రహించి తీర్పుచెప్పడానికి అవకాశముంటుంది. లేనిచో విద్వేసం తగాదా విషయము వచ్చినప్పుడు tenant తన విషయాన్ని తన హక్కును చెప్పుకొనవలసినపుడు అతనికి ఇతర సహాయములేకపోతే, తన points ను చెప్పి దృఢపరచలేని స్థితిలో ఉంటాడు. అప్పుడు అది చాలా అన్యాయముగా పరిణమించవచ్చు.

“కనుక నై విషయాలన్ని గమనించి ఈ చట్టాన్ని మొత్తము రాష్ట్రమంతటా సర్వ వ్యాప్తంగా అన్ని చోట్లకు వర్తింపజేసి, ఇందులో న్యాయముగా పోలీసులకు ఎంత భాగముదాని అన్న విషయముకూడ నిర్ణయించవలసియగుచుంది. న్యాయమైన దృక్పథముతో చూచినట్లైతే, పోలము దున్నేవారికి రెండు భాగములున్నవి, భూస్వామికి ఒక భాగమున్నది ఇప్పుడు సమంజసముగా యుంటుంది. పోలముమీద కట్టకడి పని

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [5th November 1952]

చేసేవాడు కాబట్టి దున్నేవానికి రెండు పంతులు ఇచ్చట న్యాయము. కనుక ఈ సూచనను గుర్తించి ఈ చట్టాన్ని మహారాష్ట్ర రాష్ట్రము మొత్తంగా రాష్ట్రమంతటా సర్వవ్యాప్తంగా అమలు జరపాలని, కూలీలకు wages రక్షణ ఇచ్చి, దున్నేవానికి ఘామి అనేటటువంటి వారి హక్కును కాపాడే విషయాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని విషయాలన్ని సరిగా పరిశీలించే నిమిత్తము దీనిని Select Committee కి పంపించాలని కోరుతున్నాను. ”

1-20
p.m.

JANAB MOHAMED SALIH MARAIKAYAR:—“கனம் சபாநாயகர்

JANAB MOHAMED SALIH MARAIKAYAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மிராச்தார்கள், குடியானவர்களிடையே ஏற்பட்டு வந்த கிளர்ச்சியை நிறுத்தவேண்டியதின் பொருட்டு நமது மதிப் பிற்குரிய தலைவர் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்தி கொண்டு வருகிறார்கள் நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“இந்தப் பாதகாப்புச் சட்டத்தில் மூன்று பிரதான அம்சங்கள் பொருந்தியிருக்கின்றன. முதலாவதாக இது சாரங்களிடையேயும் மக்கூலை பிரித்துக் கொள்ளும் வரூ நிர்ணயம்; இரண்டாவதாக விவசாயிகளுக்குத் தன் தொழிலில் ஊக்கம் உண்பெண்ணுவதற்காக ஐந்து வருஷங்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து நிலத்தை மாற்றமுடியாது என குறைந்த பக்க உத்தரவாத மளித்தல்; மூன்றாவதாக பண்ணையாட்களின் சம்பளம், கூலியை நிர்ணயிப்பது.

“குறிப்பாக அந்தாங்கி தாலுகாவானது தஞ்சை ஜில்லாவின் ஒரு பாகமாக இருந்த போதிலும், தூதிரூட்டவசமாக நமது சர்க்காரால் நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்படாமலிருப்பதால், மழையை நம்பியே விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இன்றைய தினமும் இருந்து வருகிறது. வருண பகவான் மோசம் செய்து வருவதன் நிமித்தம் எங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றிய கவலையும் கிடையாது. இச்சட்டத்தில் கண்டிருக்கும் மூன்று வித பிரச்சினைகளும் எங்களுக்கு தாலுகாவளில் இல்லை. ஆனதால் இந்த மூன்று அம்சங்கள் கொண்ட தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் சட்டமானது எங்கள் தாலுகாவிலும் அமூலக வேண்டுமென்றால் வருண பகவான் மழையை வரவிக்க வேண்டும். அல்லது நமது சர்க்கார் நீர்ப்பாசன வசதியை அந்தத் தாலுகாவிற்குச் செய்துதரவேண்டும். இதில் எது நடக்கப் போகிறதோ யென்று எங்கள் தாலுகா வாசிகள் ஆவலாக எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஒரு விவசாயியின் குடும்பத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளையும், விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உழவு மாடு, உரம் போன்ற சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து ஒருவனை நிலத்தில் வேலை செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்ள வேண்டிய யிருக்கிறது. இல்லறப்பால் அவன் பயிர் செய்வதை விட்டு ஓடிவிடுகிறான். ஆகையினால் தான் மிபாக்டர்கள் அவனுக்கு வேண்டிய எல்லா செளகரியங்களையும் செய்து கொடுத்து அவனை ஓடவிடாமல் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய யிருக்கிறது.

“மூன்றாவதாக பண்ணையாள் முறை போன்ற வழக்கம் அந்த தாலுகாவில் கிடையாது. பண்ணையில் நிலச்சுவாந்தார்களால் பயிர்ச் செலவு அதிகமாய்ச் செய்யப்படுவதில்லை. அப்படிச் செய்தாலும் அந்த சாகுபடியை இந்த விவசாயிகளே செய்து கொடுத்து அதற்கு வேண்டிய எல்லா செலாகர்யங்களையும் அந்த மிராசதார்களிடம் அடைந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையினாலே அந்தத் தாலுகாவின் விவசாயத்திற்கு மிகவும் பிரதானமான பாசன வசதியை உடனடியாக செய்து கொடுத்து இந்தச் சட்டத்தை அங்கு அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“வாரச்சீட்டு சம்பந்தமாக பழக்கத்துக்கு விரோதமாக சட்டத்தில் சொல்லப் பட்டிருப்பதை திருத்தி இந் சாரணம் சேர்ந்து வாரச்சீட்டு யெழுதி சர்க்காரில் தாக்கல் செய்யும்படி இருக்கவேண்டும். அந்த வாரச்சீட்டை தாக்கல் செய்யும் காலத்தை நீடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் னுடைய பேச்சை மடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

5th November 1952]

* SRI S. VEMIAH:—" Mr. Speaker, Sir, I rise to support the principle of Bill that is now before this House. At the same time I also support the amendment moved by Sri Viswanatham. The public opinion is in favour of extending the provisions of this Bill to all the districts in the State. Hence, my submission is that the title of the Bill itself should be changed to cover the entire State. In other districts also, similar difficulties are being felt by almost all labourers and also by landlords. I can quote several instances to show that a similar situation exists in other districts also. For instance, in one village, Anantabatla Kandrika in the Nellore district, 99 suits have been filed by the police and landlords against poor peasants who are physically in possession of the land for the last 60 or 70 years. In another village, Kalambatla Kandrika, 94 cases are being launched against poor peasants. Also in another village, Ayyavarla Kandrika, 34 families of peasants are being harassed by landlords. This is how poor peasants are being harassed and much injustice is being done to them. Sir, I visited the Kalambatla Kandrika on 30th October 1952 and I found there that cattle belonging to 94 families of peasants are not allowed to graze and section 145 is being enforced in favour of landlords and I noticed several defects in the proceedings of the Subdivisional Magistrate, viz., in one survey number, 84 acres are mentioned and in another survey number, 30 acres are mentioned and yet in another survey number, no mention is made of the number of acres. Even if there is no section 145 in force, the police are not allowing their cattle to move about. Therefore, to avoid all these difficulties, my humble submission is that the provisions of this Bill should be extended to other districts also. With these words, I resume my seat."

MR. SPEAKER:—" The House will now adjourn for lunch and meet again at 3 p.m."

(After lunch—3 p.m.)

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Mr. Speaker, Sir, after hearing the speeches from all sides of the House, it is clear that the principles of the Bill are generally welcomed. Here and there they have suggested amendments. Sir, as hon. Members desire that the Bill should go before a Select Committee, I, with your permission, move the following motion either as a separate motion or as an amendment, and I leave it to you and the Leader of the Opposition."

MR. SPEAKER:—" If it is a separate motion, the hon. the Leader of the Opposition has to withdraw his amendment."

SRI T. VISWANATHAM:—" I am willing to withdraw my amendment. But I think the Hon. Minister can move his motion as an amendment to his original motion."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Sir, I wish to withdraw my original motion and move the following

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [5th November 1952]

motion for the constitution of a Joint Select Committee of both Houses under rule 116, sub-clause (i) of the Madras Assembly Rules, to consider the above Bill:—

That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up of a Joint Select Committee of both Houses consisting of 28 members to consider the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, 1952 (19 members from the Assembly and 9 members from the Council) with instructions to the Committee to submit its report to this House on or before the 22nd November 1952 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- (1) *The Hon. Sri C. Subramaniam.*
- (2) „ *M. A. Manickavelu Naicker.*
- (3) „ *K. P. Kuttikrishnan Nayar.*
- (4) *Sri K. Rajaram.*
- (5) „ *C. Muthiah Pillai.*
- (6) „ *G. Narayanaswamy Naidu.*
- (7) „ *Y. Manjaya Shetty.*
- (8) *Janab Kunhi Mohamed Shafee.*
- (9) *Sri V. S. Sivaprakasam.*
- (10) „ *L. Lakshmana Das.*
- (11) „ *T. Viswanatham.*
- (12) „ *C. Kandaswami.*
- (13) „ *P. Venkateswarlu.*
- (14) „ *S. Swyamprakasam.*
- (15) „ *V. Gopala Gounder.*
- (16) „ *T. Lakshminarayana Reddi.*
- (17) „ *K. R. Nallasivam.*
- (18) „ *V. P. Pundarikakshacharyulu.*
- (19) „ *V. Balakrishnan.*”

MR. SPEAKER:—“ I take it that the hon. Revenue Minister has the leave of the House to withdraw his original motion and to move his present motion for a Joint Select Committee. (After a pause.)

“ I want to know whether hon. Members want a further discussion of this Bill, on this new motion.”

SRI T. VISWANATHAM:—“ Sir, a few Members who have already given their names may not be disappointed.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ The discussion may continue till 4 o'clock.”

MR. SPEAKER:—“ The motion before the House is—

‘ That the concurrence of the Legislative Council be obtained in setting up of a Joint Select Committee of both Houses consisting

5th November 1952] [Mr. Speaker]

of 28 members to consider the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, 1952 (19 members from the Assembly and 9 members from the Council) with instructions to the Committee to submit its report to this House on or before the 22nd November 1952 and that the following Members of this House be selected to serve on such a Joint Select Committee:—

- (1) The Hon. Sri C. Subramaniam.
- (2) „ M. A. Manickavelu Naicker.
- (3) „ K. P. Kuttikrishnan Nayar.
- (4) Sri K. Rajaram.
- (5) „ C. Muthiah Pillai.
- (6) „ G. Narayanaswamy Naidu.
- (7) „ Y. Manjaya Shetty.
- (8) Janab Kunhi Mohamed Shafee.
- (9) Sri V. S. Sivaprakasam.
- (10) „ L. Lakshmana Das.
- (11) „ T. Viswanatham.
- (12) „ C. Kandaswami.
- (13) „ P. Venkateswarlu.
- (14) „ S. Swayamprakasam.
- (15) „ V. Gopala Gounder.
- (16) „ T. Lakshminarayana Reddi.
- (17) „ K. R. Nallasivam.
- (18) „ V. P. Pundarikakshacharyulu.
- (19) „ V. Balakrishnan.

“ Now, the motion as well as the amendment are before the House.”

IV.—PROGRAMME OF BUSINESS OF THE HOUSE.

SRI T. VISWANATHAM:—“ Sir, I request the Hon. the Leader of the House to give the programme of this House for the information of the Members.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“ Sir, as desired by the House, we have referred the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, 1952, to a Joint Select Committee. As the Council has been summoned to meet on the 17th instant, the earliest time by which we will be getting the Members of the Council nominated for the Joint Select Committee will be 17th. We would require at least 3 or 4 days to submit the report and that is why we have fixed 22nd as the last date for submission of the report by the Joint Select Committee. In consultation with the leaders of parties and also the Members of various groups, we have come to a decision that the Assembly should adjourn on the 7th instant and reassemble on the 24th instant. I hope it will suit the convenience of all the Members.”

[5th November 1952]

SRI C. V. K. RAO:—"On a point of information, Sir, I would like to know what the Leader of the House has decided in regard to the debate on the critical food situation in the State."

MR. SPEAKER:—"The Hon. the Leader of the House will settle it with the hon. the Leader of the Opposition and the House will be informed of that."

III.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(1) THE TANJORE TENANTS AND PANNAIYAL PROTECTION BILL, 1952—cont.

3-10 P.M. SRI C. V. K. RAO:—"అసెంబ్లీ, తంజావూరు కౌలుదార్ల రక్షణ బిల్లును సెలెక్టు కమిటీకి పంపుటకుగాను ప్రతిపక్ష నాయకులు ప్రతిపాదించిన సవరణ తీర్మానాన్ని బలపరుస్తున్నాను, సూత్రపాత్రంగా ఈ బిల్లు ముఖ్యోద్దేశాలను నేను అమోదిస్తున్నాను. నేడు తంజావూరు జిల్లాలో ప్రభుత్వం ఏ పరిస్థితులనైతే ఎదుర్కోవలసివచ్చిందో అట్టి పరిస్థితులు రాష్ట్రమందంతటా ఉన్నాయని ప్రభుత్వంవారు గుర్తించగోరాలను. తంజావూరులోవలెనే ఇతర ప్రాంతాలలో కూడా కౌలుదార్లు భూస్వాముల దౌర్జన్యాలకు గురికావలసివస్తోంది. వ్యవసాయానికి ముఖ్య హంగుదారైన రైతుకు ప్రాధాన్యమీయని దేశం పురోభివృద్ధిగాంచదు. కౌలుదారి సమస్య తరిమిస్తారమైన నాడే అధికోత్పత్తి ఆస్కారముండుంది. ఆపస్తదే కరువు కాటకాలలో అలమటిస్తున్న ప్రజా రాజ్యశాస్త్రి ఈ ప్రభుత్వం ఆడుకొనగల్గుతుంది. కనీసం తంజావూరు జిల్లాలోని కౌలుదార్లకు, కూలీలకు రక్షణ కల్పించే నిమిత్తం ఈ బిల్లును తెచ్చినందుకు ఒక వంక సంతోషపడుతున్నా వేరొక వంక ఆశాభింగానే పొందినామని చెప్పవలసి ఉన్నది. తంజావూరు జిల్లాలో ఇట్టి శాసనం చేయబడుతుందని విన్నంతనే ఇతర ప్రాంతాలలోని భూస్వాములు కౌలుదార్లను తొలగించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఎక్కడ సందర్భాలలో అమాయకులైన రైతులు తొలగింపబడ్డారుకూడా. ఇట్టి పరిస్థితులలో కాలాన్ని వ్యయపరచడం సమంజసంకాదు. ఆరోజు కారోజు వ్యవధి కలిగిన కొరిడి, భూస్వాముల దౌర్జన్యాలు, ఆక్రమ చర్యలు పెచ్చు పెరిగిపోతాయి. అసతి కాలంలో సమగ్రమైన శాసనాన్ని అమలు జరుపకపోయినట్లైతే రైతు లోకం క్లిష్టపరిస్థితులను ఎదుర్కొనవలసివస్తుంది. ఈ సందర్భ పరిస్థితులను తొలగించి వ్యవసాయదారులకు న్యాయం కలుగజేయడం ప్రభుత్వ కనీస ధర్మం. ఈ సవరించాయంతోనే విశ్వసాధంగారు బిల్లును సెలెక్టు కమిటీకి పంపమనిజోరారు. ప్రభుత్వంవారు ఈ సూచనను అమోదింప దలచడంకూడా ముదావహం.

"ఈ ప్రభుత్వం భూస్వాముల ప్రభుత్వంగాను, భూస్వామ్య విధానానికి బోహదమిచ్చే ప్రభుత్వంగాను, కార్మిక కర్షకుల బోపిడిని అరికట్టజాలని ప్రభుత్వంగాను ఎప్పుటికప్పుడు విమర్శిస్తూనేవున్నాము. తంజావూరు కౌలుదార్ల రక్షణ బిషయంలోకూడా ఈ లక్షణాలే గోచరిస్తున్నాయి. ప్రజలను మభ్యపెట్టే నిమిత్తం ఏకో కొన్ని సదుపాయాలను చేస్తున్నామంటున్నారు. కాని వాస్తవ పరిస్థితులేమిటి? తంజావూరు కౌలు రక్షణ ఆర్డినెన్స్ లో ఏ విషయాలు, ఏ లక్షణాలు ద్యోతకమవుతున్నాయి విమర్శించి చూచినట్లైతే ప్రభుత్వం భూస్వాములపై ముగ్గు చూపుతోందని వ్యక్తమౌతోంది. రెక్కలు ముక్కలు చేసుకొని రాత్రునక పగలనక కట్టించి పనిచేసేవాడు రైతు. అట్టి వానికి ఫలసాయంలో యిచ్చిన వాటా ఎంత? కడుపులో నీర్లు కదలకుండా కూర్చోనే భూస్వామికి సొక్రమించేదెంత? ఈ విషయాలు ప్రభుత్వ దృష్టిని

[5th November 1952]

(2) THE MADRAS DISTRICT BOARDS (AMENDMENT) BILL ^a, 1952.

* THE HON. SRI N. SANKARA REDDI:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1952, and move—

'That the Bill be taken into consideration at once.'

"The term of office of the present members of all the district boards except Visakhapatnam and Srikakulam expires on 1st December 1952. But the revision of the Madras Legislative Assembly rolls, which are used for district board elections also, has yet to be completed and according to the present arrangements it is likely to be ready only by the end of February 1953. The possibility of the printed copies of these rolls becoming available only at a later date has also to be taken into account by way of caution. Consequent on the abolition of seats for Muslims, Indian Christians, etc., the strength and the electoral circles of each of the district boards has to be revised after duly consulting the respective district boards. This work would also require some time.

"The Madras Legislative Assembly rolls after they are ready have to be rearranged on the basis of the revised circles and the rolls so rearranged have to be published as the electoral rolls of the district board. It may be stated in this connexion that the municipal elections will continue up to the end of November 1952. The panchayat elections which will begin in the middle of November 1952 are expected to go on for the first few months in the year 1953. Simultaneous elections for both the panchayats and the district boards would dislocate the administrative machinery and inconvenience the candidates who may desire to contest for both and the clash of both the elections has therefore to be avoided. In the result with a view to observe all the formalities statutorily imposed, and to avoid clash of elections to panchayats and district boards, the extension of the term of office of the members of all the district boards except Srikakulam and Visakhapatnam by one year up to 1st December 1953 is proposed.

"The normal term of office of the existing members of Visakhapatnam and Srikakulam District Boards will expire only on 29th December 1953."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1952, be taken into consideration at once.'

Let the hon. Members move their amendments formally. Then the motion as well as the amendments will be before the House for discussion."

SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, I move—

'For the words "at once" substitute the words "six months hence from to-day".'"

SRI C. V. K. RAO:—"I second the amendment."

5th November 1952]

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ Sir, I move—
‘ That the Madras District Boards (Amendment) Bill, 1952, may be circulated for the purpose of eliciting opinion thereon. ’

“ I am not moving my other amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ The motion as well as the amendments are before the House for discussion.”

* **SRI C. V. K. RAO** :—“ Mr. Speaker, Sir, I oppose this Bill and support the amendment that in the place of ‘ at once ’, the words ‘ six months hence from to-day ’ be substituted. As the new electoral rolls for the Madras Legislative Assembly which are to be adopted for district board elections are not ready, it is suggested that the life of the present term of office of the members of the district boards except the district boards of Visakhapatnam and Srikakulam be extended for one year more. This is not a just ground. The reason for this Bill is to retain in office the present undemocratic members of the district boards for one more year. Elections to municipal councils have been held and elections to panchayat boards are going to be held shortly on the basis of the existing electoral rolls. If the revised rolls are not ready, surey elections to district boards should have taken place on the basis of the existing rolls. The Government have trotted out a lame excuse. The ruling party wants to keep in office the heads of district boards for one more year perhaps for their selfish ends. I am afraid that no member of this House who is democratically minded will support such a suggestion. Elections have taken place for municipal councils.

“ The old municipal councillors and the Chairmen before they vacate office in a couple of days have managed to distribute money as soon as possible, even though there was the clear fact of new councillors having been elected. The district board is a bigger field for more mischief and the ruling party giving the undemocratic heads of the district boards a lease of life for a year is most dangerous. We are definitely opposed to such a state of affairs. Even if by a show of hands this party is able to give a lease of life for one year, I am sure the present undemocratic district board members cannot win the favour of the electors. That is a definite fact. It is our duty to see that this kind of arbitrary keeping in office of a set of people is not allowed. Hence I oppose this Bill. It is strange that the Hon. Minister for Local Administration puts forth another argument that the division into wards and all the rest of it takes time. This is lame excuse that he is giving. The whole thing behind this Bill is that somehow or other the present district board members should be kept in office. I bring before the House the charge that has been made against the President of the East Godavari District Board. The state of affairs in East Godavari is not all right. I presume that that is the state of affairs in most places. Are we to allow this state of

4-20
p.m.

[Sri C. V. K. Rao]

[5th November 1952]

affairs in district boards to continue for one year more? This is the question before us now. We cannot allow this state of affairs to continue. There is every opportunity available to conduct elections and to elect persons in whom the people have confidence. With these words, Sir, I resume my seat."

MR. SPEAKER:—"I fix ten minutes for each hon. Member. The hon. Member Sri Vavilala Gopalakrishnaiah will now speak."

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH:—“ఆధ్యక్ష ప్రస్తుతము జిల్లా బోర్డులు ఎప్పుడో పాత పద్ధతిపై ఎన్నుకోబడ్డాయి. ఈ మధ్యన వయోజన వోటింగు అమలులోకివచ్చినది. దీనితోటి మార్పులు వస్తాయని చెప్పారు. నూతన రిజర్వ్ ఎన్నికలపల్ల ఇది కొంత అడుగునపడ్డాయి. ఆ ఎన్నికల ఫలితాలనుబట్టి వీటి విషయములో ఉన్న చిక్కులు సర్దుకొంటామని ఆలోచిస్తున్నారు. ముఖ్యంగా ఇది ప్రజాస్వామికమని ఒప్పుకొన్నప్పుడు, Indian రాజ్యాంగములో ప్రధాన సిద్ధాంతమైనటువంటి వయోజన వోటింగును తప్పని సరిగా అనుసరించవలసియ్యుంటుంది. ఈ విషయాన్ని ప్రపంచమంతా గ్రహించి చెప్పుతున్నది. మనమంతా కూడా చెప్పుతూనే యున్నాము. ఇప్పుడు మన డిజిటల్ వయోజన వోటింగు ఇచ్చాము అంటే, దానితో ప్రజలకు పూర్తిగా అధికారాన్ని ఇచ్చామున్నట్లు. అయితే దీనివల్ల ప్రభుత్వము నకు కొంత చిక్కు ఏర్పడినట్లు అవుతున్నది. ఈ చిక్కులచేతుండా చేసుకొనుటకు ఈ జిల్లా బోర్డులు తీసివేసే విషయము ఆలోచిస్తే ప్రధానమంత్రి ఈ జిల్లా బోర్డులను ఉంచవలసిందే అంటారు. స్థానిక పరిపాలనాకాళామంత్రి తాలూకా బోర్డులు ఉండాలి అంటారు. కాని ఎన్నికల విషయముమీదే, వీటి ఎన్నికలు సరిగా జరపడంలేదు. కొన్ని నియోజకవర్గములలో వోటింగులేదు, చేతులెత్తి ఎన్నుకోవడం ఒకచోట, నిలబడి ఒకచోట, balloting ఒకచోట ఈవిధంగా వివిధ రకాలుగా యున్నది. ఈవిధంగా ఒక సరియైన క్రమము పద్ధతి లేకుండా ఒక్కొక్కచోట ఒక్కొక్క విధానము అనుసరించుట సరికాదు. జిల్లా బోర్డు ఎన్నికలు న్యాయంగా జరగాలంటే, వయోజన వోటింగు పద్ధతిని వెంటనే ఇది జరిపించండి. ప్రస్తుతమున్న జిల్లా బోర్డు Act ప్రకారమే జరిపించండి. లేదా ఏదైనా మార్పులు లేస్తామంటారా, ఈ జిల్లా బోర్డుల Act ను మొత్తంగా మార్చివేసి, ప్రజలకు, ఈ కారణాలవల్ల ఇది మార్చవలసియ్యుంటుంది. ఈ విధంగా మార్చవలసియ్యుంటుంది. మీ అభిప్రాయాలను తెలియజేయండిని అడగండి. ఈ విషయంలో ప్రజాభిప్రాయాన్ని కాబట్టి దానిని గుర్తించి మార్పులుచేయండి. ముందు బోర్డులి రాజా మినిస్టరుగా ఉండినప్పుడు తాలూకా బోర్డులను రద్దుచేసి జిల్లా బోర్డులను మార్చాల్సి అభిప్రాయముతో నియోజకవర్గాలు సర్కిలు చిన్నవైనకొలది వివాదాలు, టేబులు యెక్కువ అశ్రుతవని జిల్లా బోర్డులను రెండుచేశారు. ఇవన్నీ అయిపోయేటప్పటికీ, తుదకు బోర్డులి రాజామే మంత్రివడవని వదులుకొనిపోయేవనిపడింది. ఇప్పుడు పంచాయితీ బోర్డులున్నాయి. బడి ఎన్నికలలో secret balloting పెట్టుకుండా, చేతులు ఎత్తడం, నిలబడి వోటుఇయ్యడం జరుగుచున్నవి. ఈ పద్ధతులన్నీ చాలా అక్రమంగా, అన్యాయంగా ఉంటాయి. ప్రజలకు తమ స్వాతంత్ర్యాన్ని వంతుకొని అభ్యర్థులకు భయపడుతూ, వారికనుకూలంగా వోటు ఇయ్యవలసిన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఈమాదిరి బలవంతంగా వోటు ఇయ్యడమే కాకుండా వారిమీద ఎక్కువ కష్టమూర్తాలు పెావనిపడతాయి. కనుక మీరు నిజంగా ప్రజలకు వోటింగు హక్కు ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాల ననుసరించి ఇవ్వవలెనుకొంటారా, అయితే వారికి స్వయంనిర్ణయం చేసుకొనేందుకు అనుకూలంగా secret balloting పట్టి ఎన్నికలు జరపవలసియ్యుంటుంది. ఇప్పుడు అటువంటిపరిస్థితి ఏర్పడింది కాబట్టి,

5th November 1952] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

ఈ secret balloting ఇవ్వక తప్పదని, అయితే దీనినుండి తమకు రాబోయే ప్రతి
కాల పరిస్థితులను సరిదిద్దుకొని వాటిని ఎదుర్కొనుటకు నియోజకవర్గములలో కొన్ని
మార్పులు తీసుకోవచ్చే ఉద్దేశ్యముతో ఈ ఎన్నికలను జరపుటలో కాలయాపన
చేస్తున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. నియోజకవర్గములలో కొన్ని మార్పులు వచ్చాయని
అందుకని నియోజకవర్గములలో కొంతమార్పు చేయవలసియన్నదనే నెపముమీద
ఈ ఎన్నికలను వెనుకకు నెట్టివేస్తున్నారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నూతన రాజ్యాంగం
ప్రకారం నియోజకవర్గాలు ఈ విధముగా విభజించేముందే ఆక్రడిట్ అల్యుమ్లను నిర్ణ
యించుకొని వారి కనుకూలంగావుండే వద్దలైన నియోజకవర్గాలు నిర్ణయించారని ఆంధ్ర
ప్రదేశ్ సంపాదకీయండు వ్రాసింది నాకు జ్ఞప్తికివస్తున్నది. ఇప్పుడు నియోజకవర్గములను
ఎందుకు మారుస్తున్నారంటే, ఏ సభ్యుణ్ణి ఏ నియోజకవర్గములో నిలబెట్టితే, వివిధంగా
ఎన్నికలలో నెగ్గగలడు, ఆ నియోజకవర్గములో పరిస్థితులు అనుకూలంగా చేసేందుకు
ఆ నియోజకవర్గానికి అతనికి అనుకూలంగా ఉండే విధమైన గ్రామాలు చేర్చితే సరిపోతుం
దనే ఉద్దేశ్యముతో ఇప్పుడు నియోజకవర్గములలో ప్రభుత్వము మార్పులు తెస్తున్న
దని చెప్పుచున్నారు. కనుక ఎన్నికలను ఈ నెపముతో వెనుకనెట్టుతూ,
ఈ లోకాల పరిస్థితులన్నీ సర్దుకోవచ్చుననే ఆలోచిస్తున్నారు. ఈ ప్రభు
త్వము కులచూరు status quo అని చెప్పుచూ యంటారుకాని, కొన్ని అధివృద్ధి
నిరోధకచర్యలను ప్రయత్నిస్తూ యుంటారు. కనుక నేను చెప్పనది ఏమంటే, మీరు
ప్రజాసమైక్యతగా పోవాలంటే ఇప్పుడు ఉన్న జిల్లా బోర్డుల ఆర్టు ప్రకారమే ఎన్నికలు
వెంటనే జరపండి, లేదా ఆర్టును మార్చాలంటే, మొత్తము ఆర్టువంతా పూర్తిగా
మార్చవేస్తూ ఈ విషయములో ప్రజాభిప్రాయాన్ని రాబట్టి, ఆ ప్రకారం చేయండి.
ఇప్పుడు ఎన్నికలేదా జరపవలసిందే, దీనిపల్ల ప్రజాభిప్రాయాన్ని తెలుసుకొనే అవ
కాశముండుంది, ఎన్నికలలో ప్రజలు వారి స్వయంస్ఫర్యం ప్రకారము ఎవరిమీద
వారికి నిజముగా విశ్వాసమున్నదో వారిని ఎన్నుకొనేందుకు వారికి అవకాశముందాలి.
ఇప్పటికే ఈ జిల్లా బోర్డు ఎన్నికలు చాలా అలస్యమైనవి. కనుక ప్రజలు వారికి విశ్వాస
మున్నటువంటివారిని ఎన్నుకొనే అవకాశము ఇవ్వవలసియుంటుంది. ఏ మార్పులు
తెచ్చినా ప్రజాభిప్రాయాన్ని కనుగొనవలసి యుంటుంది. లిటిఫుపరిచాలన పోయి
ప్రజాస్వామ్యము విచ్ఛిన్నతరువాత, ఒక్క శాసనసభ్యులకు మాత్రమే కాదు అధికార
ముండవలసింది. ముర్రోద్రనాత్ ఔసర్జీ “Democratic Swaraj” అనే ఒక
పుస్తకములో జిల్లా బోర్డులకు సర్వాధికారాలు ఉండాలి. పోలీసుమీదను, అధికవిధా
నము తెనను తదితర అన్ని విధానములయందును, అయిన జిల్లాల పరిపాలనా పద్ధతుల
యందును వీరికి సర్వాధికారముండాలని చెప్పినాడు. కనుక మీకు ఏ మార్పులు తీసుకు
రావాలన్న ప్రజాభిప్రాయాన్ని రాబట్టుకొనుట అత్యవసరము. కనుక మీరు చేయ
దలచుకొన్న మార్పులను ప్రజల యెదుట పెట్టి, మీరు ఆ విధంగా propose చేస్తున్నం
దుకు వారిజాలు తెలుపుతూ, ప్రజాభిప్రాయాన్ని తెలుసుకోవలసిందని కోరుతూ,
ఈ తీర్మానాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నాను.”

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

* SRI G. NAGABHUSHANAM:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, 4-30
I support the motion of the Hon. Minister for extending the term p m.
of the district board members. The reasons the Hon. Minister has
given are very convincing. They are very real. It is necessary
that there should be sufficient time for making proper arrangements
for election of panchayat boards which are innumerable. I, as one
who is well acquainted with rural conditions (and every hon.
Member also knows), know that there will be lot of troubles when

[Sri G. Nagabhushanam] [5th November 1952]

panchayat board elections take place, and that a good deal of police bandobust will be required. If the district board elections should take place at the same time when panchayat board elections are held, there will be confusion. We have very creditably conducted the last elections to the State Assemblies and Parliament. Even international critics stated that 18 crores of people who went to the polling booths and have exercised their franchise, without any trouble, and that elections went on peacefully. We have won international admiration. Therefore, it is necessary that we should conduct our elections in a peaceful manner. Hon. Members speaking from the opposite side are interested in creating confusion and trouble in our country. Therefore, they are opposing this motion which is a realistic and practical one. There are difficulties in the maintenance of law and order. If we take the present police strength into consideration, it is highly inadequate and insufficient to meet the present demands. We have not increased our police strength. Our revered leader C. Rajagopalachari on the other hand has disbanded the special police force at Bellary and six hundred people have been sent home. Hence, we have a limited number of policemen to meet the demand. Hon. Members who are sitting on the opposite are interested in creating confusion and disorder and that is the reason why they say that extension of time should not be given. Our object is to maintain peace, law and order. Therefore, Sir, it is necessary that there must be sufficient time at the disposal of the Government."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU:—"On a point of order, Sir. 'Disorder' అనేది Parliamentary ఆర్డర్ కాదు. తెలుసుకోరాదు."

DEPUTY SPEAKER:—"Disorder is not an unparliamentary word. The hon. Member Mr. Nagabhushanam will continue his speech."

SRI G. NAGABHUSHANAM:—"I have not used any unparliamentary language, and I do not know why the hon. Member is so angry with me. I am only stating the facts."

SRI C. V. K. RAO:—"On a point of order, Sir. I have given notice of an amendment to the Government motion. The hon. Gentleman on the other side made reference to me and said that those who moved amendments to the Government motion . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"This is not a point of order. The hon. Member will please resume his seat."

SRI C. V. K. RAO:—"But you have not listened to me completely. You may please . . ."

DEPUTY SPEAKER:—"It is not a point of order. The hon. Member cannot argue it with me once again."

* SRI G. NAGABHUSHANAM:—"Sir, I submit that extension of the period is necessary for the Government to conduct

5th November 1952] [Sri G. Nagabhushanam]

peaceful elections, as they did in respect of the elections for the State Assembly and the Parliament. We have won international reputation regarding those elections. I submit that panchayat board elections are taking place in the rural areas for the first time in the history of India. It is necessary that the Government, responsible to the people, must take proper precautions and make arrangements for police bandobust. For all these things, the Government require police and other officers. Therefore, when panchayat board elections take place, it is not wise and practical to conduct district board elections also. It will only lead to confusion. The suggestion that the time asked for will be utilized for the purpose of putting in members who are very convenient to the Congress party, is really very reprehensible. On the other hand there are practical difficulties. Particularly, when we have abolished the seats for Muslims, Christians and Anglo-Indians, we have to make re-adjustment of the constituencies. We have to re-allocate the constituencies, and for re-allocation we require time. Therefore, the Government certainly require time to observe all formalities and conduct these elections properly. It is not possible to do things all too quickly. Sir, I support the motion of the Hon. Sri Sankara Reddi."

SRI C. PULLA REDDI:—“అధ్యక్షా, జిల్లా బోర్డులకొరకు పాడి గించు ఉద్దేశంతో తెచ్చిన ఈ లిజ్టును నేను వ్యతిరేకిస్తున్నాను. ఈ లిజ్టును ప్రతిపాదిస్తూ గౌరవనీయులగు మంత్రిగారు ఇచ్చిన కారణాలు చాలా అసంతృప్తి కరంగా ఉన్నవి. జిల్లాబోర్డు ఎన్నికల గడువును పాడిగించుటను సమర్థిస్తూ మంత్రిగారు వోటర్ల జాబితాలు సవరింపబడలేదని, వాటి సవరణకు మరింత కాలము పడుతుందని చెప్పారు. కర్నూలు జిల్లాకు సంబంధించిన తవరకు వోటర్ల లిస్టులు సవరింపబడ్డాయి. ఆ విధంగా ఇతర జిల్లాలలో చేయబడకపోవడం ప్రభవ్యలోపమే కాని వేరుకాదు. ప్రభవ్యం ఆలవ్యంచేసి ఎన్నికల గడువును పాడిగించడంవడం, ప్రజావిశ్వాసాన్ని కోల్పోయిన జిల్లా బోర్డు ప్రెసిడెంటుల అధికారాన్ని హెచ్చుచేయడం ఎంతమాత్రం సమర్థనీయమైన విషయంకాదు. అంతేకాకుండా ఇప్పుడున్న జిల్లాబోర్డు సభ్యులు 1949 వ సంవత్సరములో వోటింగు హక్కుగల నూటికి 10, 12 మంది ప్రజలచేతనే ఎన్నుకొనబడినారు. కాని నేటి పరిస్థితులు వేరు. వయోజన వోటింగు హక్కు ప్రజలకు దఖలు చేయబడింది. ఆ హక్కును వినియోగించుకొనేవారు గత సాధారణ ఎన్నికలకు తమ ప్రతినిధులను ఎన్నుకొన్నారు. నేడు కాంగ్రెసుకు ప్రజలలో ఎంత తలకుబడి ఉన్నదో మంత్రిగారికి తెలియనటువంటి విషయంకాదు. కాంగ్రెసువారు ప్రజల అదరణ్ని కోల్పోయినారు. నేటి జిల్లా బోర్డు అధ్యక్షులలో చాలామంది ఎన్నికలలో ఆపజయం పొందారు. ప్రజావిశ్వాసాన్ని కోల్పోయిన అట్టివారిని యింకను అధికారములో ఉంచడమనేది ప్రజాస్వామ్య సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధంగాదా అని ధర్మసమూలను వల్లించే రాజకీయాలచారిణిని ప్రశ్నిస్తున్నాను. జిల్లాబోర్డులపరిపాలన ఈ నాడు సక్రమంగా కొనసాగుచుబడుతుందే. ప్రజలు నేటి పరిస్థితులకు విసిగి వేస్తారు. ప్రభవ్యాధికారులు కూడా అట్టి అభిప్రాయంతోనే ఉన్నారు. ఈ మధ్య మా కర్నూలు జిల్లా బోర్డు పరిపాలనగురించి సస్పెక్షిస్తూ జిల్లా కలెక్టరుగారు కూడా అట్టి అభిప్రాయాన్నే వెల్లడించారు. అయినప్పటికి అటువంటి జిల్లా బోర్డుల కొరకు కూడా పాడిగించుటకు కారణం ఏమిటి? బహుశః కాంగ్రెసు గోత్రములు నేడు జిల్లా బోర్డు అధ్యక్షులుగా ఉండుటే దీనికి కారణమై ఉండవచ్చు.

[Sri C. Pulla Reddi] [5th November 1952]

“జిల్లా బోర్డులు సెరవేర్చవలసిన విధులలో విద్యావిషయం ముఖ్యమైనటువంటిది. అందులాను ముఖ్యంగా ప్రాథమిక విద్యాప్రాప్తి విషయంలో జిల్లా బోర్డులు నిర్వహించే పాత్ర ఎంతైనా ఉంది. 500 ల జనాభా ఉన్న గ్రామాలన్నిటిలో జిల్లా బోర్డు ప్రాథమిక పాఠశాలలు నిర్వహించవలసిన నిబంధన ఉన్నది. కాని, రాయలసీమలో ఎక్కువ గ్రామాల జనాభా 200 లు, 300 లు మాత్రమే ఉండుటవల్ల అనేక గ్రామాలలో పాఠశాలలు లేక ప్రజలు చాలా ఇబ్బందులు పడవలసివస్తుంది. ఈ విషయమై జిల్లా బోర్డులు ఎట్టి సౌకర్యాలు కలుగజేయకలేదు. అంతేగాక ఉపాధ్యాయులకు జీతము లను కూడా జిల్లా బోర్డులు సకాలంలో ఇవ్వలేకుండా ఉన్నాయి. మా జిల్లాలో ఉపాధ్యాయులలో రెండు, మూడు నెలలుగా జీతాలులేవు. ఈ పరిస్థితులలో ఉపాధ్యాయులు వివిధంగా చదువు చెప్పగలరే ప్రభుత్వంవారు గుర్తించగోరారు. అంతేగాక జిల్లా బోర్డులు సరిగా జీతాలు యివ్వకపోయినను, ఉపాధ్యాయులను, పంతులమ్మలను, పంతులయ్యలను పెసిడెంటుగారు ఆయన ఇష్టానుసారంగా ఒక చోటినుంచి మరొకచోటుకు transfer చేస్తున్నారు. కొద్దిచేతి జీతంతో కాలం వెళ్ళబుచ్చలేక నానాబాధలు పడు చున్న ఉపాధ్యాయులను చీటికి మాటికి బదిలీలు చేసి వేధించడం దురన్యాయమని మనవి చేస్తున్నాను. దీనికి రోడుగా జనరల్ ఎన్నికలలో కాంగ్రెసువారికి సంభవించిన ఎన్నిక ఫలితాలవల్ల, జిల్లా బోర్డు అధ్యక్షులు, రెండు వ్యతిరేకంగా వోటుచేశారని అనుమానించిన ఉపాధ్యాయులను ఎన్నో ఇబ్బందులపాలు చేస్తున్నారు. వారిని జిల్లాలోని దూర ప్రాంతాలకు బదిలీలు చేస్తున్నారు. కాంగ్రెసువారు చేస్తున్న ఈ దురన్యాయాలను ఇప్పటికైనా కట్టినట్టించాలి.

“విద్యా విషయంలోవలెనే రోడ్ల విషయంలో కూడా జిల్లా బోర్డుల పరిపాలన చాలా లోపభూయిష్టంగా ఉన్నది. 1941 వ సం॥ నందికొట్కూరునుంచి కంద్యాలవద్దను మూడు, నాలుగు లక్షల రూపాయలు వెచ్చించి మట్టి రోడ్లు వేశారు. ఈ పని సంవత్సరములలో అది చాలా పాడైపోయింది. అయినప్పటికీ దానికి సరి ఆయిన మరమ్మతులు లేవు. ఇలాగే అనేక విషయాలలో జిల్లా బోర్డులు లోప భూయిష్టంగా నిర్వహించబడుతున్నాయి. జిల్లా బోర్డు సభ్యులు, అధ్యక్షులు ప్రజా విశ్వాసాన్ని కోల్పోయారు. వారు తనాడు ప్రజలకు ప్రాతినిధ్యం వహించగల సీటిలోలేరు.”

4-40
P.M.

THE HON. SRI N. SANKARA REDDI:—“Sir, the points that are being raised by the hon. Gentleman Sri Pulla Reddi are not relevant to this subject. He is speaking on the general administration of the district boards.”

SRI T. VISWANATHAM:—“Sir, I submit that a Bill which seeks to prolong the life of the district boards invites criticisms on all the aspects of local administration and, therefore, all the remarks made by the hon. Member are relevant.”

DEPUTY SPEAKER:—“The hon. Member Sri Pulla Reddi may continue his speech.”

SRI C. PULLA REDDI:—“జిల్లా బోర్డుల ప్రస్తుత పరిపాలన చాలా లోపభూయిష్టంగా ఉన్నదని, నాటి కాంగ్రెసు పాలకులు ప్రజా విశ్వాసాన్ని కోల్పోయినారనే నా నిశ్చితానివాయము. ఈ విషయం శంకర రెడ్డిగారికి అలజడి కలిగించి ఉండవచ్చు. జిల్లా బోర్డు పరిపాలన గురించి ఆయనకు తెలియనట్టి విషయంకాదు.

5th November 1952] [Sri C. Pulla Reddi]

వెంటనే ఎన్నికలు జరుపవలసి ఉన్నదని, ఈ బోర్డు అధ్యక్షులను ఇంకొక మాత్రం అధికారంతో ఉంచరాదనే విషయాలు ప్రభుత్వ దృష్టికి తేవలసేవాటిని తెలియ చేస్తున్నాను.

“గత ఆరు సంవత్సరముల పరిపాలనా ఫలితంగా కాంగ్రెస్ పలుకుబడి కోల్పోయింది. ఈ పోయిన ప్రతిష్ఠను తిరిగి సంపాదించుకొనే ఉద్దేశంతోనే జిల్లా బోర్డుల గడువు పెంచటానికి ఈ కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం ఈ ఎత్తు ఎత్తింది. కాంగ్రెసు వారి పాలన ఇంక కొంతకాలం సాగనిచ్చు తలంపులో చేయబడిన తుట్టచే ఉంది.

“అంతేకాకుండా minority లను సరిఅయిన ప్రాతినిధ్యం ఇచ్చు విషయంలో కూడా ప్రభుత్వంవారు ఆలోచించవలసిన కోరుతున్నాను. నిజమైన ప్రజాస్వామిక సూత్రాలను ఈ ప్రభుత్వం అనుసరించదలచిస్తున్నారే ఈ బిల్లును ఉపసంహరించు కొని వెంటనే ఎన్నికలు జరుపవలసిన కోరుతున్నాను.”

SRI P. THIMMA REDDI:—“Mr. Speaker, Sir, the presentation of this Bill to-day is a surprise to many hon. Members. From the recent speeches of the Hon. the Minister for Local Administration, people were expecting the coming into being of new taluk boards and the abolition of district boards. But it is surprising that the Government should take a decision to postpone the elections to district boards. Sir, there are a lot of doubts about the administration of the district boards. They seem to be different governments under one Government. There are districts like Krishna and Guntur which get nearly half a crore of rupees or even more as income and there are other districts like Chittoor which get Rs. 10 lakhs or Rs. 12 lakhs. From this it can be seen that the requirements of the districts are the same but that the income varies from district to district. Why should there be this sort of difficulty? As and when the work of the district boards is taken over by the Government, the work regarding education can very well be handed over to the District Educational Officers and there will be no need for the existence of the district boards, as we see, because except the president and the vice-president, there is nobody moving about in the districts for the sake of administration. The members of the district boards meet once in a month or two, only to receive the agenda and the travelling allowance and then go back home. Resolutions are moved in respect of which the president says, ‘Agreed, agreed’. Nothing else takes place. As such, I feel that no useful purpose will be served by continuing the district boards.

“Sir, the Government should have looked after the financial position of the district boards. I am told that there is a Federation of District Boards. The President of that Federation is a Member here. But I do not know why at the time when the General Budget was discussed, the need for improving the financial position of the district boards was not pressed on the Ministry. Nearly twelve years ago the Government took over the motor vehicles taxation from the district boards. This tax was a big source of income for the district boards and it yielded a large amount. When the Government took over the motor vehicles taxation, they fixed a particular amount to be paid to the district boards. Now the

[Sri P. Thimma Reddi] [5th November 1952]

income from this tax has gone up ten or fifteen times. But still the Government have not thought fit to improve the financial position of the district boards. When the financial position is not sound, why should the district boards exist at all? Why should the little amount, that the district boards are at present collecting by way of taxes, be spent on the travelling allowance of the president, the vice-president and the members of the boards? That money could be profitably spent on some other things like the construction of a small hospital or a road. Under these circumstances, I feel there is no need for these district boards at all. All the same, the Government feel that they should exist.

" Sir, my humble suggestion is this. Most of the presidents of the district boards contested in the General Elections, and I would say that such of those presidents who succeeded in the elections, should continue as presidents till some other elections come off and such of those people who were defeated, should be removed and Special Officers should be appointed in those districts, because those people have lost the confidence of the electorate. That is why many hon. Members feel that the district boards must be abolished for the present and till the elections are again held, Special Officers should be appointed who can carry on the administration with better knowledge. As one of the hon. Members, Sri Pulla Reddi, has mentioned, the recent elections have had great repercussions on the employees of the district boards. It is a fact and it is the experience of almost every Member sitting here that the teachers, who helped the presidents standing as candidates for election to the Legislature, have got comfortable positions and all conveniences, whereas those teachers, who did not co-operate with the presidents who stood as candidates for election, are miserably suffering now. I know in my neighbouring districts some teachers have been dismissed from service on account of this. The Hon. the Ministers for Local Administration and Education may say, 'Let such cases be brought to our notice'. But how many cases can be brought to the notice of the Ministers? Is the Minister to pay attention to every such case? I say, 'No'. The papers are merely sent back to the districts and nobody knows where those papers go afterwards. These poor teachers are suffering. We are feeling the pinch of their suffering as Members of the Legislative Assembly. Every man feels, 'The M.L.A. from my district should look after me and solve my difficulty'. This fact has come to my notice. But I know most of the Members are unable to reach the Ministers and even if they reach the Ministers, they are unable to get the necessary information. Therefore, every case that is brought to the notice of the State Government is a failure in that respect. Everything depends upon the weight of the officer and the urgency of the case. The teachers are suffering very much and, therefore, I feel that the presidents who have been defeated in the General Elections deserve to be replaced by Special Officers.

" Then, Sir, it was mentioned by the Hon. Minister, while the Bill was moved, that it took a lot of time to redistribute the seats. May I submit that all the seats are there and that only certain

5th November 1952] [Sri P. Thimma Reddi]

seats have been reduced? The latter seats are only general seats. There will be a change only with regard to them. If there are 52 seats in a district board, only some eight of them will be reduced and they will have to be converted into general seats. It will take only a few hours to refix these seats. If there is an appeal, it can be disposed of in a week or ten days. Therefore, the work of redistribution of seats will not take more than ten days. As such, this excuse will not be a proper one for postponing the elections.

“ Then, there cannot be a big change in the voters’ lists, if they are revised. After all, in every village the names of about 50 people may have to be deleted and those of some 50 people may have to be added. Anyhow the number will remain almost static, because within the one and a half years since the electoral rolls were prepared, I do not think that many people have died. Even famine has not killed many people. People somehow exist. So, there is not going to be a big change in the electoral rolls and the revision of the rolls is also not going to change the fate of the people who are going to seek election now. In view of these facts, let us have the elections as early as possible. Let us not give scope to anybody to indict the Government for postponing the elections for this reason or that reason and with this view or that view. Now, are the municipal elections standing in the way? No. We are adjourning the House itself for about fifteen days so that we may look after the municipal elections. Therefore, let us have the district board elections next month or, as the hon. the Leader of the Opposition Sri Viswanatham says, let us have them within six months. I feel six months’ time is not too long a period. Or even we can hold these elections within three months.

“ I would like the Minister for Local Administration to give an assurance to this House that elections would be held as early as possible. He could very easily give an assurance in this House. The Hon. Minister said that elections have to be postponed as there was no time. I don’t see any reason why the Government should postpone the elections for one year. One year is too long a period, because people are already suffering very badly in the districts. I would submit that the Education Minister and the Minister for Local Administration should investigate into cases in which teachers have been very unreasonably transferred from one taluk to another; and in many cases teachers were transferred to places even beyond 150 miles. Some of them have been dismissed for no reason. They have asked for the reasons for their dismissal, but nobody is forthcoming to give the reasons for their dismissal. Will the Government take effective steps to go into such cases and set right the malpractices obtaining in some of the district boards? The Government should take steps to appoint Special Officers in the case of all district boards, the presidents of which were defeated in the recent General Elections.”

4-50
P.m.

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to oppose the amendment moved by hon. the Leader of the Opposition. He says that the Bill can be postponed for six

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [5th November 1952]

months. His idea seems to be to bury once for all this Bill. As we all know, the term of office of the present members of the district boards will cease on the 1st December 1952, and if we now postpone this Bill for six months, it will mean that we don't want the district boards to continue, and create a vacuum from 1st December 1952. Thus by moving for the postponement of the consideration of the Bill the hon. Member Sri Viswanatham has found a subtle way of doing away with the present district boards whose life this Bill seeks to extend. I feel, Sir, that he is not justified in moving for the postponement of the Bill just now.

“Sir, I have got a feeling that the future of these district boards should be considered *de novo*. We are all awaiting eagerly, the results of the ensuing panchayat elections under the Village Panchayats Act, we have given more powers to these panchayats and we must see how far they are able to do useful work in their villages.”

* SRI T. VISWANATHAM:—“Sir, the hon. Gentleman, opposite has misunderstood me. My idea in moving the amendment was not to do away with these district boards. The effect of my amendment is that elections should be held according to the schedule originally proposed, under the old rules by 1st December 1952. That is the effect of my amendment.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY:—“Sir, the hon. the Leader of the Opposition knows fully well that elections cannot be held at such short notice. Panchayat elections are to take place on 15th of November. As such, the hon. Gentleman ought to know that elections to district boards cannot be held before 1st December 1952. That is why I say that his idea is only to bury this Bill and also create a vacuum in district board administration.”

SRI T. VISWANATHAM:—“I will conduct the elections in 15 days.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY:—“Whatever it is, Sir, I would like to repeat that the future of these district boards should be examined *de novo*. We must examine and see how far these boards have been able to perform useful work in the matter of Local Self-Government. We should also see whether these boards are functioning properly and whether we should give them more and more powers or whether we should reduce the powers already given. At present, the district boards are running a few schools here and there and are maintaining a few dispensaries and hospitals. They are also maintaining some of the district board roads. Now, after the formation of the Provincial Highways Department, most of the roads previously maintained by district boards have been taken over by the Provincial Highways Department, and they are maintaining the roads very well. Take for instance the roads in Tanjore district: I can say for certain and without fear of contradiction that the roads taken over by the Highways Department have been very much improved. I should also say that there are some very good district board roads in

5th November 1952] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

Tanjore district, especially after the Highways Department have taken over some of the main roads in that district, as the district boards have to keep pace with the Highways Department. Therefore, we should carefully examine how these district boards are functioning. We are all aware, Sir, of the many factions and politics in the case of some district boards. Already, the hon. Member, Sri Thimma Reddy has given us a picture as to how things are going on in the district boards of his area and as to how some of the presidents who stood as candidates in the recent General Elections were defeated and how some of the teachers who refused to work for the presidents were transferred or dismissed. In the past we have had considerable troubles, disputes and local animosity whenever district board elections took place. I feel, Sir, that we have had enough of elections already and it is therefore better that the future of the district boards are looked into carefully before a decision is taken in regard to the holding of fresh elections. The Hon. the Minister for Local Administration has rightly said that the electoral rolls have to be revised and delimitation made before fresh elections could be ordered. We noticed many malpractices that were prevalent in the recent municipal elections. Most of the voters were, it seems, provided conveyances to go to the polling stations. The rules that were applied for the General Elections were not applied to the Municipal Elections. If elections are to be held under the old rules and the old Act, it would be injurious and unfair. That is why I am saying, Sir, it is better to postpone the elections to a later date, and in the meantime the rules may be revised and arrangements made for proper elections to be conducted under the rules so revised.

"Sir, most of the district boards have been functioning for the last three years. We do not know what useful work they have done in this period. We only know that they have opened a few new schools here and there or a few dispensaries. The most important function of maintaining the district roads was very sadly neglected by many of them. They have not attended to this important matter. I feel that it is one of their main functions. In these circumstances, I request the Hon. Minister for Local Administration to examine the whole question *de novo* before making up his mind in regard to the holding of fresh elections for district boards.

"With these few words, I oppose the amendment moved by the Leader of the Opposition and support the Bill. I wish to thank you, Sir, for having given me an opportunity to express my views on this Bill."

SRI G. LATCHANNA:—"On a point of information, Sir, may I know how much time has been allotted for the discussion of this Bill?"

DEPUTY SPEAKER:—"Till 5-30 p.m."

* SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, I requested the hon. the Leader of the House to allot as much time as was desired by the

[Sri T. Viswanatham] [5th November 1952]

hon. Members and in my calculation, I think it would take us over to the sitting day-after-tomorrow. I think the Leader of the House has given his consent by being silent."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"As the hon. Leader of the Opposition says that he would take my silence as consent, I wish to say that I only told him that as the debate developed we might see whether it was absolutely necessary to carry it over to the 7th November also. But from the trend of the discussion on this Bill, I feel that it is not necessary to waste further time on it. Anyway, let us see for half an hour more and then decide."

5 p.m.

* SRI R. KRISHNAN:—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, ഏതുകൂടാ

പോലെയുള്ള എലക്ടറൽ ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞിട്ടു, ആ മാസത്തിന്നു മുമ്പ് നടന്നു. എത്രയേറെ നടത്തങ്ങൾ സാധിക്കുമോ അത്രയേറെ നടത്തണം എന്നുണർന്നിട്ടു പറയുവാൻ ഉണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്പോഴുള്ള District Board ന്റെ പഴയ സമ്പ്രദായമനുസരിച്ച് നടത്തിയ Election ന്റെ District Board കളാണ്, അന്നു നടന്ന Election ന്റെ അനുമതി അധികരിച്ചു നടന്നിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ നടന്ന അനുമതി മേൽക്കടത്തം ആൻ മേരിൽ കണ്ടിറങ്ങുന്നത് അത്രയും ഉപരികമായിരിക്കാൻ സമയമില്ല. പ്രായപൂർത്തിയായവർക്ക് അടിസ്ഥാനത്തിൽ നിർമ്മാണത്തോടൊത്തുള്ള District Board കളെ കഴിയുന്നതേറെ മാനദണ്ഡം തീരും. ഇന്നു ഇരുപത്തിയഞ്ചു വയസ്സായ പ്രായപൂർത്തിയായ എല്ലാവർക്കും Vote ചെയ്യുവാൻ അധികാരമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മോട്ടർ വീച്ച് പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന പട്ടികയിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ആരംഭിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഗ്രാമമേഖലാസ്തലങ്ങൾ വീടുകളിൽ ചെന്നുപോയി കിട്ടിട്ടു, സ്വന്തം വീട്ടിലുള്ളവരുടെ ഇളക്കിട്ട പേരുകളെ Voters list ന് ചേർക്കുന്നുണ്ട്. എത്രയും 21 വയസ്സ് പ്രായം തികഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരുടെ പേർ വിട്ടുപോകാറിട്ടുണ്ട്. ഇതു ജനാധിപത്യ ഭരണത്തിന്നു വളരെ അപകടമാണ്. List തയ്യാറാക്കുവാൻ കൊടുത്ത നിർദ്ദേശത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചെയ്യാൻ മതിയെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നറിയില്ല. ഇതു മറുപട്ട്, ഇതുകഴിഞ്ഞ മിനിസിറ്റർ നിർമ്മാണ മന്ത്രി Indelible ink ഉപയോഗിക്കുന്നതു കൊണ്ടു വളരെ അധികം അധികരിച്ചു നടന്നിട്ടുണ്ട്. കള്ള വേട്ടകൾ കണ്ടുപിടിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നിട്ടുണ്ട്. പൊതു നിർമ്മാണപ്പരിഷ്കരണ വ്യവസ്ഥയായ നിലവാണ്. Voters വാമനങ്ങളിൽ voting സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു ചെല്ലുവാൻ പാടില്ല എന്നു പൊതു നിർമ്മാണപ്പരിഷ്കരണ നിയമം കല്പന മിനിസിറ്റർ നിർമ്മാണപ്പരിഷ്കരണ ബോധകരായിരുന്നില്ല. എത്രയും voters സ്ഥലങ്ങളിൽ കള്ള വാമനങ്ങളിലാണ് voting സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നത്. മൈനർ നിയമയന്ത്ര ബോർഡ് നിർമ്മാണപ്പരിഷ്കരണ ബോർഡ് സമ്പ്രദായം ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചതായും കേൾക്കുന്നു. സ്വതന്ത്രമായി മോട്ടർ വേളകളുള്ളവർ പലർക്കും വികാരം നേരിടാനിടവരുത്തുന്ന സമ്പ്രദായമാണു് ഒരു ജനാധിപത്യ ഭരണത്തിനുള്ളിൽ ജനപ്രതിനിധികൾക്കു അധികം അധികം അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കണം. ജില്ലാ ബോർഡ് കൾക്കു ജില്ലാഭരണത്തിൽ കാര്യമായ പങ്കു വഹിക്കാൻ കഴിയണം. ഇന്നത്തെ നില അത്രയും തദ്ദേശ ഭരണ സ്ഥാപനങ്ങൾക്കുള്ള വളരെ പരിമിതമായ അധികാരവേലമാണ് ജനപ്രതിനിധികൾക്കുള്ളത്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് പരാധികാരം കാണുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ജനാധിപത്യ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ഒരു പ്രസ്ഥാനം വരുത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു അധികാരങ്ങൾ കൂടുതൽ അനുവദിക്കണമെന്നു ധ്യാനമന്ത്രി പറയുന്നു. ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജനങ്ങളാൽ നിർമ്മാണപ്പരിഷ്കരണവുമോ? ഗവണ്മെന്റ് നിയമിക്കുന്ന ഇത്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു കൂടുതൽ അധികാരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന ജനാധിപത്യസിദ്ധിയിൽ തന്മയി വിശ്വസിക്കും. ഇത്രയും സംഗതകൾ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയ്ക്ക് വെട്ടുത്തുന്നതോടൊപ്പം കഴിയുന്ന മേൽക്കടത്തം ഡിസ്ട്രിക്ട് ബോർഡ് നിർമ്മാണപ്പരിഷ്കരണ വേണ്ടുന്ന നടപടികൾ എടുക്കാൻ അടവുവെച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ கனம் உப-சபா நாயகர் அவர் னே ! தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சாங்கிரஸ் கட்சி ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது

5th November 1952] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

ஜில்லா போர்டு தேர்தலை ஒத்திப்போடுவதின் காரணமாக அங்கே யுள்ள ஆரம்ப ஆசிரியர்களின் நிலைமை மிகவும் கஷ்டமாக ஆகிறது என்பதோடு மட்டுமல்ல; எங்கள் ஜில்லாவில் பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் காரர்கள் பெருவாரியாகத் தோற்றுப் போனதின் காரணமாக, அவ்வாறு தோற்றுப் போனவர்களை இன்று ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருந்து கொண்டு வருவதன் காரணமாக சாங்ஷன் செய்யப்பட்ட பல ரோகனை எல்லாம் இன்று கவனிக்கப்படாத நிலைமையிலிருக்கின்றன. தென்னாற்காடு ஜில்லா போர்டுத் தலைவர் அவர்களும், உதவித் தலைவரும், ஜில்லா போர்டு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் கணகசுபை பிள்ளையவர்களும் தென்னாற்காடு ஜில்லா காங்கிரஸ் தலைவர் வெங்கடகிருஷ்ண ரெட்டியார் அவர்களும் தேர்தலில் தோற்றுவிட்ட காரணத்தால் பொதுத் தேர்தலிலே அவர்களுக்கு ஒத்தமைக்க மறுத்த ஆரம்ப ஆசிரியர்களை ஊர் ஊராக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பொதுத் தேர்தலில் ஜில்லா போர்டு பிரிவிடண்டு ஒவ்வொரு ஆரம்ப ஆசிரியர்களையும் அணுகி தேர்தலில் தனக்காக உழைக்காவிட்டால் ராஜ்நாமாச் செய்துவிடவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள் அம்மாதிரி வடபகுதியில் ஒரு ஆசிரியர் தனவேல் செட்டியார் என்பவர் அவரை ஆதரிக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டு ராஜ்நாமாச் செய்து விட்டு வெளியே வந்திருக்கிறார். அப்படி ராஜ்நாமாச் செய்யாதவர்களை தாலுகாவிற்குத் தாலுகாவாக ஒரு மாதத்திற்குள் பல இடங்களுக்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்ல முடியாத கொடுமைகளையெல்லாம் அவர்களுக்கு இழைத்திருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட தோற்றுப்போன ஜில்லா போர்டுத் தலைவரும் அவருடைய சகாக்களும் இன்னமும் தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று தேர்தலைத் தள்ளிப் போடுவது கொஞ்சம்கூட சரியாகாது. அவர்களால் ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகளோடு கூட பொது மக்களுக்கு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இன்னல்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஈண்டிர் திம்மா ரெட்டி அவர்கள் சொல்லியதைப் போலாவது பொது மக்களால் தங்களுக்கு வேண்டமென்று இந்தப் பொதுத் தேர்தலில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள் யார் ஜில்லா போர்டுகளில் பதவி வகித்தாலும் அதை ரத்து செய்துவிட்டு தேர்தல் நடத்தாவிட்டாலும் அதிகாரத்தை ஜில்லா கலெக்டரிடமோ, அல்லது வேறு அதிகாரிகளிடமோ ஒப்படைக்க வேண்டியதுதான் ரொம்பவும் சரியானது, நியாயமானது என்று சர்க்காருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“பதி வாங்கும் படலமாக ஆரம்ப ஆசிரியர்களை அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டேயிருக்கும் விஷயத்தை 12 எம்.எஸ்.ஏ. ஆகிய நாங்கள் கையொப்பமிட்டு ஒரு மகஜரை முதன் மந்திரி ஸ்ரீ ராஜ்கோபாலாச்சாரி யாரிடம் சென்ற கூட்டத்தின் போது நேரில் சமர்ப்பித்தோம். கல்வி மந்திரி அவர்களிடமும் இதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறோம். ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களிடமும் முறையிட்டுக் கொண்டோம். ஆனால் இது வரை யாரும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிற எங்களுடைய கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப் படுகின்றன. திட்டமான கேஸ்களை எடுத்துக்காட்டியும், யார் யார் எந்தெந்தத் தேதியில் எங்கிருந்து மாற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லியும் கூட இதுவரை எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. எந்த ஆசிரியராவது அவர்களுடைய குறைகளை நீக்கிக் கொள்வதற்காக எங்களை அணுகினால் உடனே ஜில்லா போர்டிலிருக்கிறவர்கள் அவர்களுக்கு மேலும் மேலும் தொந்தரவுகளையே விளைவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் இந்தத் தேர்தலைத் தள்ளிப் போடக்கூடா தென்று நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். திட்டக்குடியில் ஒரு ஹைஸ்கூலை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்லி ஒரு காங்கிரஸ் கமிட்டியை அங்கே நிறுவினார்கள். ஆனால் அங்கே அந்த காங்கிரஸ் கமிட்டி சரியாக வேலை செய்யவில்லை, பணம் வசூலாகவில்லை, பொதுமக்களும் அவர்களுக்கு ஆதரவு காட்டவில்லை. அதன் பிறகு பொதுமக்களைக் கொண்டு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து பணம் வசூலித்து என். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களை அழைத்து வந்து அஸ்திவாரக்கல் நாட்டினார்கள். உழைப்பாளி கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த விழாவில் கலந்துகொண்டார்கள் என்

[Sri A. Govindaswami Nayagar] [5th November 1952]

பதற்காக ஜில்லா போர்டில் இருக்கக் கூடியவர்கள் முதலில் அனுமதி தந்த அந்தக் கட்டிடம் கட்டுவதற்குத் அனுமதி கொடுக்கவில்லை. பொது மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்த பணம் அப்படியே இருக்கிறது, இருந்தும் பொதுமக்கள் காங்கிரஸை ஆதரிக்கவில்லையென்பதற்காக காங்கிரஸுக்கு விரோதமாக கோழிப் பெட்டியில் வோட்டுப் போட்டார்கள் என்பதற்காக இன்றைக்கு அந்த உயர் நிலைப்பள்ளியில் கட்டிடம் கட்டுவதற்கு அனுமதி தராமல் தடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள்—ஜில்லா போர்டு காங்கிரஸ் தலைவர்கள். அது மாத் திரமல்ல, இன்னொன்றைச் சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஜில்லா போர்டு தலைவர் ரோடு டிராபிக் போர்டில் ஒரு மெம்பராக இருக்கிறார். பல முதலாளிகள் இந்த காங்கிரஸ் காரரை ஆதரிக்கவில்லை என்பதற்காக பலருக்கு ரூட் சாங்ஷன் செய்யப் படாமல், அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுவருகிறது. மேலும் ஒன்றைச் சொல்லுகிறேன். லைபிரரி கமட்டியில் எங்கள் ஜில்லா போர்டு தலைவர் இருக்கிறார். அவருக்கு லைபிரரி என்றால் என்னவென்றே தெரியாதென்பதை நான் மிகவும் வெட்கத்துடன் தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. காங்கிரஸ் நிர்வாகத்தில் ஒரு மினிஸ்டர் எழுதத் தெரியாத ஒரு தலைவரான எங்கள் ஜில்லா போர்டுக்கு இன்று இருக்கிறார் என்பதை நான் வெட்கப்படாமல் எப்படிச் சொல்ல முடியும். காரியதரிசி மினிஸ்டர் எழுதிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது இவர்கள் இருக்கவேண்டிய அவசியம் தான் என்னிருக்கிறது? எங்கு பார்த்தாலும் பள்ளிக்கூடங்களைத் திறக்கவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களுக்கு கட்டிடங்கள் கட்டவேண்டும் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பேது எங்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே எல்லா பள்ளிக்கூடங்களையும் மூடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கட்டிடங்கள் கட்டாமல் இருப்பதற்கு என்னென்ன தடங்கள் விதிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவையும் தாங்கள் பொதுத் தேர்தலில் மக்களால் ஆதரிக்கப்படவில்லையென்ற காரணத்திற்காகச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ரோடுகளெல்லாம் செப்பனிப்பட்டு பட்டவல்லையென்பதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தேர்தல் நடத்தவேண்டுமென்றால் அதற்கு வோட்டர் லிஸ்ட்டுகள் இன்னும் தயாராகவில்லையென்று சொல்வதில் கொஞ்சம் கூட அர்த்தமில்லை. அப்படியிருக்கும்பொழுது நீங்கள் ஏன் முனிசிபல் தேர்தலை நடத்தினீர்கள் என்று நான் கேட்கிறேன்? தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் காங்கிரஸ் கட்சியின் நிலைமையென்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். கடலூரில் 32 ஸ்தானங்களுக்கு 10 ஸ்தானங்களே இவர்களால் பிடிக்க முடிந்தது. பாக்கி 22 ஸ்தானங்களை எதிர் தரப்பார் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிதம்பரத்தில் காங்கிரஸ் பெருமையாகத் தோற்று இருக்கிறது. விழுப்புரத்தில் எதிர்க் கட்சியாருடன் போட்டியிட காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் யாருமே முன்வரவில்லை. ஆகையால் ஜில்லா பூராவும் காங்கிரஸ் கட்சி, மக்களால் பரக்கணிக்கப்பட்டு வரும்பொழுது ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் மாத் திரம் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருக்க வேண்டிய காரணம் என்னவென்றுதான் நான் கேட்கிறேன்? மக்களுக்கு என்ன கெடுதலை உளைவித்துக் கொண்டிருந்தாலும், ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்கு என்னென்ன தீங்கை விளைவித்துக் கொண்டிருந்தாலும், சென்னை சர்க்காரின் ஆட்சி பீடத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியிருப்பதாலும், கல்வி அதிகாரிகளையெல்லாம் காங்கிரஸ் சர்க்கார் கண்காணித்து வருகிறதென்பதாலும், தேர்தலைத் தள்ளிப்போட அவர்களால் முடியும் என்ற காரணத்தாலும் தான் கேள்வி மறை இல்லாமலிருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் சென்ற கூட்டத்தின் போதே கணம் முதல் அமைச்சரிடம் மகஜர் சமர்ப்பித்திருக்கிறோம் ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியிடம் ஜில்லா போர்டு ஊழிய விளக்கினோம். கல்வி அமைச்சரைக் கண்டு விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் இருந்தும் இன்றைய தினம் வரை எந்த நடவடிக்கையும் அவ்விஷயமாக எடுக்கப்படவில்லையென்றால் நான் என்ன சொல்லுவது? ஸ்ரீமேலாவது நாங்கள் சமர்ப்பித்த மகஜரை அவர்கள் எடுத்துப் பார்க்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில ஆசிரியர்கள் ஒரே இடத்தில் 19 வருஷங்களாக இருந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் சிலரை ஒரு மாதத்திற்குள் ஆறு இடங்களுக்கு மாற்றப்படுவானென். இதற்கு காரணம்தான் என்ன?

5-10
p.m.

5th November 1952] [Sri A. Govindaswami Nayagar]

இதை மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரிக்கவில்லையென்பதற்காக ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குப் பிராவி டெண்ட் பண்டியிலிருந்து கடன் எடுக்க அனுமதிப் பதிலில். ஜில்லா கல்வி அதிகாரி அனுமதியில்லாமலேயே இம்மாதிரி 150 டிரான்ஸ் ரிகள் நடந்திருக்கின்றன. இம்மாதிரியான அக்கிரமங்கள் நடக்காமலிருக்க வேண்டுமென்றால், ஆரம்ப ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உடனே அளிக்க வேண்டுமென்றால், தேர்தலைத் தள்ளிப்போட்டு காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக நடத்தவேண்டும். ஜில்லா போர்டு தேர்தலை ஒத்திவைக்கிறதினால் பொது மக்களுக்கு எந்த விதத்திலும் நன்மை கிடையாது. பொதுத் தேர்தலிலே தோற்றுப்போன சந்தானம் ஐயங்காருக்கு கவர்னர் பதவி கொடுத்தது போல பொதுத் தேர்தலிலே தோற்றுப்போன திரு. சீனிவாச பண்டாச்சிக் கு ஜில்லா போர்டிலே தலைவர் பதவியை நீடித்துக் கொடுக்க ஆசையிருந்தால் தான் தேர்தலை ஒத்திப்போட வேண்டும்.”

* SRI R. SIDDANNA GOWD :—“ அஃதே, ப்ரஹ்மணுசு வு யா ஸ்நாநிக பரிபாலனா ப்ரஹ்மணுசு ப்ரஹ்மணுசு நோ ப்ரஹ்மணுசு ப்ரஹ்மணுசு ரெண்டு மூன்று காரணங்கள் ப்ரஹ்மணுசு. ఈ ప్రభుత్వము తెచ్చుటకు మొదటి కారణము కొత్తగా electoral rolls తయారుగావలెను, అవి తయారు అగుటకు ఇంకను కాలవృధి అపసరమయ్యవలయు, రెండవ కారణము కొత్త Constitution మేరకు మున్సిలరును, ట్రైబ్యునలును రిజర్వ చేయబడిన రిజర్వ స్టీను జనరల్ స్టీలుగా మార్చించి క్రొత్త సర్కిళ్లను ఏర్పాటుచేసే విషయముల కొంత వ్యవధి కావలసి యవ్వవలయు మంత్రారు ప్రభుత్వము. ఈ విషయముల District Boards term ముగియుటకు ఇంకను ఆరు మాసములు ముందుగానే Local Administration Department నుండి కొన్ని District Boards ను revised circles ఏర్పాటు చేసే విషయముల ఉత్తరువులు పంపించి ప்రభుత్వమువారు కాలయాపనకొరకు తప్పించుకొంటున్నారు. కొన్ని జిల్లా బోర్డులనుండి కావలసిన సమాచారమును ముందుగానే తెప్పించకుండా క్రొత్త circles ఏర్పాటుచేయవలసిన ప్రభుత్వా తప్పించుకొనుట విమన్యాయమా వారే ప్రభుత్వంపై ఉంటుంది. ఆరు మాసములకు ముందుగానే కావలసిన సమాచారము తెప్పించుకొని దానికి సరియైన కాలములో మూడు ఏండ్ల లోపల కొత్తగా ఎన్నికలు జరుపుటకు తగిన ఏర్పాట్లు చేయించినట్లయితే చాలా సమంజసముగా ఉండేది. పాత electoral rolls వయోజన ఓటింగు పద్ధతిపైన తయారుచేయబడియున్నవి. ఆ ఎన్నిక పట్టికపైన కొత్త ఎన్నికలు జరుపుటకు విమన్యాయమిది ఉన్నదని అడుగుతున్నాను. కొత్తగా తయారుచేయబడు electoral rolls పైననే ఎందుకు ఆధారపడినట్లయియున్నది? దీనికి వేరే కుంటి సాకులు ఉన్నవి. జిల్లా బోర్డులలో యంతవరకు యీ కాంక్రెట్ పద్ధతులు వేసిన దుష్కరిచాలన లోని చిక్కులను సర్దుచాలు చేసుకొనుటకున్నా, వేసు పరిపాలనలో వసు కాంక్రెటు పార్టీ బలంచేసార్యకొను ముద్దేశంతోను ఇప్పుడు యీ జిల్లా బోర్డుల term ను పొడి గొందుటకు యత్నించుతున్నారు. అంతేకాకుండా, వెనకటి జిల్లా బోర్డులు ప్రాతినిధ్యము వహించడము లేదు వయోజన వోటింగు పద్ధతిపైన జనరల్ ఎన్నికలు జరగవలసినవిగావున్నవి

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

“మరియు తెలుగు జిల్లాలో నాకు తెలిసినంతవఱకును నూటికి ఆరవై డెబ్బై వంతులు జిల్లా బోర్డు ప్రెసిడెంట్లుగా వున్నవారు Legislative Assembly ఎన్నికలలో నిలబడి ఓడిపోయినారు. కాబట్టి యింకను జిల్లా బోర్డు పరిపాలన జరపడానికి వారికి ఇకమిదట చిలాటివాక్కున్నా లేదు. ఈ జిల్లా బోర్డుల ఎన్నికలు శీఘ్రంగా జరిపినట్లయితే ప్రభ

[Sri R. Siddanna Gowd] [5th November 1952]

5-20
p.m.

త్వమువారికికూడ వేరు, ప్రతిష్ఠలు కలుగును. మరియు తాలూకా బోర్డులను స్థాపించి, వాటికి ప్రాధాన్యం యివ్వవలయునని స్థానిక పరిపాలనా మంత్రి శ్రీ శంకరరెడ్డిగారు అంటున్నారు. జిల్లా బోర్డుల అధికారిములను పగ్గింపనని నేను చెప్పడములేను. జిల్లా బోర్డు అధికారిములన్నియు, గవర్నమెంటు డిపార్టుమెంటు తరపున చెప్పు staff ను వేసి నడుపుతున్నారు. రోడ్ విషయం Highways Department కునూ, విద్యా విభాగము Educational Officer కునూ యిచ్చియున్నారు. అందువలన యిది జిల్లాబోర్డుల అధికారంతో నిమిత్తం ఎందుకో తెలియడంలేదు. ఉదాహరణకు Elementary Education ను, ఈ జిల్లా బోర్డులు జయప్రదముగ నిర్వహించడం లేదు. Elementary Education కు ఎంత శ్రమంగా ప్రాధాన్యంయిస్తే అంత మంచిది. జిల్లా బోర్డు అజమాయిషీలో ఈ Elementary Education ఉన్నత వరకు, విద్యా వ్యాప్తి జయప్రదముగా జరిగదు. తాలూకా బోర్డులు ఉండినంతవరకు, ఈ విద్యావిభాగము సక్రమంగా విరుగుతూ వచ్చింది. వీలనవగా, ప్రజలకునూ, ఉపాధ్యాయులకునూ, ఈ తాలూకా బోర్డు ప్రతినిధులకునూ, సన్నిహితసంబంధం ఉంటూఉండేది అటువంటిప్పుడు, విద్యావిభాగములో ప్లుటటువంటి లోటుపాట్లను సరిదిద్దుటకు అవకాశంవుండేది. ఇప్పుడు, ఈ జిల్లాబోర్డులకు jurisdiction ఎక్కువ అగుటచేత, విద్యావ్యాప్తి జరుపుటకు, జిల్లా బోర్డులకు అవకాశం లేకుండా ఉన్నది. అందువల్ల విద్యావ్యాప్తి చాలా పీనస్సితోనే వచ్చింది. ముఖ్యంగా మన దేశం దారిద్ర్యంతోనూ, నిరక్షరాస్యతతోనూ నిండి యున్నది. అందువలననే, మన దేశము అభివృద్ధి చెందలేకుండా ఉన్నది. విద్యా వ్యాప్తికి మన చేతులలోనే ఉన్నది. కాబట్టి మన దేశములో నిరక్షరాస్యతను నిర్మూలించజేసి విద్యను improve చేసుకొనవలయునన్నచో, మన జిల్లా బోర్డులనుంచి ఈ విద్యా పరిపాలనను తొలగించి District Educational Officer కిది అప్పగిత పెట్టవలెను. తాలూకా, జిల్లా బోర్డుల పరిపాలననుగురించి ఒక విషయము నేను చెప్పడము కున్నాను. తాలూకా బోర్డుకున్నూ, జిల్లా బోర్డుకున్నూ నేను 20 సంవత్సరములుగా ప్రిసిడెంటుగానున్నూ, మెంబరుగానున్నూ ఉండి చాలా అనుభవము సంపాదించి యున్నాను. వీటియొక్క పరిపాలన వివిధంగా జరిగినదో నాకు చక్కగా తెలుసును. ముఖ్యంగా, ఈ తాలూకా బోర్డులు, జిల్లా బోర్డులు ఉపాధ్యాయులమీద అధికారిము చెలాయించుటకున్నూ, వీలుఅయినట్లుగా transfer లు చేస్తూ అక్రమంగా శిక్షించుటకు ప్రయోగపడేవి. ఉదయినునాకుండా, ఈ బోర్డులకు President గా ఉన్నవారికి గాని, వారి పార్టీ మెంబర్లకుగాని ఎన్నికల సమయములో ఈ ఉపాధ్యాయుల సహాయము చేయనిపడల వారిని transfer మొదలయినవి చేస్తూవుండేవారు. ఇదంతయు అన్యాయమని చెప్పుతున్నాను. గనుక ఈ జిల్లా బోర్డులకు Elementary Education పై గల సంబంధంతోగీనే యిది ఈ జిల్లాబోర్డులు చేయవలసిన విషయమి ఉండదు. అప్పుడు ఈ జిల్లా బోర్డులకు యిచ్చే గవర్నమెంటు గ్రాంట్లు కాబడి మరొక విధంగా ఖర్చుచేయబడవచ్చును. అందువలన ఈ జిల్లా బోర్డులను ఎత్తివేయమని నేను కోరుతున్నాను. కాబట్టి విద్యాశాఖామంత్రిగారు ఈ విషయములలో తీవ్రంగా మోచించ వలసియున్నది. ఈ విషయములన్నియు ప్రూర్తిగా పరిశీలించగలందులకు, ఒక కమిటీని ఏర్పాటుచేసి వారి రిపోర్టును తయారుచేయించగలందులకు కోరుతున్నాను. ప్రభుత్వము వారు యిప్పుడు ఎన్నికలను postpone చేయడానికి యత్నించడమనేది చాలా విచారకరంగా ఉన్నది. Leader of the Opposition, Sri T. Viswanatham గారు చెప్పిన సలహా చాలా బాగావున్నది. శ్రీ తిమ్మరెడ్డిగారు నూదా మంచి సలహా యిచ్చారు. శ్రీ విశ్వనాథంగారు ఆరు నెలల గడువు చెప్పారు కాబట్టి ఈ సలహా తీసుకొని ఎలక్టునులు జరుపుటకు మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. గనుక యిప్పుడు ప్రభుత్వవారు తెచ్చిన

5th November 1952] [Sri R. Siddanna Gowd]

తీర్మానమును వ్యతిరేకిస్తూ ఉన్నాను. నేను చెప్పినది జిల్లాబోర్డుల ఉపయోగమునకే, రాబట్టి ప్రజాపరిపాలనకు సంబంధించినంతవరకు జిల్లాబోర్డులు ప్రజలకు యేవిధంగాను ఉపయోగపడనందున, ఈ జిల్లాబోర్డులు ఎత్తివేస్తేనే కాగాడునునని ఘంటాపథంగా చెప్పుతున్నాను. ప్రభుత్వంవారికి ఈ జిల్లాబోర్డు పరిపాలన ఎట్లా జరుగుతున్నది తెలిసినప్పటికీ, వారి పార్టీలను బలపరచుకునే నిమిత్తం, యిప్పుడు ఈ తీర్మానం తెచ్చినాను. కనుక ఈ ప్రభుత్వమువారి తీర్మానమును నేను వ్యతిరేకించుచు, మా Opposition Leader అయిన విశ్వనాథంగారు ప్రతిపాదించిన సవరణను బలపరుస్తున్నాను."

MR. SPEAKER:—"The Hon. the Leader of the House."

SRI T. VISWANATHAM:—"Is he winding up the debate, Sir?"

MR. SPEAKER:—"No, he is not."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, this is a very simple measure and an innocent one. I had absolutely no idea of intervening in this debate. But unfortunately, some hon. Members have taken this occasion to attribute motives to the Government for bringing forward this measure. It has been said by several hon. Members on the other side that this Government are anxious to continue the various presidents of district boards, who belong to the Congress party, in office for another year, and that too, presidents who are committing various atrocities, as was suggested so very forcefully by the hon. Member, Mr. Govindaswami. I may assure this House through you, Sir, that we had and have absolutely no such idea. It is not with any idea of perpetuating any presidents in office that the Government have brought forward this measure. I may assure hon. Members that we had not the remotest idea that we should continue Congress Presidents in power. But what is the reason? I would like to explain it. After all, our general election was over only in February last. After that we assumed office and then we were faced with the situation that elections had to be held to municipalities and district boards in the normal course. We considered that in the interests of the State as a whole—leave alone parties—it would be unwise to have a State-wide election. It should be clearly understood by hon. Members that elections to district boards would be elections on a more extensive scale, and more intensive also, than the general election because there will be many more candidates and many more contests. We had to consider whether it would be good in the interests of the State to throw the whole State again into the frenzy of election so soon. What are the existing conditions in the State? We are passing through a period of acute famine not only in Rayalaseema but in other parts also where we are facing acute scarcity conditions. We had to take a decision, therefore, whether we should spend so much money at this juncture on another election. It is not only a question of spending money. We have to spend all our energy in it if we are to conduct another election. So, as a responsible Government—as persons responsible for the good of the State—we decided that it was better to postpone the elections than have them in the existing conditions. That was the main reason which prompted us to postpone this election."

[Sri C. Subramaniam] [5th November 1952]

5.30 p.m. “Some hon. Members argue that there are some district board presidents who are committing atrocities, that they belong to the Congress and therefore this Government want to continue them in power. After all, if we belong to the Congress party we are interested in the popularity of the Congress organization and also the Congress party. If as a matter of fact certain presidents belonging to the Congress party are committing atrocities, to that extent it is a slur on the Congress organization and the Congress party as such. Therefore if we want to continue these presidents who are committing atrocities, certainly we are not doing any good to the Congress organization. Therefore, please don't impute motives that we want to continue these presidents in office for our own purpose. Certain allegations were made and it was also pointed out that complaints were given to this Government in respect of a certain president of a district board, and that nothing has been heard about it. I enquired about it. The hon. Member made the allegation without even enquiring whether the matter was under enquiry or not. He made the further allegation that simply because the complaint came from the other side it had been ignored and no enquiry was made. Let me assure the hon. Members in this House to whichever party they may belong that whenever a complaint is made an enquiry is made, a thorough enquiry is made, into the allegations contained in the complaint and we always try to do justice. Therefore, let me assure the hon. Member Mr. Govindaswamy Nayagar that if he has made a complaint it has not been thrown into the waste paper basket but whatever action is necessary is being taken and the result of the enquiry will be communicated to him. So also the hon. Member Mr. Thimma Reddi made certain allegations that school teachers were being transferred from one taluk to another and they are being victimized. If my hon. Friend Mr. Thimma Reddi is prepared to give the actual grievances of any particular teacher or teachers certainly we will go into the matter, make enquiries and whatever is possible will be done. Let me here assure hon. Members that it is not in our own interest that we should allow them, especially if those presidents belong to our party, to commit wrongs because it reflects not only on us but on the entire organization as such.

“Therefore, we are interested in the proper working of the Congress organization and in the proper conduct of Members belonging to the Party. Therefore let it not be said here that it is in the interests of those district board presidents that we have brought forward this Bill. It is only in the interest of the entire State—in the entire interest of the people who have to face a critical situation—that the measure has been brought forward. We were all hoping that the failure of the South West monsoon will be the end of our troubles, and we will have a good North East monsoon. But unfortunately it looked as if it began well but now we do not see any sign of the monsoon breaking. We do not know how we are going to fare. Under these circumstances, do hon. Members really suggest that we should have a State-wide election for all these district boards? And after all, what are

5th November 1952] [Sri C. Subramaniam]

the powers of these district boards? If this is realized, hon. Members will certainly not prefer a State-wide election for the district boards at this juncture. Rather we must canalise all our energies and all our resources to meet the critical situation which is facing us. Let us not be disheartened. It might be a critical situation but let us not get disheartened. Let us all get ready for the challenge if it comes and meet it boldly, bravely and courageously. Instead of that let us not be thinking of elections and let us remember, once elections come, party feelings go high, and each party begins to work for its own end and success. Hon. Members know what an election means. When an election atmosphere is created we are unable to think of anything else. Under these circumstances, I would request the hon. Members on the other side in the name of the people who are suffering and in the name of the people who have got to undergo greater ordeals, not to oppose the motion, but on the other hand help Government so that they might postpone the elections.

“Sir, the hon. Member Sri C. V. K. Rao made an allegation. He said: ‘Here is a Government which wants to have an undemocratic administration in the district boards to continue’. I know when a Communist says, ‘undemocratic administration’, what it is. I know it has a technical meaning. When the president belonged to his side or when a thing is in his favour, it is all democratic administration and the president is a peoples’ representative. But if the president does not belong to his side, he is always undemocratic and an enemy of the people. All these slogans we know. Therefore don’t be carried away by the slogans like ‘undemocratic Governments’, etc. Let us face facts as representatives of the people who are facing a great ordeal. In the name of the people and not in any party spirit I appeal to hon. Members, to pass this motion. I assure hon. Members of the House that whatever grievances are brought to our notice, if they are real, we will try to rectify them. Let that not stand in the way of postponing the elections. It would divert all our attention in a new direction altogether. With these words I support the motion.”

* SRI A. RATHINAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணைமீது கனம் திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் அளித்த பதிலை அனைவரும் அறிந்திருப்பார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்த பிரேரணை மக்களுக்கு அவசியமானது. ஜனப்பிரதிநிதிகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் ஜில்லாக்களிலேதான் மக்கள் அவசியம் பிரதிநிதி சேவையை எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஜில்லாக்களின் பெரும்பான்மையான பிரதிநிதிகள் இந்தச் சபையிலே வீற்றிருக்கிறார்கள் என்றாலும், ஜில்லாக்களில்தான் ஆங்காங்கே மக்களுடைய குறைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

“சென்ற சட்டசபைத் தேர்தலிலே ஜில்லா போர்டுகளிலே காங்கிரஸ் தோழர்கள் அதிகமாகப் போட்டியிட்டார்கள். ஆனால், அவர்கள் தோல்வி அடைந்தார்கள். குறிப்பாக, எனது ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லா போர்டுத் தலைவர் அவர்கள் போட்டியிட்டார் என்றால், அவர் அமோகமாக வோட்டுக்ளைப் பெறாமல் அவர் தோல்வியுற்றிருக்கிறார். என்றாலும்கூட அவர் இன்றும் கூட தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்குத் தலைவராக இருக்கக் கூடிய காரணத்தால் அவருக்கு யார் யார் வோட்டு போடவில்லையோ, அவர்

[Sri A. Rathinam]

[5th November 1952]

களுக்கெல்லாம் சதி செய்திருக்கின்றார். சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக அவர் செய்து வரும் சதி மிக பிற்போக்கான தன்மையில் இருக்கிறது. அவர் காங்கிரஸ்காரராக இருக்கின்றார் என்ற காரணத்திற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. இந்த மாதிரியான நடவடிக்கை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் நடப்பது கண்கூடு.

“தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எதிராக போட்டோப் வரக்கள் பறையர்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர். இன்னும் இதைப்போன்ற வர்கள் ஜில்லா போர்டுத் தலைவரின் ஆட்சியில் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். தென்னாடு மாவட்டத்தில் காங்கிரஸ் தோல்வியடைந்ததற்கு முக்கிய காரணம் எதுவென்றால் பிற்பட்டோர் மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் காங்கிரஸ்காரர்களுடைய ஆட்சியிலே அவர்கள் செய்துவந்த தில்லுமுல்லு களைக்கண்டு காங்கிரசுக்கு எதிராக போட்டு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத்தான் என்னுடைய ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலே காங்கிரசானது அபேரகமான தோல்வியே அடைந்திருக்கிறது. அப்படி தேர்தலிலே தோற்றுவிட்ட அவர்களே இன்றும் அந்தத் தலைமையில் இருக்கின்றார்களென்றால், ஆரம்ப உபாத்தியாயர்களுக்கு அவர்கள் கொடுத்து வரும் தொல்லைகளைச் சொல்லிமுடியாது. ஆரம்ப உபாத்தியாயர்களென்றால் அவர்கள் அத்தனைபேரும், 95 சத விசதம் பிற்பட்ட வகுப்பினரும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரும் ஆவர். எனவே, போர்டு தேர்தல் உடனடியாக ஜனநாயக ரீதியில் அமைக்கப்படவில்லையென்றால், அதற்கு இலக்கானவர்கள், சென்ற தேர்தலிலே காங்கிரசுக்கு எதிராக போட்டு போட்டவர்களாகிய பிற்பட்ட வகுப்பினர்தான். அதாவது ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் 100 மைல், 20 மைல், 50 மைல்களுக்கப்பால் மாற்றப்படுவதும் இன்னும் அதி அக்கிரமமான செயல்களுக்கும் அவர்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். எனவேதான் நாங்கள் ஜில்லா போர்டு தேர்தல்களை உடனடியாக அரசாங்கம் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். இல்லை யென்றால் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் பதிலுக்கு நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன்.

“அதாவது, ஜில்லா போர்டு தேர்தல் உடனடியாக நடத்தப்படவில்லை யென்றால் சென்ற தேர்தலிலே போட்டியிட்டு தோற்ற ஜில்லா போர்டுத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்களென்றால் அவர்களை அப்பற்றப்படுத்தி, அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களை அந்த இடத்தில் அமர்த்தி வைத்தால்தான் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் மிக நன்றாக நடக்கும். அது மக்களுக்கு உகந்ததாக இருக்கும். அத்தனை வாக்காளர்களும், ஜனநாயக ரீதியில் நம்பிக்கையுள்ள மக்கள் அத்தனை பேரும் இவ் வரவேற்பார்கள். அரசாங்கத்திற்கு உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று விருப்பம் இல்லையென்றாலும்கூட, சென்ற தேர்தலிலே தோற்றுப்போனவர்கள் ஜில்லா போர்டுத் தலைவர்களாகவோ, ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களாகவோ இருப்பார்களாயினாலும் அவர்களை அப்பற்றப்படுத்துவதே ஜனநாயக ரீதியில் நியாயமாகும். எனவே, ஜனநாயகத்தின் பேரால் நான் கேட்கிறேன்; அவர்களை ஜில்லா போர்டுகளிலிருந்து நீக்கவேண்டும். அவர்களுக்குப் பதிலாக அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுடைய அல்லது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனப்பிரதிநிதிகளையோ அந்த இடத்தில் உடனடியாக அமர்த்தவேண்டும். அது தற்காலிகமாக இருந்தால்கூட பரவாயில்லை. அரசாங்கம் எந்த தேதியில் தேர்தல் நடத்துகிறார்களோ அப்போது சரிப்படுத்திக்கொள்ளலாம். எனவே, எந்த ஒரு நோக்கத்தோடு மக்கள் விரும்ப வில்லையோ அந்த பிரதிநிதிகள் இன்னம்கூட ஜில்லாபோர்டில் இருந்துகொண்டு மக்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கிறார்களென்றால், இந்த மாதிரி தொல்லைக்கு அரசாங்கத்தை அறைகூவுவதா அல்லது பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அவர்களிடம் கூறுவதா என்று மக்களுக்குத் தெரியவில்லை.

“நாங்கள் மகஜர் சமர்ப்பித்தாலும்கூட அது சரியான ரீதியில் அல்லது குறிப்பாக சரியானமுறையில் மக்களுக்குப் பதில் சொல்வது கிடையாது. எதோ நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர நடவடிக்கை எடுத்ததற்கு அத்தாட்சி ஒன்றுமில்லை. எத்தனையோ மகஜர்கள், பிராதுகள், புதர்கள் செய்திருந்தாலும்கூட, ஆட்சியாளர் அதை இங்கு

5th November 1952]

[Sri A. Rathinam]

மங்கும் அனுப்பிக்கொண்டு போஸ்டாபீஸ் வேலை மாதிரி செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர மக்களுடைய நன்மையைக் கருதி காரியங்களைச் செய்வது கிடையாது.

“ மரண அறிக்கை, கொலை, சண்டைகள், சச்சரவுகள் பல இடங்களில் நடந்ததைப்பற்றி நான் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவித்திருந்தும் கூட இன்று அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்தாச த தெரியவில்லை. 5-40 P.m.

“ கொடுக்கப்பட்ட கேள்விகள்கூட இன்று சட்ட மன்றத்திற்கு வரவில்லை. பல முக்கியமான பிரச்சனைகளைக் குறித்து கேள்விகள் கேட்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளுக்கு சட்ட மன்றத்தில் பதில் அளிக்கப்படாமல் அந்தக் கேள்விகள் இருட்டடைப்பு செய்யப்படுகின்றன, என்றால் என்ன போன்ற தோழர்கள் சும்மா இருக்க முடியவில்லை.

“ ஜில்லா போர்டுகளில்தான் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களைப்போன்றவர்களுக்கு ஏதாவது நன்மைகள் செய்யமுடியுமே தவிர, பாட்டாளிகளுக்கும், பிற்படைவர்களுக்கும் செலக்ரியமான காரியங்கள் இந்த அரசாங்கத்தில் பெரிய உத்தியோகத்திலுள்ள நாங்கள் ஒன்றுச் செய்யமுடியாது. நாங்கள் ஜனப் பிரதிநிதிகளாக சட்டசபைக்கு வந்திருக்கிறோம். ஆனால், மக்களின் நலனுக்கான காரியங்களுக்கு மக்கள்கள் அனுப்பப்படும்போது, அவர்களுக்கு ஏதாவது தொந்தரவுகள் ஏற்படும்போது, அதற்குப் பரிசாரம் காண முடியாமல் இருக்கிறது. தாலுகா போர்டுகளிலும், ஜில்லா போர்டுகளிலும்தான் அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மை செய்யமுடியும். எனவே, அப்படிப்பட்ட தாலுகா போர்டுகளும், ஜில்லா போர்டுகளும் மற்றவர்களுடைய கையில் இருக்கும்போது அந்தப் பதவிகள் காங்கிரஸ்காரர்கள்கையில் இருக்கும்போது, தோற்கடிக்கப்பட்ட நபர்களிடத்தில் இருக்கும் போது மக்கள் எந்த நிரந்தரமான நியாயத்தைப் பெறமுடியும்? எந்த வசதியைப் பெறமுடியும்? அப்போர்ப்பட்ட நிர்வாகத்தை அழிக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் அறைகூவுகின்றோம். மக்களுக்கு அவசியமில்லாத பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள், தலைவர்கள், நிர்வாகிகள், பிரதிநிதிகள் இருந்துகொண்டு நடத்தும் நிர்வாகத்தைக் கண்டிக்கிறோம் என்பதற்காக அதனை ஒத்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லா போர்டு தேர்தலை ஒத்திப் போடுவதில் நியாயமில்லை. அதனை உடனே நடத்தவேண்டுமென்று நாங்கள் இந்த சபையில் அறைகூவல் விடுகிறோம்.

“ ஜில்லா நிர்வாகத்திலிருந்து ரோடுகளை யெல்லாம் இப்பொழுது கவர்ன்மெண்டு எடுத்து நடத்துகிறது. பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள் போன்ற ஒரு காரியம்தான் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தில் இருக்கிறது. சிறு சிறு ரோடுகள் போடுகிறார்கள். ஜில்லா போர்டு நிர்வாகிகள் கண்துடைப்பு வேலை செய்கிறார்களே தவிர, குறிப்பாக மக்களுக்கு நன்மை செய்வதைக் காணோம்.

“ ஐந்தாண்டுக்கு முன்னே ஜில்லா போர்டு தேர்தல் நடந்தது என்றால் ஜில்லா போர்டு தேர்தலிலே தலைவராக வந்தார் என்றால் அதற்குக் காரணம் பணம் படைத்தவர்கள் என்ற காரணம்தான். பெரிய நிலைசுவாந்தாரர்கள் என்ற காரணத்தால் நிறைய பணம் படைத்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் மக்களை அடக்கி அவர்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்று, அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு அவர்கள் தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இன்று ஜனநாயக அடிப்படையில் சென்ற பொதுத் தேர்தலிலே நடந்த மாதிரி ஜில்லா போர்டு தேர்தல் நடைபெறவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயக ரீதிப்படி ஜில்லா போர்டு தலைவர்கள், ஜில்லா போர்டு பிரதிநிதிகள் ஜில்லா மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியுமென்கிற ஒரு கருத்தைத்தான் மந்திரி அவர்களுக்கு நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மாதிரி உணமூல் நிர்வாகத்தில் தலையிடாமல் உண்மையாக பிற்பட்டவகுப்பினர், உண்மையாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், குறிப்பாக உழைப்பாளி மக்கள், ஏழை மக்களுக்காச நங்கள் வேலை செய்யமுடியுமென்று சொன்னால் அது ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு, முனிசிபாலிதிகளில் தான் இருக்கிறது. சட்டசபையில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தால் ஏதாவது பேசி விட்டுப் போகவேண்டுமே தவிர, வேறுவிதமாக மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்

[Sri A. Rathinam] [5th November 1952]

கூடிய வேலை செய்யமுடிவதில்லை. இன்று ஒரு கடிதம் கொடுத்தால், பதில் கிடைப்பதற்கு 6 மாத காலம் ஆகிறது அந்த அளவுக்கு காரியங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தால், மக்களின் கதி என்ன? அனேக கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த ஆட்சியில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் கேவலமாக நடத்தப்படுகிறார்கள், அவமதிக்கப்படுகிறார்கள், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். மக்களிடமிருந்து ஜனப் பிரதிநிதிகளாகிய எங்களுக்கு வரும் கடிதங்களை அவ்வப்போது அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பிக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். ஆனால் எங்களுக்கு ஒருவிதமான பதிலும் வருவதைக் காணோம். எங்களுக்கு பதில் அனுப்பாவிட்டாலும் கூட அந்தந்த மாவட்ட அதிகாரிகளுக்குக்கூட தெரிவிப்பதில்லை. இந்த நிலையிலே நம்முடைய அரசாங்கம், நம்முடைய ஆட்சி நடந்துகொண்டிருந்தால், உண்மையாக பிறபட்ட மக்கள், ஏழை மக்கள், பாமர மக்கள், அவதிப்படுகின்றார்கள், அவர்களுடைய அழகுரலைக் காடக் யார் இருக்கின்றார்கள்? எனவே, ஜில்லா போர்டு தேர்தலை உடனடியாக நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். தோற்றுப் போனவர்கள் ஜில்லா போர்டு தேர்தலுக்காக இருப்பதைக்காட்டிலும் அரசாங்கம் அந்த நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டு நடத்தட்டும். கலெக்டருடைய ஆட்சியிலாவது அல்லது ஒரு பெரிய உத்தியோகஸ்தருடைய மேற்பார்வையிலாவது அது நடைபெறலாம். அது மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருக்கும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ஆட்சியாளர் பேரிலேயேதான் உங்களுக்கு நம்பிக்கையிலேயே அப்படி இருக்கும்போது அதிகாரிகள்மீது எப்படி நம்பிக்கை இருக்கும்?”

SRI A. RATHINAM:—“அதாவது, மக்களால் கடந்த தேர்தலிலே தோற்கடிக்கப்பட்டவர்கள் இன்று ஜில்லா போர்டு தேர்தலுக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சரியான முறையில் காரியங்களைச் செய்யவில்லை. அவர்கள் நிர்வாகத்தில் இருந்தால் மக்களுக்கு எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படமுடியாது. அவர்களை மக்கள் எதிர்த்துக்கொள்ளுங்கள் . . .”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member's time is up.”

5-50 P.M. *** RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:**—“Mr. Speaker, Sir, the question of our local boards has always engaged the attention of the members of Legislature, engaged the attention of the public and might I say, has always resulted in raising controversies all over the State. In the good old days, I mean the days when the Raja of Panagal used to hold the portfolio of Local Administration, the portfolio of Local Administration used to be considered as the best of all portfolios. But I am sorry to say, Mr. Speaker, Sir, that that portfolio has now become almost insignificant on account of the numerous amendments made to the Local Boards Act during the last 32 years.

” Now, Sir, while I am not going to oppose the extension of the term of office of the members of district boards now proposed, I do want that the one year that is now going to be wasted should be properly utilized for bringing out a comprehensive Bill for the revival of the taluk boards. It is with that object Sir, I am supporting the proposed measure. Otherwise I am quite against this postponement. I, for one, feel that putting off election is not a good thing for any democratic party, let it be the Congress or any other party. Nevertheless I am supporting the present postponement in view of the difficulties involved in conducting a State-wide District Board election and that too so soon after the last general elections.

5th November 1952] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

" Mr. Speaker, I hope you would permit me to trace the history of the defunct taluk boards. Taluk boards played a very significant part in our democracy, Sir. The failure of the Justice Party was due to its abolition of the taluk boards. If the Justice Party had not interfered with the functions of the taluk boards and allowed them to continue, I am quite sure that they would not have met with defeat. We should take a lesson from them. After all what are we? We are here as representatives of the people after the general elections held for the first time on adult franchise. We should treat the panchayat boards, taluk boards, municipalities and the district boards as similar bodies like ourselves each functioning in a different manner. We do the legislative work. They do the executive work; of course each is being done in a different form. Sir, it is wrong to think that the taluk boards will not be manned by proper persons. The persons at the head of taluk boards are just like us. Let me sound a note of warning to my friends here not to belittle them. For after all there is also the possibility of some of us functioning in the taluk boards in case of our defeat at the next elections to the Legislature.

" It is a notorious fact that the area of a district board is far too big for it to function effectively. It is also a well-known fact that elementary education is being neglected by the district boards. The only work, so far as my knowledge goes, that the district boards do is the frequent transfer of teachers in their high schools. It should be mentioned here that during the 15 or 17 years of its existence, the taluk boards have done their work with great efficiency. But the situation has changed after the abolition of taluk boards.

" Sir, what do we find now in the so-called taluk committees? In the matter of the opening of a ration shop or fair-price shop or some such thing wherein some interest is involved, you find a tahsildar presiding over the taluk committee. The members of the legislature in the vicinity get an invitation to be present at the meeting to be held in Tiruppattur, Ramanathapuram or Srivilliputtur. At the sight of the M.L.As, naturally the poor tahsildar feels a discomfiture. These poor tahsildars are being called upon to do this and that by the M.L.As. Our leader, Rajaji, has called upon us not to interfere too much with such officials. But it should not be forgotten that the taluk boards during the fifteen years of their existence have done their work efficiently. To avoid the friction that is now exhibited during taluk committee meetings, the tahsildars should not be allowed to preside over those meetings. These controversies would not arise if new persons come in every year. That is why I want that there should be election every year. First year there should be election to the panchayats, then to the taluk boards, then to the municipalities and the district boards and then to the Assembly and Parliament. There should be systematic rotation. If such elections were to take place, it would enable us to be in touch with masses always. Then only it would be possible to have the electorate behind us. But what is it that is being done now. I do not understand the 'touch' business existing at the present moment! (Laughter.)

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [5th November 1952]

" Mr. Speaker, Sir, I do not want to take much of the time of the House. As I had already observed, we had just now passed through the gigantic task of the general elections throughout our country. I should like to congratulate the Government and the officials on the efficient way in which they conducted the elections. No single party had been allowed to exploit the masses by foul means.

" While I am for the revival of the taluk boards, let me not be misunderstood as though I am against the retention of the district boards. At present the district boards are functioning in a different way. Their jurisdiction is too big for them to carry on the administration on efficient lines. Moreover there is too much of centralisation at Fort St. George. The district boards are not allowed any free hand. Even for small things as the purchase of broomstick or the appointment of a clerk, they have to await the sanction of higher authorities at the Secretariat in Fort St. George. This anomaly should be removed. The district boards should be given more powers. The same is the case with the municipal councils also."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—" Sir, on a point of order కు వచ్చిన వెంటనే ఎక్కువగా 30, 32 సంవత్సరముల క్రితము పానగల్ రాజా లోకల్ బోర్డు స్థాపన తీసుకొనివచ్చినప్పటి విషయములు, మరియు క్రిందటి 5, 6 సంవత్సరముల కరీవాలనగరించి గోపాల రెడ్డిని ఆధిపత్యపాలన విషయములు ముదలగునవని యు చెప్పుచున్నారు. ఇవి ఈ బిల్లుకు నీమీ సంబంధములేదని మనవి చేస్తున్నాను."

*** RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—**" As I am blissfully ignorant of what the hon. Member had said just now, I shall continue my speech, Sir. I was saying that there is at present too much of centralisation of work in Fort St. George. Too much of energy and time is being wasted in saddling the poor officials of the Secretariat with too much work. There has been too much of accumulation of work in the Secretariat due to this centralisation. I plead for decentralisation of work now accumulated in Fort St. George and their proper distribution between the taluk boards, municipal councils and the district boards. I sincerely trust that the one year of postponement now requested for, would be properly utilised in bringing out a comprehensive Bill embodying all I have said, i.e., the revival of the taluk boards and the necessary modifications to the Madras District Boards Act, 1920, for the decentralisation of work at Fort St. George. A Bill embodying all such provisions will, I am sure, be of great benefit to the State as a whole."

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 10-30 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

5th November 1952]

APPENDIX

[Vide answer to starred question No 58 asked by Sri T. Viswanatham at the meeting of the Legislative Assembly held on 5th November 1952, page 188 supra.]

Copy of Proceedings of the Additional District Magistrate of North Arcot, Vellore, dated 4th July 1952.

- 1 Name of the—
 - (a) Station Katpadi.
 - (b) Village Katpadi.
 - (c) Taluk Vellore.
- 2 Complainant's name Report, dated 2nd June 1952, from the Inspector of Police, Vellore Town, in Crime No. 219/52 of Katpadi Police Station.
- 3 Name of accused
- 4 Offence, with law and section under which punishable. Death of one Rajagopal Naidu. "Cause of death—not known."
- 5 Explanation of any delay evidenced by dates in docket (outside).
- 6 Order to the Police, regarding making, or reframing from making further investigation and with regard to the bond, if any, executed by the accused.
- 7 Brief statement of facts of the case and reasons for the order. Inquest on the dead body of Rajagopal Naidu was held by me on 3rd June 1952. The panchayatdars were of opinion that the deceased would appear to have died of natural causes—"Fit". Except Rajabai, the concubine of the deceased, none else of the available witnesses in the case, imputes aggressiveness to the Police. Even Rajabai's version is that the deceased was slapped on the face by the Police. In the absence of any injuries on the body of the deceased (except for a small superficial injury near the left eye) it is hard to accept Rajabai's accusation and much less to conceive that the deceased would have died as a result of the slapping. There is, in fact, no

[5th November 1952]

reason for the Police to assault the deceased, as the complaint before them (of the Rajabai against her married husband), was not one warranting their interference and particularly against the deceased. On the other hand, there is good reason to conclude that in order to divert any possible wrath of the deceased's relatives against herself at his death, she resolved to blame the Police. The Post-mortem certificate and certificate of the Chemical Examiner to Government reveal that death was due to natural causes. It would therefore be treated as a case of death due to natural causes.

